

Inhoud

II Niet-wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ **Verordening (EU) nr. 1367/2014 van de Raad van 15 december 2014 tot vaststelling, voor 2015 en 2016, van de vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie voor bepaalde bestanden van diepzeevissen** 1
- ★ **Verordening (EU) nr. 1368/2014 van de Commissie van 17 december 2014 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en Verordening (EU) nr. 1372/2013 van de Commissie tot wijziging van Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 ⁽¹⁾** 15
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1369/2014 van de Commissie van 17 december 2014 tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen [Garda (BOB)]** 17
- ★ **Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1370/2014 van de Commissie van 19 december 2014 tot vaststelling van tijdelijke buitengewone steun voor melkproducenten in Finland** 18
- ★ **Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1371/2014 van de Commissie van 19 december 2014 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1031/2014 tot vaststelling van verdere tijdelijke buitengewone maatregelen ter ondersteuning van producenten van bepaalde groenten en fruit** 20
- Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1372/2014 van de Commissie van 19 december 2014 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit 32

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1373/2014 van de Commissie van 19 december 2014 tot vaststelling van de toewijzingscoëfficiënt die moet worden toegepast op de hoeveelheden waarop de aanvragen om rechten tot invoer betrekking hebben die van 1 tot en met 7 december 2014 zijn ingediend in het kader van de bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 413/2014 geopende tariefcontingenten voor vlees van pluimvee van oorsprong uit Oekraïne	34
★ Verordening (EU) nr. 1374/2014 van de Europese Centrale Bank van 28 november 2014 betreffende statistische rapportagevereisten voor verzekeringsinstellingen (ECB/2014/50)	36
★ Verordening (EU) nr. 1375/2014 van de Europese Centrale Bank van 10 december 2014 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1071/2013 met betrekking tot de balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2013/33) (ECB/2014/51)	77
★ Verordening (EU) nr. 1376/2014 van de Europese Centrale Bank van 10 december 2014 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1745/2003 inzake de toepassing van reserveverplichtingen (ECB/2003/9) (ECB/2014/52)	79

RICHTLIJNEN

★ Richtlijn 2014/110/EU van de Commissie van 17 december 2014 tot wijziging van Richtlijn 2004/33/EG wat criteria voor tijdelijke uitsluiting van donors van allogene bloeddonaties betreft ⁽¹⁾	81
★ Uitvoeringsrichtlijn 2014/111/EU van de Commissie van 17 december 2014 tot wijziging van Richtlijn 2009/15/EG, wat betreft de vaststelling door de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) van bepaalde codes en de bijbehorende wijzigingen van bepaalde verdragen en protocollen ⁽¹⁾	83

BESLUITEN

2014/938/EU:

★ Besluit van de Commissie van 9 juli 2014 betreffende de door Denemarken en Zweden ten uitvoer gelegde steunmaatregel SA.35668 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) ten gunste van Scandinavian Airlines (Kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 4532) ⁽¹⁾	88
--	----

2014/939/EU:

★ Uitvoeringsbesluit van de Commissie van 18 december 2014 tot wijziging van Uitvoeringsbesluit 2014/833/EU tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen in verband met recente uitbraken van hoogpathogene aviaire influenza van het subtype H5N8 in Nederland (Kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 9741) ⁽¹⁾	104
--	-----

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EU) Nr. 1367/2014 VAN DE RAAD

van 15 december 2014

tot vaststelling, voor 2015 en 2016, van de vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie voor bepaalde bestanden van diepzeevissen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 43, lid 3, van het Verdrag moet de Raad op voorstel van de Commissie maatregelen vaststellen voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden.
- (2) Krachtens Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ moeten instandhoudingsmaatregelen worden vastgesteld met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies, met inbegrip van, waar toepasselijk, de verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV).
- (3) De Raad moet maatregelen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden vaststellen, inclusief in voorkomend geval bepaalde voorwaarden die daar functioneel verband mee houden. De vangstmogelijkheden moeten, met inachtneming van de in Verordening (EU) nr. 1380/2013 bepaalde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid, zo over de lidstaten worden verdeeld dat elke lidstaat een relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten per bestand of per visserij geniet.
- (4) De totaal toegestane vangsten (total allowable catches — TAC's) moeten worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen, met inachtneming van de biologische en sociaaleconomische aspecten en van de noodzaak een billijke behandeling van de visserijsectoren te garanderen, alsmede in het licht van de standpunten die worden ingenomen tijdens de raadpleging van de belanghebbenden, en met name de betrokken regionale adviesraden.
- (5) De vastgestelde vangstmogelijkheden moeten in overeenstemming zijn met de internationale overeenkomsten, onder meer de overeenkomst van de Verenigde Naties van 1995 betreffende de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende bestanden en bestanden van over grote afstanden trekkende soorten ⁽²⁾, en de gedetailleerde beheersbeginselen zoals vastgesteld in de in 2008 door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties vastgestelde internationale richtsnoeren voor het beheer van de diepzeevisserij op volle zee, waarin met name wordt gesteld dat wetgevers voorzichtiger moeten zijn wanneer informatie onzeker, onbetrouwbaar of niet adequaat is. Het ontbreken van adequate wetenschappelijke gegevens mag geen reden zijn om instandhoudings- en beheersmaatregelen uit te stellen of achterwege te laten.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 356 van 22.12.2012, blz. 22).

⁽²⁾ Overeenkomst over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden (PB L 189 van 3.7.1998, blz. 16).

- (6) Uit het meest recente advies van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) en van het WTECV blijkt dat de meeste diepzeebestanden nog steeds op niet-duurzame wijze worden geëxploiteerd, en dat om de duurzaamheid van die bestanden te verzekeren, de desbetreffende vangstmogelijkheden verder moeten worden verlaagd, totdat de ontwikkeling van de bestanden een positieve trend te zien geeft. De ICES heeft verder geadviseerd de gerichte visserij op Atlantische slijmkop in alle gebieden en de gerichte visserij op bepaalde bestanden zeebrasem en rondneusgrenadier te verbieden.
- (7) Wat de vier bestanden rondneusgrenadier betreft, blijkt uit wetenschappelijk advies en recente besprekingen in de Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) dat vangsten van deze soort mogelijk verkeerd zijn opgegeven als vangsten van noordelijke grenadier. Daarom dient in dit verband een TAC te worden vastgesteld die voor beide soorten geldt en het tegelijkertijd mogelijk maakt elke soort afzonderlijk op te geven.
- (8) De voornaamste commerciële soorten diepzeehaaien worden als uitgeput beschouwd, en daarom mag geen gerichte bevissing van diepzeehaaien plaatsvinden. Aangezien diepzeehaaien trekgedrag vertonen en breed verspreid over het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan voorkomen, heeft het WTECV voorts aanbevolen beheersmaatregelen voor deze soorten uit te breiden tot de Uniewateren van de Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan (CECAF) rond Madeira.
- (9) De vangstmogelijkheden voor diepzeesoorten als omschreven in artikel 2, punt a), van Verordening (EG) nr. 2347/2002 ⁽¹⁾, worden telkens voor twee jaar vastgesteld. Hierop wordt evenwel een uitzondering gemaakt voor de bestanden grote zilvervis en de bestanden blauwe leng. De visserij op blauwe leng als hoofdactiviteit hangt samen met de jaarlijkse onderhandelingen met Noorwegen; omwille van de vereenvoudiging moeten alle TAC's voor blauwe leng samen met die TAC en in dezelfde wetshandeling worden vastgesteld. De vangstmogelijkheden voor de bestanden grote zilvervis en bestanden blauwe leng moeten daarom worden vastgesteld in een andere jaarlijkse verordening waarbij vangstmogelijkheden worden vastgesteld.
- (10) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad ⁽²⁾, moeten de bestanden waarvoor diverse daarin bedoelde maatregelen gelden, worden vastgesteld. Voorzorgs-TAC's moeten worden vastgesteld voor bestanden waarvoor geen wetenschappelijk gefundeerde evaluatie van de vangstmogelijkheden beschikbaar is voor het jaar waarin de TAC's moeten worden vastgesteld; in de andere gevallen moeten analytische TAC's worden vastgesteld. In het licht van het advies van de ICES en het WTECV voor diepzeebestanden moeten voor de bestanden waarvoor geen wetenschappelijk gefundeerde evaluatie van de betrokken vangstmogelijkheden beschikbaar is, voorzorgs-TAC's worden vastgesteld in deze verordening.
- (11) Met het oog op de continuïteit van de visserijactiviteiten en om het inkomen van de vissers in de Unie veilig te stellen, dient deze verordening met ingang van 1 januari 2015 van toepassing te zijn. Gezien de urgentie dient deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking te treden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening wordt voor 2015 en 2016 vastgesteld welke jaarlijkse vangstmogelijkheden voor bestanden van bepaalde diepzeesoorten ter beschikking van Unievissersvaartuigen staan in Uniewateren en in bepaalde niet-Uniewateren waar vangstbeperkingen nodig zijn.

Artikel 2

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:
 - a) „Unievissersvaartuig”: een vissersvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert en in de Unie is geregistreerd;
 - b) „Uniewateren”: de wateren onder de soevereiniteit of jurisdictie van de lidstaten, met uitzondering van wateren die grenzen aan de in bijlage II bij het Verdrag genoemde gebieden;

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2347/2002 van de Raad van 16 december 2002 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de toegang tot diepzeebestanden en bij de visserij daarop in acht te nemen voorschriften (PB L 351 van 28.12.2002, blz. 6).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

- c) „totaal toegestane vangst (TAC)”: de hoeveelheid van elk visbestand die elk jaar mag worden gevangen en aangeland;
 - d) „quotum”: een aan de Unie of een lidstaat toegewezen aandeel van de TAC;
 - e) „internationale wateren”: wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen.
2. Voor de toepassing van deze verordening geldt de volgende afbakening van visserijzones:
- a) ICES-zones (International Council for the Exploration of the Sea: Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ gespecificeerde geografische gebieden;
 - b) voor de CECAF-zones (Committee for Eastern Central Atlantic Fisheries: Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan): de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ gespecificeerde geografische gebieden.

Artikel 3

TAC's en toewijzingen

De TAC's voor diepzee-soorten die door Unievisserijvaartuigen in Uniewateren en in bepaalde niet-Uniewateren worden gevangen, de verdeling van die TAC's over de lidstaten, en in voorkomend geval de voorwaarden die daar functioneel mee verbonden zijn, worden in de bijlage bij deze verordening vastgesteld.

Artikel 4

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld onverminderd:
- a) het uitwisselen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad ⁽³⁾ en artikel 10, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad ⁽⁴⁾;
 - c) extra aanlandingen op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96;
 - d) kortingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.
2. Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC is vastgesteld, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC is vastgesteld, tenzij anders vermeld in de bijlage bij deze Verordening.

Artikel 5

Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangst

Vis van bestanden waarvoor TAC's zijn vastgesteld, mag slechts aan boord worden gehouden of worden aangeland indien deze is gevangen door vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt, en indien dat quotum nog niet is opgebruikt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad van 29 september 2008 betreffende machtigingen voor visserijactiviteiten van communautaire vissersvaartuigen buiten de communautaire wateren en de toegang van vaartuigen van derde landen tot de communautaire wateren, en houdende wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93 en (EG) nr. 1627/94 en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 3317/94 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 33).

*Artikel 6***Gegevensverstrekking**

Wanneer de lidstaten overeenkomstig de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens met betrekking tot de aanlanding van hoeveelheden gevangen vis aan de Commissie doen toekomen, gebruiken zij daarvoor de in de bijlage bij de onderhavige verordening vermelde bestandscodes.

*Artikel 7***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2015.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 december 2014.

Voor de Raad

De voorzitter

M. MARTINA

BIJLAGE

Tenzij anders bepaald, zijn de verwijzingen naar visserijzones verwijzingen naar ICES-zones.

DEEL 1

Definitie van soorten en groepen van soorten

1. In de lijst in deel 2 van deze bijlage zijn de visbestanden vermeld in alfabetische volgorde van de Latijnse namen van de vissoorten. Diepzeehaaien staan evenwel bovenaan in de lijst. Hieronder volgt een vergelijkende overzichtstabel met naast de in deze verordening gebruikte wetenschappelijke namen de gewone namen:

Triviale naam	Drielettercode	Wetenschappelijke naam
Zwarte haarstaartvis	BSF	<i>Aphanopus carbo</i>
<i>Beryx</i> spp.	ALF	<i>Beryx</i> spp.
Grenadiervis	RNG	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Noordelijke grenadiervis	RHG	<i>Macrourus berglax</i>
Atlantische slijmkop	ORY	<i>Hoplostethus atlanticus</i>
Zeebrasem	SBR	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Gaffelkabeljauw	GFB	<i>Phycis blennoides</i>

2. Voor de toepassing van deze verordening zijn „diepzeehaaien” haaien die voorkomen in de volgende lijst van soorten:

Triviale naam	Drielettercode	Wetenschappelijke naam
Diepzeekathaaien	API	<i>Apristurus</i> spp.
Franjehaai	HXC	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Zwelghaaien	CWO	<i>Centrophorus</i> spp.
Portugese ijshaai	CYO	<i>Centroscymnus coelolepis</i>
Langsnuitijshaai	CYP	<i>Centroscymnus crepidater</i>
Zwarte lantaarnhaai	CFB	<i>Centroscyllium fabricii</i>
Spitssnuitsnavelhaai	DCA	<i>Deania calcea</i>
Zwarte haai	SCK	<i>Dalatias licha</i>
Grote lantaarnhaai	ETR	<i>Etmopterus princeps</i>
Donkerbuiklantaarnhaai	ETX	<i>Etmopterus spinax</i>
Muiskathaai	GAM	<i>Galeus murinus</i>
Stompsnuitzeskieuwshaai	SBL	<i>Hexanchus griseus</i>
Zeilvinruwhaai	OXN	<i>Oxynotus paradoxus</i>
Mestandijshaai	SYR	<i>Scymnodon ringens</i>
Groenlandse haai	GSK	<i>Somniosus microcephalus</i>

DEEL 2

Jaarlijkse vangstmogelijkheden per soort en per gebied (in ton levend gewicht) voor vissersvaartuigen van de Unie in gebieden met TAC's

Soort:	Diepzeehaaien		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van V, VI, VII, VIII en IX; Uniewateren van CECAF 34.1.1, 34.1.2 en 34.2 (DWS/ 56789-)
Jaar	2015	2016		
Duitsland	0	0		
Estland	0	0		
Ierland	0	0		
Spanje	0	0		
Frankrijk	0	0		
Litouwen	0	0		
Polen	0	0		
Portugal	0	0		
Verenigd Koninkrijk	0	0		
Unie	0	0		
TAC	0	0		Analytische TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.

Soort:	Diepzeehaaien		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van X (DWS/ 10-)
Jaar	2015	2016		
Portugal	0	0		
Unie	0	0		
TAC	0	0		Analytische TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.

Soort:	Diepzeehaaien, <i>Deania hystricosa</i> en <i>Deania profundorum</i>		Gebied:	Internationale wateren van XII (DWS/12INT-)
Jaar	2015	2016		
Ierland	0	0		

Soort:	Diepzeehaaien, <i>Deania hystricosa</i> en <i>Deania profundorum</i>		Gebied:	Internationale wateren van XII (DWS/12INT-)
Spanje	0	0		
Frankrijk	0	0		
Verenigd Koninkrijk	0	0		
Unie	0	0		
TAC	0	0		Analytische TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.

Soort:	Zwarte haarstaartvis <i>Aphanopus carbo</i>		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van I, II, III en IV (BSF/1234-)
Jaar	2015	2016		
Duitsland	3	3		
Frankrijk	3	3		
Verenigd Koninkrijk	3	3		
Unie	9	9		
TAC	9	9		Voorzorgs-TAC

Soort:	Zwarte haarstaartvis <i>Aphanopus carbo</i>		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van V, VI, VII en XII (BSF/56712-)
Jaar	2015	2016		
Duitsland	42	39		
Estland	20	19		
Ierland	104	96		
Spanje	208	191		
Frankrijk	2 918	2 684		
Letland	136	125		
Litouwen	1	1		
Polen	1	1		

Soort:	Zwarte haarstaartvis <i>Aphanopus carbo</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van V, VI, VII en XII (BSF/56712-)
Verenigd Koninkrijk	208	191	
Andere ⁽¹⁾	11	10	
Unie	3 649	3 357	
TAC	3 649	3 357	Analytische TAC

⁽¹⁾ Uitsluitend voor bijvangsten. Uit hoofde van dit quotum is gerichte visserij niet toegestaan.

Soort:	Zwarte haarstaartvis <i>Aphanopus carbo</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van VIII, IX en X (BSF/8910-)
Jaar	2015	2016	
Spanje	12	12	
Frankrijk	29	29	
Portugal	3 659	3 659	
Unie	3 700	3 700	
TAC	3 700	3 700	Analytische TAC

Soort:	Zwarte haarstaartvis <i>Aphanopus carbo</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van CECAF 34.1.2 (BSF/C3412-)
Jaar	2015	2016	
Portugal	3 141	2 827	
Unie	3 141	2 827	
TAC	3 141	2 827	Voorzorgs-TAC

Soort:	<i>Beryx</i> spp. <i>Beryx</i> spp.	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII en XIV (ALF/3X14-)
Jaar	2015	2016	
Ierland	9	9	
Spanje	67	67	
Frankrijk	18	18	

Soort:	<i>Beryx</i> spp. <i>Beryx</i> spp.	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII en XIV (ALF/3X14-)
Portugal	193	193	
Verenigd Koninkrijk	9	9	
Unie	296	296	
TAC	296	296	Analytische TAC

Soort:	Rondneusgrenadier en noordelijke grenadier <i>Coryphaenoides rupestris</i> en <i>Macrourus berglax</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van I, II en IV (RNG/124-) voor rondneusgrenadier; (RHG/124-) voor noordelijke grenadier
Jaar	2015	2016	
Denemarken	1	1	
Duitsland	1	1	
Frankrijk	10	10	
Verenigd Koninkrijk	1	1	
Unie	13	13	
TAC	13	13	Voorzorgs-TAC

Soort:	Rondneusgrenadier en noordelijke grenadier <i>Coryphaenoides rupestris</i> en <i>Macrourus berglax</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van III (RNG/03-) voor rondneusgrenadier; ⁽¹⁾ (RHG/03-) voor noordelijke grenadier
Jaar	2015	2016	
Denemarken	412	329	
Duitsland	2	2	
Zweden	21	17	
Unie	435	348	
TAC	435	348	Voorzorgs-TAC

(¹) In afwachting van het resultaat van het overleg tussen de Europese Unie en Noorwegen mag niet gericht op grenadiervis worden gevist in ICES-zone IIIa.

Soort:	Rondneusgrenadier en noordelijke grenadier <i>Coryphaenoides rupestris</i> en <i>Macrourus berglax</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van Vb, VI en VII (RNG/5B67-) voor rondneusgrenadier; ⁽³⁾ (RHG/5B67-) voor noordelijke grenadier
Jaar	2015 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2016 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Duitsland	8	8	
Estland	59	60	
Ierland	260	265	
Spanje	65	66	
Frankrijk	3 302	3 358	
Litouwen	76	77	
Polen	38	39	
Verenigd Koninkrijk	194	197	
Andere ⁽²⁾	8	8	
Unie	4 010	4 078	
TAC	4 010	4 078	Analytische TAC

⁽¹⁾ Ten hoogste 10 % van elk quotum mag worden gevist in de Uniewateren en internationale wateren van VIII, IX, X, XII en XIV (RNG/*8X14-).

⁽²⁾ Uitsluitend voor bijvangsten. Gerichte visserij is niet toegestaan.

⁽³⁾ Wat betreft rondneusgrenadier, mag niet meer dan 95 % van het quotum van elke lidstaat worden aangeland.

Soort:	Rondneusgrenadier en noordelijke grenadier <i>Coryphaenoides rupestris</i> en <i>Macrourus berglax</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van VIII, IX, X, XII en XIV (RNG/8X14-) voor rondneusgrenadier; ⁽²⁾ (RHG/8X14-) voor noordelijke grenadier
Jaar	2015 ⁽¹⁾	2016 ⁽¹⁾	
Duitsland	24	21	
Ierland	5	5	
Spanje	2 617	2 354	
Frankrijk	121	109	
Letland	42	38	
Litouwen	5	5	
Polen	819	737	
Verenigd Koninkrijk	11	10	
Unie	3 644	3 279	
TAC	3 644	3 279	Analytische TAC

⁽¹⁾ Ten hoogste 10 % van elk quotum mag worden gevist in de Uniewateren en internationale wateren van Vb, VI en VII (RNG/*5B67-).

⁽²⁾ Wat betreft rondneusgrenadier, mag niet meer dan 80 % van het quotum van elke lidstaat worden aangeland.

Soort:	Atlantische slijmkop <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van VI (ORY/06-)
Jaar	2015	2016		
Ierland	0	0		
Spanje	0	0		
Frankrijk	0	0		
Verenigd Koninkrijk	0	0		
Unie	0	0		
TAC	0	0	Analytische TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.	

Soort:	Atlantische slijmkop <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van VII (ORY/07-)
Jaar	2015	2016		
Ierland	0	0		
Spanje	0	0		
Frankrijk	0	0		
Verenigd Koninkrijk	0	0		
Andere	0	0		
Unie	0	0		
TAC	0	0	Analytische TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.	

Soort:	Atlantische slijmkop <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XII en XIV (ORY/1CX14)
Jaar	2015	2016		
Ierland	0	0		
Spanje	0	0		
Frankrijk	0	0		
Portugal	0	0		
Verenigd Koninkrijk	0	0		

Soort:	Atlantische slijmkop <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XII en XIV (ORY/1CX14)
Andere	0	0		
Unie	0	0		
TAC	0	0		Analytische TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.

Soort:	Zeebrasem <i>Pagellus bogaraveo</i>		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van VI, VII en VIII (SBR/678-)
Jaar	2015	2016		
Ierland	5	5		
Spanje	135	128		
Frankrijk	7	6		
Verenigd Koninkrijk	17	16		
Andere ⁽¹⁾	5	5		
Unie	169	160		
TAC	169	160		Analytische TAC

⁽¹⁾ Uitsluitend voor bijvangsten. Uit hoofde van dit quotum is gerichte visserij niet toegestaan.

Soort:	Zeebrasem <i>Pagellus bogaraveo</i>		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van IX (SBR/09-)
Jaar	2015 ⁽¹⁾	2016 ⁽¹⁾		
Spanje	294	144		
Portugal	80	39		
Unie	374	183		
TAC	374	183		Analytische TAC

⁽¹⁾ Ten hoogste 8 % van elk quotum mag worden gevist in de Uniewateren en internationale wateren van VI, VII en VIII (SBR/*678-).

Soort:	Zeebrasem <i>Pagellus bogaraveo</i>		Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van X (SBR/10-)
Jaar	2015	2016		
Spanje	6	5		
Portugal	678	507		

Soort:	Zeebrasem <i>Pagellus bogaraveo</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van X (SBR/10-)
Verenigd Koninkrijk	6	5	
Unie	690	517	
TAC	690	517	Analytische TAC

Soort:	Gaffelkabeljauw <i>Phycis blennoides</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van I, II, III en IV (GFB/1234-)
Jaar	2015	2016	
Duitsland	10	10	
Frankrijk	10	10	
Verenigd Koninkrijk	17	17	
Unie	37	37	
TAC	37	37	Analytische TAC

Soort:	Gaffelkabeljauw <i>Phycis blennoides</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van V, VI en VII (GFB/567-)
Jaar	2015 ⁽¹⁾	2016 ⁽¹⁾	
Duitsland	12	12	
Ierland	312	312	
Spanje	706	706	
Frankrijk	427	427	
Verenigd Koninkrijk	977	977	
Unie	2 434	2 434	
TAC	2 434	2 434	Analytische TAC

⁽¹⁾ Ten hoogste 8 % van elk quotum mag worden gevestigd in de Uniewateren en internationale wateren van VIII en IX (GFB/*89-).

Soort:	Gaffelkabeljauw <i>Phycis blennoides</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van VIII en IX (GFB/89-)
Jaar	2015 ⁽¹⁾	2016 ⁽¹⁾	
Spanje	290	290	
Frankrijk	18	18	
Portugal	12	12	
Unie	320	320	
TAC	320	320	Analytische TAC

⁽¹⁾ Ten hoogste 8 % van elk quotum mag worden gevestigd in de Uniewateren en internationale wateren van V, VI en VII (GFB/*567-).

Soort:	Gaffelkabeljauw <i>Phycis blennoides</i>	Gebied:	Uniewateren en internationale wateren van X en XII (GFB/1012-)
Jaar	2015	2016	
Frankrijk	10	10	
Portugal	45	45	
Verenigd Konink- rijk	10	10	
Unie	65	65	
TAC	65	65	Analytische TAC

VERORDENING (EU) Nr. 1368/2014 VAN DE COMMISSIE**van 17 december 2014****tot wijziging van Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en Verordening (EU) nr. 1372/2013 van de Commissie tot wijziging van Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 48,

Gezien Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels ⁽¹⁾, en met name artikel 72, onder f),Gezien Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels ⁽²⁾, en met name de artikelen 8, 9 en 92,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Lidstaten hebben de Administratieve Commissie voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels verzocht vermeldingen in bijlage 1 bij Verordening (EG) nr. 987/2009 te wijzigen om die bijlage af te stemmen op de ontwikkelingen in hun nationale wetgeving.
- (2) Bijlage 1 bij Verordening (EG) nr. 987/2009 heeft tot doel een overzicht te geven van de toepassingsbepalingen voor bilaterale overeenkomsten tussen lidstaten die op basis van artikel 8, lid 1, van die verordening van kracht blijven of die op basis van artikel 8, lid 2, en artikel 9, lid 2, van dezelfde verordening worden gesloten en vermeld.
- (3) De Administratieve Commissie voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels heeft bij de Commissie voorstellen voor de verzochte wijzigingen ingediend op grond van artikel 72, onder f), van Verordening (EG) nr. 883/2004.
- (4) De Commissie heeft ermee ingestemd de voorstellen voor de technische wijzigingen op te nemen in bijlage 1 van Verordening (EG) nr. 987/2009.
- (5) Bij artikel 1, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1372/2013 van de Commissie ⁽³⁾ is bijlage XI bij Verordening (EG) nr. 883/200 ten onrechte gewijzigd. Die wijzigingsbepaling moet derhalve worden geschrapt. Omwille van de juridische duidelijkheid moet de schrapping van artikel 1, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1372/2013 van de Commissie met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2014 van toepassing zijn.
- (6) De Verordeningen (EG) nr. 987/2009 en (EU) nr. 1372/2013 moeten derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

- 1) Bijlage 1 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) De paragraaf „DENEMARKEN-ITALIË” wordt geschrapt;
- 2) In de paragraaf „FRANKRIJK-LUXEMBURG” komt punt b) als volgt te luiden:
 - „b) Briefwisseling van 17 juli en 20 september 1995 betreffende de modaliteiten voor de vereffening van wederzijdse vorderingen uit hoofde van de artikelen 93, 95 en 96 van Verordening (EEG) nr. 574/72 en briefwisseling van 10 juli en 30 augustus 2013”.

⁽¹⁾ PB L 166 van 30.4.2004, blz. 1.⁽²⁾ PB L 284 van 30.10.2009, blz. 1.⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1372/2013 van de Commissie tot wijziging van Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en Verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 (PB L 346 van 20.12.2013, blz. 27).

Artikel 2

Artikel 1, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1372/2013 wordt geschrapt.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2015, met uitzondering van artikel 2, dat met ingang van 1 januari 2014 van toepassing is.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 december 2014.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 1369/2014 VAN DE COMMISSIE
van 17 december 2014

tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen [Garda (BOB)]

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, en met name artikel 52, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 53, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft de Commissie zich gebogen over de aanvraag van Italië tot goedkeuring van een wijziging van het productdossier van de beschermde oorsprongsbenaming „Garda”, die is geregistreerd bij Verordening (EG) nr. 2325/97 van de Commissie ⁽²⁾.
- (2) Aangezien de betrokken wijziging niet minimaal is in de zin van artikel 53, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012, heeft de Commissie de wijzigingsaanvraag overeenkomstig artikel 50, lid 2, onder a), van die verordening bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽³⁾.
- (3) Aangezien de Commissie geen enkel bezwaar overeenkomstig artikel 51 van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft ontvangen, moet de wijziging van het productdossier worden goedgekeurd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte wijziging van het productdossier met betrekking tot de benaming „Garda” (BOB) wordt goedgekeurd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 december 2014.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Phil HOGAN
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2325/97 van de Commissie van 24 november 1997 (PB L 322 van 25.11.1997, blz. 33).

⁽³⁾ PB C 260 van 9.8.2014, blz. 17.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) Nr. 1370/2014 VAN DE COMMISSIE
van 19 december 2014
tot vaststelling van tijdelijke buitengewone steun voor melkproducenten in Finland

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 219, lid 1, in samenhang met artikel 228,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 7 augustus 2014 heeft de Russische regering een verbod ingevoerd op de import in Rusland van bepaalde landbouwproducten uit de Unie, waaronder melkproducten.
- (2) Vóór de invoering van het verbod was Finland een van de lidstaten die voor hun melkproductie erg afhankelijk waren van de export naar Rusland: meer dan 25 % van de Finse melkproductie werd door Rusland afgenomen en 64 % van de totale export van melk en melkproducten uit Finland naar derde landen had Rusland als bestemming.
- (3) In september 2014 daalden de melkprijzen af landbouwbedrijf in Finland fors, uitsluitend als gevolg van het Russische invoerverbod. Finland heeft in vergelijking met de Unie in haar geheel een relatief hoge gemiddelde melkprijs, maar ook de hoogste productiekosten.
- (4) De Finse sector voor melk en melkproducten had geïnvesteerd in producten met een hoge toegevoegde waarde die waren afgestemd op de smaken en behoeften van de Russische markt, en ziet zijn continuïteit dus in het gedrang komen als gevolg van het Russische invoerverbod. Voor de Russische markt geproduceerde melkproducten moeten nu tegen verlaagde prijzen worden geabsorbeerd door de Finse retailmarkt. De sector in Finland heeft tijd nodig om nieuwe afzetmarkten te vinden of de productie af te stemmen op nieuwe producten die aan de vraag kunnen voldoen. Het gebruik van openbare interventie en particuliere opslag volstaat niet om deze dreiging het hoofd te bieden.
- (5) Om de uit deze factoren voortvloeiende verstoring van de markt doeltreffend en doelmatig aan te pakken, dient aan Finland steun te worden verleend in de vorm van een eenmalige financiële enveloppe ter ondersteuning van melkproducenten die worden getroffen door het Russische invoerverbod en daardoor liquiditeitsproblemen hebben.
- (6) De financiële enveloppe voor Finland moet worden berekend op basis van de hoeveelheid melk die in 2013/2014 binnen de nationale quota is geproduceerd, en moet in verhouding staan tot de geconstateerde verlaging van de melkprijs. Om te garanderen dat de steun terecht komt bij de producenten die door het verbod worden getroffen, moet Finland, met inachtneming van de beperkte begrotingsmiddelen, het betrokken bedrag volgens objectieve criteria en op niet-discriminerende wijze verdelen zonder dat de markt en de mededinging daardoor worden verstoord.
- (7) Aangezien met de financiële enveloppe voor Finland slechts een beperkt deel van de daadwerkelijke, door de producenten geleden schade zal worden vergoed, moet Finland de toestemming krijgen om aanvullende steun aan de melkproducenten te verlenen.
- (8) Deze aanvullende steun moet worden verleend volgens dezelfde voorwaarden op het gebied van objectiviteit, niet-discriminatie en niet-verstoring van de mededinging, en met inachtneming van de nationale steun die de producenten al voor hetzelfde doel hebben ontvangen op basis van artikel 142 van de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.
- (9) De in de onderhavige verordening bedoelde steun moet worden verleend bij wijze van maatregel ter ondersteuning van landbouwmarkten overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.
- (10) Om budgettaire redenen zal de Unie de door Finland gedane uitgaven die verband houden met de steun aan melkproducenten, enkel financieren indien de betrokken betalingen binnen een bepaalde termijn zijn verricht.

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 549).

- (11) Om te waarborgen dat transparant te werk wordt gegaan en het voor Finland beschikbare bedrag wordt gemonitord en goed wordt beheerd, moet Finland aan de Commissie melden welke objectieve criteria worden gehanteerd om de wijze van toekenning van de steun te bepalen en welke maatregelen zijn genomen om verstoring van de mededinging te voorkomen.
- (12) Om ervoor te zorgen dat de melkproducenten de steun zo snel mogelijk ontvangen, moet Finland in staat worden gesteld deze verordening onverwijld uit te voeren. Daarom dient deze verordening in werking te treden op de derde dag na die van de bekendmaking ervan,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In totaal wordt 10 729 307 EUR aan Uniesteun ter beschikking van Finland gesteld met het oog op gerichte steunverlening aan melkproducenten die worden getroffen door het Russische verbod op de invoer van bepaalde producten uit de Unie.

Finland gebruikt dat bedrag op basis van objectieve en niet-discriminerende criteria en op voorwaarde dat de betrokken betalingen de mededinging niet verstoren. Finland houdt hiertoe rekening met de omvang van de gevolgen van het Russische invoerverbod voor de betrokken producenten.

Finland verricht de betrokken betalingen uiterlijk op 31 mei 2015.

Artikel 2

Finland mag aan de melkproducenten die de in artikel 1 bedoelde steun ontvangen, aanvullende steun toekennen ten belope van maximaal het in dat artikel bedoelde bedrag.

Deze aanvullende steun wordt verleend volgens dezelfde voorwaarden op het gebied van objectiviteit, niet-discriminatie en niet-verstoring van de mededinging, en met inachtneming van de nationale steun die de producenten al voor hetzelfde doel hebben ontvangen op basis van artikel 142 van de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.

Finland betaalt de aanvullende steun uiterlijk op 31 mei 2015.

Artikel 3

Finland meldt het volgende aan de Commissie:

- a) onverwijld en uiterlijk op 30 april 2015, de objectieve criteria die zijn gebruikt om de wijze van toekenning van de gerichte steun te bepalen, alsmede de maatregelen die zijn genomen om verstoring van de mededinging te voorkomen;
- b) uiterlijk op 31 juli 2015, de totale uitbetaalde bedragen en het aantal en de categorie begunstigden.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 december 2014.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) Nr. 1371/2014 VAN DE COMMISSIE**van 19 december 2014****tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1031/2014 tot vaststelling van verdere tijdelijke buitengewone maatregelen ter ondersteuning van producenten van bepaalde groenten en fruit**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 219, lid 1, in samenhang met artikel 228,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 7 augustus 2014 heeft de Russische regering een verbod ingevoerd op de import in Rusland van bepaalde producten uit de Unie, waaronder groenten en fruit.
- (2) Om te voorkomen dat de daaruit voortvloeiende verstoring van de groente- en fruitmarkt, waar grote hoeveelheden bederfelijke producten omgaan, uitgroeit tot een ernstiger of langdurige marktverstoring, is Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 932/2014 van de Commissie ⁽²⁾ vastgesteld. Die verordening voorzag in maximale steunbedragen voor het uit de markt nemen, niet oogsten en groen oogsten. Het bij die verordening ingestelde mechanisme is vervolgens aangevuld bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1031/2014 van de Commissie ⁽³⁾, op grond waarvan voor bepaalde hoeveelheden producten aanvullende, gerichte steun wordt toegekend, berekend op basis van de traditionele uitvoer naar Rusland.
- (3) De markt dreigt als gevolg van het Russische invoerverbod nog steeds ernstig te worden verstoord vanwege aanzienlijke prijsdalingen die terug te voeren zijn op het plotse wegvallen van een belangrijke exportmarkt. De normale, in Verordening (EU) nr. 1308/2013 bedoelde maatregelen volstaan kennelijk nog steeds niet om deze marktsituatie op te vangen. Daarom moet de toepassing van het mechanisme om overeenkomstig Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1031/2014 steun voor bepaalde hoeveelheden producten te verlenen, worden verlengd.
- (4) Rekening houdend met de hoeveelheden die naar raming onder het verbod vallen, moet de verlening van de financiële bijstand van de Unie worden verlengd in overeenstemming met de betrokken hoeveelheden producten. Die hoeveelheden moeten voor elke lidstaat worden berekend op basis van de gemiddelde hoeveelheden van de betrokken producten die in de voorbije drie jaar door die lidstaat naar Rusland zijn uitgevoerd gedurende de volgende maanden: april en mei voor fruit en januari tot en met mei voor groenten. Voorts moeten aan de lijst van producten die voor steun op grond van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1031/2014 in aanmerking komen, citroenen van GN-code 0805 50 10 worden toegevoegd wegens de seizoensgebonden uitvoer.
- (5) Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1031/2014 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (6) Om een onmiddellijk effect op de markt te hebben en bij te dragen aan de stabilisering van de prijzen, moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1031/2014**

Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1031/2014 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) aan lid 2 wordt het volgende punt r) toegevoegd:
„r) citroenen van GN-code 0805 50 10.”;

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽²⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 932/2014 van de Commissie van 29 augustus 2014 tot vaststelling van tijdelijke buitengewone maatregelen ter ondersteuning van producenten van bepaalde soorten groenten en fruit en tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 913/2014 (PB L 259 van 30.8.2014, blz. 2).

⁽³⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 1031/2014 van de Commissie van 29 september 2014 tot vaststelling van verdere tijdelijke buitengewone maatregelen ter ondersteuning van producenten van bepaalde groenten en fruit (PB L 284 van 30.9.2014, blz. 22).

b) lid 3 wordt vervangen door:

„3. De in lid 1 bedoelde steun wordt verleend voor activiteiten die worden verricht in een als volgt onderverdeelde periode:

a) een periode van 30 september 2014 tot en met de datum waarop de in artikel 2, lid 1, bedoelde hoeveelheden in elke betrokken lidstaat zijn opgebruikt, of, als dat eerder is, tot en met 31 december 2014;

b) een periode van 1 januari 2015 tot en met de datum waarop de in artikel 2, lid 1, bedoelde hoeveelheden in elke betrokken lidstaat zijn opgebruikt, of, als dat eerder is, tot en met 30 juni 2015.”.

2) Artikel 2, lid 1, wordt vervangen door:

„1. De in artikel 1, lid 1, bedoelde steun wordt de lidstaten ter beschikking gesteld voor de volgende hoeveelheden producten:

a) voor de in artikel 1, lid 3, onder a), bedoelde periode, de in bijlage I vastgestelde hoeveelheden;

b) voor de in artikel 1, lid 3, onder b), bedoelde periode, de in bijlage I bis vastgestelde hoeveelheden.

Voor de in artikel 1, lid 3, onder a), bedoelde periode wordt deze steun tevens in alle lidstaten beschikbaar gesteld voor het uit de markt nemen, groen oogsten of niet oogsten van één of meer in artikel 1, lid 2, bedoelde, door de lidstaat vastgestelde producten, voor zover de betrokken aanvullende hoeveelheid niet meer dan 3 000 ton per lidstaat bedraagt.”.

3) Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

„1. Producentenorganisaties vragen de betaling van de in de artikelen 4, 5 en 6 bedoelde financiële bijstand van de Unie aan uiterlijk op 31 januari 2015 voor de verrichtingen die zijn uitgevoerd in de in artikel 1, lid 3, onder a), bedoelde periode, en uiterlijk op 31 juli 2015 voor de verrichtingen die zijn uitgevoerd in de in artikel 1, lid 3, onder b), bedoelde periode.

2. Producentenorganisaties vragen overeenkomstig de procedure van artikel 72 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 de betaling van de in de artikelen 4 en 6 van de onderhavige verordening bedoelde totale financiële bijstand van de Unie aan uiterlijk op 31 januari 2015 voor de verrichtingen die zijn uitgevoerd in de in artikel 1, lid 3, onder a), van de onderhavige verordening bedoelde periode, en uiterlijk op 31 juli 2015 voor de verrichtingen die zijn uitgevoerd in de in artikel 1, lid 3, onder b), van de onderhavige verordening bedoelde periode.”;

b) in lid 3 worden de woorden „uiterlijk op de in lid 1 genoemde datum” vervangen door „uiterlijk op de in lid 1 genoemde data”.

4) In artikel 10, lid 1, wordt het inleidende deel van de eerste alinea vervangen door:

„De lidstaten stellen de Commissie voor elk product in kennis van de volgende informatie, meer bepaald uiterlijk op 30 september 2014, 15 oktober 2014, 31 oktober 2014, 15 november 2014, 30 november 2014, 15 december 2014, 31 december 2014, 15 januari 2015, 31 januari 2015 en 15 februari 2015, met betrekking tot de in artikel 1, lid 3, onder a), bedoelde periode, en tot en met 30 september 2015, uiterlijk op de 15e en de laatste dag van elke maand, met betrekking tot de in artikel 1, lid 3, onder b), bedoelde periode.”.

5) Artikel 11 wordt vervangen door:

„Artikel 11

Betaling van de financiële bijstand van de Unie

De uitgaven van de lidstaten voor de betalingen in het kader van deze verordening komen slechts voor financiële bijstand van de Unie in aanmerking indien deze uiterlijk op de volgende data zijn betaald:

a) 30 juni 2015 voor verrichtingen die zijn uitgevoerd in de in artikel 1, lid 3, onder a), bedoelde periode;

b) 30 september 2015 voor verrichtingen die zijn uitgevoerd in de in artikel 1, lid 3, onder b), bedoelde periode.”.

- 6) De titel van bijlage I wordt vervangen door:
„Per lidstaat toegewezen maximumhoeveelheden producten als bedoeld in artikel 2, lid 1, onder a)”.
- 7) Bijlage I bis wordt toegevoegd, waarvan de tekst is opgenomen in bijlage I bij de onderhavige verordening.
- 8) De bijlagen III en IV worden vervangen door de tekst die is opgenomen in bijlage II bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 december 2014.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

BIJLAGE I

„BIJLAGE I bis

Per lidstaat toegewezen maximumhoeveelheden producten als bedoeld in artikel 2, lid 1, onder b)

(ton)	Appelen en peren	Pruimen, tafeldruiven en kiwi's	Tomaten, wortelen, niet-scherpsmakende pepers, komkommers en augurken	Sinaasappelen, clementines, mandarijnen en citroenen
België	21 200	0	13 200	0
Duitsland	3 450	0	0	0
Griekenland	200	3 100	2 000	0
Spanje	300	0	26 650	15 775
Frankrijk	3 800	0	1 450	0
Italië	8 400	3 800	0	0
Cyprus	0	0	0	1 750
Litouwen	0	0	6 000	0
Nederland	9 700	0	24 650	0
Oostenrijk	500	0	0	0
Polen	155 700	0	18 650	0
Portugal	350	0	0	0"

Modellen voor kennisgevingen als bedoeld in artikel 10

KENNISGEVING VAN MARKTONTTREKKINGEN — GRATIS VERSTREKKING

Lidstaat:

Betrokken periode:

Datum:

Product	Producentenorganisaties					Niet-aangesloten producenten					Totale hoeveelheid (ton)	Totale financiële bijstand van de Unie (EUR)
	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)				Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)					
		uit de markt nemen	vervoer	sorteren en verpakken	TOTAAL		uit de markt nemen	vervoer	sorteren en verpakken	TOTAAL		
(a)	(b)	(c)	(d)	(e) = (b) + (c) + (d)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j) = (g) + (h) + (i)	(k) = (a) + (f)	(l) = (e) + (j)	
Appelen												
Peren												
Totaal appelen en peren												
Tomaten												
Wortelen												
Niet-scherpsmakende pepers												
Komkommers en augurken												
Totaal groenten												
Pruimen												
Druiven voor tafelgebruik												
Kiwi's												
Totaal ander fruit												

Product	Producentenorganisaties					Niet-aangesloten producenten					Totale hoeveelheid (ton)	Totale financiële bijstand van de Unie (EUR)
	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)				Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)					
		uit de markt nemen	vervoer	sorteren en verpakken	TOTAAL		uit de markt nemen	vervoer	sorteren en verpakken	TOTAAL		
(a)	(b)	(c)	(d)	(e) = (b) + (c) + (d)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j) = (g) + (h) + (i)	(k) = (a) + (f)	(l) = (e) + (j)	
Sinaasappelen												
Clementines												
Mandarijnen												
Citroenen												
Totaal citrusvruchten												
Kool												
Bloemkool en broccoli												
Paddenstoelen												
Zacht fruit												
Totaal andere												
TOTAAL												

* Per kennisgeving wordt één afzonderlijk Excelformulier ingevuld.

KENNISGEVING VAN MARKTONTTREKKINGEN — OVERIGE BESTEMMINGEN

Lidstaat:

Betrokken periode:

Datum:

Product	Producentenorganisaties		Niet-aangesloten producenten		Totale hoeveelheid (ton)	Totale financiële bijstand van de Unie (EUR)
	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)		
	(a)	(b)	(c)	(d)		
Appelen						
Peren						
Totaal appelen en peren						
Tomaten						
Wortelen						
Niet-scherpsmakende pepers						
Komkommers en augurken						
Totaal groenten						
Pruimen						
Druiven voor tafelgebruik						
Kiwi's						
Totaal ander fruit						
Sinaasappelen						
Clementines						
Mandarijnen						
Citroenen						
Totaal citrusvruchten						
Kool						
Bloemkool en broccoli						

Product	Producentenorganisaties		Niet-aangesloten producenten		Totale hoeveelheid (ton)	Totale financiële bijstand van de Unie (EUR)
	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)		
	(a)	(b)	(c)	(d)		
Paddenstoelen					(e) = (a) + (c)	(f) = (b) + (d)
Zacht fruit						
Totaal andere						
TOTAAL						

* Per kennisgeving wordt één afzonderlijk Excelformulier ingevuld.

KENNISGEVING VAN NIET OOGSTEN EN GROEN OOGSTEN

Lidstaat:

Betrokken periode:

Datum:

Product	Producentenorganisaties			Niet-aangesloten producenten			Totale hoeveelheid (ton)	Totale financiële bijstand van de Unie (EUR)
	Oppervlakte (ha)	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)	Oppervlakte (ha)	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)		
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)		
Appelen							(g) = (b) + (e)	(h) = (c) + (f)
Peren								
Totaal appelen en peren								
Tomaten								
Wortelen								
Niet-scherpsmakende pepers								
Komkommers en augurken								
Totaal groenten								
Pruimen								
Druiven voor tafelgebruik								
Kiwi's								
Totaal ander fruit								
Sinaasappelen								
Clementines								
Mandarijnen								
Citroenen								
Totaal citrusvruchten								
Kool								
Bloemkool en broccoli								

Product	Producentenorganisaties			Niet-aangesloten producenten			Totale hoeveelheid (ton)	Totale financiële bijstand van de Unie (EUR)
	Oppervlakte (ha)	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)	Oppervlakte (ha)	Hoeveelheid (ton)	Financiële bijstand van de Unie (EUR)		
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)		
Paddenstoelen							(g) = (b) + (e)	(h) = (c) + (f)
Zacht fruit								
Totaal andere								
TOTAAL								

* Per kennisgeving wordt één afzonderlijk Excelformulier ingevuld.

BIJLAGE IV

MET DE EERSTE KENNISGEVING MEE TE STUREN TABELLEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 10, LID 1

MARKTONTTREKKINGEN — OVERIGE BESTEMMINGEN

Door de lidstaten overeenkomstig artikel 79, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 en de artikelen 4 en 5 van de onderhavige verordening vastgestelde maximale steunbedragen

Lidstaat:

Datum:

Product	Bijdrage van de producentenorganisatie (EUR/100 kg)	Financiële bijstand van de Unie (EUR/100 kg)
Appelen		
Peren		
Tomaten		
Wortelen		
Kool		
Niet-scherpsmakende pepers		
Bloemkool en broccoli		
Komkommers en augurken		
Paddenstoelen		
Pruimen		
Zacht fruit		
Druiven voor tafelgebruik		
Kiwi's		
Sinaasappelen		
Clementines		
Mandarijnen		
Citroenen		

NIET OOGSTEN EN GROEN OOGSTEN

Door de lidstaten overeenkomstig artikel 85, lid 4, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 en artikel 6 van de onderhavige verordening vastgestelde maximale steunbedragen

Lidstaat:

Betrokken periode: Datum:

Product	Volleggrondteelt		Kasteelt	
	Bijdrage van de producentenorganisatie (EUR/ha)	Financiële bijstand van de Unie (EUR/ha)	Bijdrage van de producentenorganisatie (EUR/ha)	Financiële bijstand van de Unie (EUR/ha)
Appelen				
Peren				
Tomaten				
Wortelen				
Kool				
Niet-scherpsmakende pepers				
Bloemkool en broccoli				
Komkommers en augurken				
Paddenstoelen				
Pruimen				
Zacht fruit				
Druiven voor tafelgebruik				
Kiwi's				
Sinaasappelen				
Clementines				
Mandarijnen				
Citroenen"				

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 1372/2014 VAN DE COMMISSIE**van 19 december 2014****tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾,Gezien Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft ⁽²⁾, en met name artikel 136, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in bijlage XVI, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.
- (2) De forfaitaire invoerwaarde wordt elke dag berekend overeenkomstig artikel 136, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011, met inachtneming van de variabele gegevens voor die dag. Bijgevolg moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 136 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 december 2014.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Jerzy PLEWA

Directeur-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽²⁾ PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	AL	65,6
	EG	176,9
	IL	88,5
	MA	85,1
	TN	241,9
	TR	106,4
	ZZ	127,4
0707 00 05	IL	241,9
	TR	149,1
	ZZ	195,5
0709 93 10	MA	83,0
	TR	137,8
	ZZ	110,4
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	TR	59,8
	UY	32,5
	ZA	50,5
	ZW	33,9
	ZZ	46,8
0805 20 10	MA	68,5
	ZZ	68,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	97,8
	MA	75,3
	TR	79,5
	ZZ	84,2
	TR	65,2
0805 50 10	US	236,5
	ZZ	150,9
	BR	59,1
0808 10 80	CL	80,1
	NZ	90,6
	US	97,4
	ZA	54,1
	ZZ	76,3
	CN	90,3
	US	141,4
0808 30 90	US	141,4
	ZZ	115,9

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 1106/2012 van de Commissie van 27 november 2012 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 471/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautaire statistieken van de buitenlandse handel met derde landen, wat de bijwerking van de nomenclatuur van landen en gebieden betreft (PB L 328 van 28.11.2012, blz. 7). De code „ZZ” staat voor „overige oorsprong”.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 1373/2014 VAN DE COMMISSIE
van 19 december 2014

tot vaststelling van de toewijzingscoëfficiënt die moet worden toegepast op de hoeveelheden waarop de aanvragen om rechten tot invoer betrekking hebben die van 1 tot en met 7 december 2014 zijn ingediend in het kader van de bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 413/2014 geopende tariefcontingenten voor vlees van pluimvee van oorsprong uit Oekraïne

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 188, leden 1 en 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 413/2014 van de Commissie ⁽²⁾ zijn jaarlijkse tariefcontingenten geopend voor de invoer van producten van de sector vlees van pluimvee van oorsprong uit Oekraïne.
- (2) De hoeveelheden waarop de aanvragen om rechten tot invoer betrekking hebben die van 1 tot en met 7 december 2014 voor de deelperiode van 1 januari tot en met 31 maart 2015 zijn ingediend, zijn voor het volgnummer 09.4273 groter dan de beschikbare hoeveelheden. Bijgevolg moet worden bepaald in hoeverre rechten tot invoer kunnen worden toegekend, door de op de gevraagde hoeveelheden toe te passen toewijzingscoëfficiënt vast te stellen, berekend overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie ⁽³⁾, in combinatie met artikel 7, lid 2, van die verordening.
- (3) Met het oog op de efficiëntie van de maatregel dient deze verordening in werking te treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op de hoeveelheden waarop de aanvragen om rechten tot invoer betrekking hebben die op grond van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 413/2014 voor de deelperiode van 1 januari tot en met 31 maart 2015 zijn ingediend, wordt de in de bijlage bij de onderhavige verordening vastgestelde toewijzingscoëfficiënt toegepast.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 december 2014.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Jerzy PLEWA

Directeur-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 413/2014 van de Commissie van 23 april 2014 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten van de Unie voor de invoer van pluimveevlees van oorsprong uit Oekraïne (PB L 121 van 24.4.2014, blz. 37).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie van 31 augustus 2006 houdende gemeenschappelijke voorschriften voor het beheer van door middel van een stelsel van invoercertificaten beheerde invoertariefcontingenten voor landbouwproducten (PB L 238 van 1.9.2006, blz. 13).

BIJLAGE

Volgnummer	Toewijzingscoëfficiënt — voor de deelperiode van 1 januari tot en met 31 maart 2015 ingediende aanvragen (in %)
09.4273	3,3555
09.4274	—

VERORDENING (EU) Nr. 1374/2014 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK
van 28 november 2014
betreffende statistische rapportagevereisten voor verzekeringsinstellingen
(ECB/2014/50)

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gezien de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, inzonderheid artikel 5,

Gezien Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾, inzonderheid artikel 5, lid 1, en artikel 6, lid 4,

Gezien het advies van de Europese Commissie ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 2533/98 stelt in artikel 2, lid 1, dat, ter vervulling van haar vereisten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens, de Europese Centrale Bank (ECB), bijgestaan door de nationale centrale banken (NCB's), bevoegd is tot het verzamelen van statistische gegevens binnen de grenzen van de referentiepopulatie van informatieplichtigen en van hetgeen nodig is om de taken van het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) uit te voeren. Uit artikel 2, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 2533/98 volgt dat verzekeringsinstellingen onderdeel uitmaken van de referentiepopulatie van informatieplichtigen ter vervulling van de rapportagevereisten van de ECB inzake, onder andere, monetaire en financiële statistieken. Daarnaast stelt artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2533/98 dat de ECB in terzake gemotiveerde gevallen het recht heeft statistische gegevens op geconsolideerde basis te verzamelen. Op basis van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2533/98 bepaalt de ECB uit de referentiepopulatie van informatieplichtigen de feitelijke populatie van informatieplichtigen en verschaft deze de bevoegdheid om bepaalde categorieën informatieplichtigen volledig of gedeeltelijk te ontheffen van haar rapportagevereisten.
- (2) Het doel van oplegging van statistische rapportagevereisten aan verzekeringsinstellingen is het verschaffen van voldoende statistieken aan de ECB met betrekking tot de financiële activiteiten van de subsector verzekeringsinstellingen in de lidstaten die de euro als munt hebben (hierna de „eurogebiedlidstaten”), die als één economisch gebied worden gezien. De verzameling van statistische gegevens met betrekking tot verzekeringsinstellingen is noodzakelijk om te voldoen aan reguliere en ad-hocanalysebehoefes ter ondersteuning van de ECB bij de uitoefening van monetaire en financiële analyse, en ten behoeve van de bijdrage van het ESCB aan de stabiliteit van het financiële stelsel.
- (3) NCB's dienen bevoegd te zijn gegevens over verzekeringsinstellingen te verzamelen van de werkelijke populatie van informatieplichtigen als onderdeel van een breder statistisch rapportagekader, mits de naleving van de statistische vereisten van de ECB niet in gevaar wordt gebracht. In dergelijke gevallen is het passend transparantie te verzekeren door de informatieplichtigen op de hoogte te brengen van de verscheidene statistische doeleinden waarvoor de gegevens worden verzameld.
- (4) Teneinde de rapportagelast van de verzekeringsinstellingen te minimaliseren, dienen NCB's bevoegd te zijn hun rapportagevereisten uit hoofde van deze verordening te combineren met hun rapportagevereisten op grond van Verordening (EU) nr. 1011/2012 van de Europese Centrale Bank (ECB/2012/24) ⁽³⁾.
- (5) Er bestaat een nauwe band tussen de gegevens die door NCB's worden verzameld voor statistische doeleinden uit hoofde van deze verordening en de door de nationale bevoegde autoriteiten (NBA's) verzamelde gegevens voor toezichtdoeleinden op basis van het kader dat is ingesteld door Richtlijn 2009/138/EG van het Europees parlement en de Raad ⁽⁴⁾. In het licht van het algemene mandaat van de ECB op basis van artikel 5.1 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (hierna de de „ESCB-statuten”) tot

⁽¹⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.

⁽²⁾ PB C 427 van 28.11.2014, blz. 1.

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1011/2012 van de Europese Centrale Bank van 17 oktober 2012 betreffende statistieken inzake aangehouden effecten (ECB/2012/24) (PB L 305 van 1.11.2012, blz. 6).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1).

het aangaan van samenwerking met andere entiteiten op het gebied van statistiek en teneinde de administratieve last te verminderen en het dupliceren van taken te vermijden, mogen NCB's de gegevens die in overeenstemming met deze verordening gerapporteerd moeten worden afleiden uit gegevens die worden verzameld op basis van Richtlijn 2009/138/EG, met inbegrip van nationale wetten waarbij deze Richtlijn wordt geïmplementeerd, en met inachtneming van de voorwaarden van enige samenwerkingsafpraak tussen de betrokken NCB en NBA. Artikel 70 van Richtlijn 2009/138/EG stelt dat NBA's voor de uitoefening van hun taak dienstige informatie op basis van deze Richtlijn mogen doen toekomen aan NCB's en andere instanties met een soortgelijke taak in hun hoedanigheid van monetaire autoriteit.

- (6) Het Europese systeem van rekeningen zoals opgezet door Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ (hierna het „ESR 2010”) vereist dat de activa en passiva van institutionele eenheden worden gerapporteerd in het land van vestiging. Teneinde de rapportagelast te minimaliseren, geldt dat, indien NCB's de op basis van deze Verordening te rapporteren gegevens ontlenen aan gegevens die zijn verzameld op basis van Richtlijn 2009/138/EG, de activa en passiva van bijkantoren van verzekeringsinstellingen waarvan de hoofdkantoren zijn gevestigd in de Europese Economische Ruimte (EER), geaggregeerd mogen worden met die van de hoofdkantoren. Er dient beperkt informatie verzameld te worden met betrekking tot bijkantoren van verzekeringsinstellingen met als doel het controleren van hun omvang en enige afwijking van het ESR 2010.
- (7) De normen voor bescherming en gebruik van vertrouwelijke statistische informatie zoals vastgelegd in artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2533/98 dienen van toepassing te zijn op de verzameling van statistische informatie op basis van deze verordening.
- (8) Hoewel wordt erkend dat op basis van artikel 34.1 van de ESCB-statuten vastgestelde verordeningen geen rechten doen toekomen of verplichtingen opleggen aan lidstaten die de euro niet als munt hebben (hierna: „niet-eurogebiedlidstaten”), is artikel 5 van de ESCB-statuten van toepassing op zowel eurogebiedlidstaten als niet-eurogebiedlidstaten. Overweging 17 van Verordening (EG) nr. 2533/98 stelt dat artikel 5 van de ESCB-statuten samen met artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, een verplichting inhoudt om op nationaal niveau alle maatregelen te ontwerpen en toe te passen die niet-eurogebiedlidstaten dienstig achten voor de verzameling van de, voor de naleving van de door de ECB opgelegde rapportagevereisten benodigde, statistische gegevens en voor het tijdig treffen van voorbereidingen op het gebied van de statistiek, zodat zij eurogebiedlidstaten kunnen worden.
- (9) Artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2533/98 stelt dat de ECB bevoegd is sancties op te leggen aan informatieplichtigen die niet voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit ECB-verordeningen of -besluiten met betrekking tot het rapporteren van statistische gegevens.
- (10) Uiterlijk voor het jaar 2020 beoordeelt de Raad van bestuur de voordelen en kosten van: a) een toename van de dekking van kwartaalrapportage van 80 % tot 95 % van het totale marktaandeel van verzekeringsinstellingen in iedere eurogebiedlidstaat, b) de afzonderlijke rapportage van activa en passiva van de bijkantoren van verzekeringsinstellingen, waarbij de bijkantoren zijn gevestigd in eurogebiedlidstaten en de moederentiteiten van dergelijke bijkantoren zijn gevestigd in de EER, en c) een verdere tijdsreductie voor de verzending van gegevens door informatieplichtigen tot vier weken na het einde van het kwartaal waarop de gegevens betrekking hebben,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „verzekeringsinstelling” (subsector 128 van het ESR 2010): een financiële instelling of quasivenootschap met als hoofdfunctie financiële intermediaatiedoor middel van het poolen van risico's, hoofdzakelijk in de vorm van directe verzekering of herverzekering.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europese systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (PB L 174 van 26.6.2013, blz. 1).

De volgende instellingen worden geacht onder de definitie te vallen:

- a) een financiële instelling of quasivennootschap die levensverzekeringsdiensten levert, waarbij polishouders regelmatig of eenmalig betalingen verrichten aan de verzekeraar, in ruil waarvoor de verzekeraar garandeert de polishouders op een vastgestelde datum of eerder een overeengekomen bedrag of een lijfrente uit te keren;
- b) een financiële instelling of quasivennootschap die schadeverzekeringsdiensten levert ter dekking van risico's van, bijvoorbeeld, ongevallen, ziekte, brand of kredietverzuim;
- c) een financiële instelling of quasivennootschap die herverzekeringsdiensten levert, waarbij een verzekering wordt genomen door een verzekeraar om zichzelf te beschermen tegen een onverwacht groot aantal schaden of buitengewoon hoge schaden.

De volgende instellingen worden geacht niet onder de definitie te vallen:

- a) beleggingsfondsen zoals gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EU) nr. 1073/2013 van de Europese Centrale Bank (ECB/2013/38) ⁽¹⁾;
- b) lege financiële instellingen die securitisatietransacties uitvoeren zoals gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EU) nr. 1075/2013 van de Europese Centrale Bank (ECB/2013/40) ⁽²⁾;
- c) monetaire financiële instellingen zoals gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank (ECB/2013/33) ⁽³⁾;
- d) pensioenfondsen zoals gedefinieerd in punt 2.105 van het ESR 2010;
2. „bijkantoor”: agentschap of bijkantoor zonder rechtspersoonlijkheid, niet-zijnde het hoofdkantoor, van een verzekerings- of herverzekeringsinstelling;
3. „dochteronderneming”: een rechtspersoonlijkheid bezittende entiteit waarin een andere entiteit een meerderheidsbelang heeft of een belang van 100 % heeft;
4. „informatieplichtigen”: heeft dezelfde betekenis als in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2533/98;
5. „ingezet(e)”: heeft dezelfde betekenis als in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2533/98. Voor de toepassing van deze verordening geldt dat, indien een juridische identiteit geen fysieke dimensie heeft, de vestigingsplaats ervan wordt bepaald door het economisch gebied krachtens welk recht de entiteit rechtspersoonlijkheid heeft. Als de entiteit geen rechtspersoonlijkheid heeft, wordt de als criterium de statutaire vestigingsplaats gebruikt, d.w.z. het land wiens rechtssysteem het ontstaan en het verder bestaan van de entiteit beheerst;
6. „betreffende NCB”: de NCB van de eurogebiedlidstaat waar de verzekeringsinstelling ingezet is;
7. „betreffende NBA”: de NBA van de eurogebiedlidstaat waar de verzekeringsinstelling ingezet is;
8. „gegevens van afzonderlijke effecten”: gegevens die zijn uitgesplitst in afzonderlijke effecten;
9. „paarsgewijze gegevens”: gegevens die zijn uitgesplitst in afzonderlijke activa of passiva;
10. „geaggregeerde gegevens”: gegevens die niet zijn uitgesplitst in afzonderlijke activa of passiva;
11. „financiële transacties”: transacties die voortvloeien uit de vorming, afwikkeling of verandering van eigenaar van financiële activa of passiva, zoals nader beschreven in deel 5 van bijlage II;
12. „prijs- en wisselkoersherwaarderingen”: wijzigingen in de waardering van activa en passiva die voortvloeien uit veranderingen in de prijs van activa en passiva en/of de invloed van wisselkoersen op de waardes, uitgedrukt in euro, van activa en passiva die in een buitenlandse valuta luiden, zoals nader beschreven in deel 5 van bijlage II.

Artikel 2

Werkelijke populatie van informatieplichtigen

1. Indien NCB's gegevens verzamelen op basis van het ESR 2010, dat vereist dat de activa en passiva van institutionele eenheden worden gerapporteerd in het land waar zij ingezet zijn, bestaat de werkelijke populatie van informatieplichtigen uit de verzekeringsinstellingen die ingezet zijn in het gebied van de betreffende eurogebiedlidstaat.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1073/2013 van de Europese Centrale Bank van 18 oktober 2013 houdende statistieken betreffende de activa en passiva van beleggingsfondsen (ECB/2013/38) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 73).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1075/2013 van de Europese Centrale Bank van vrijdag 18 oktober 2013 houdende statistieken betreffende de activa en passiva vanwege lege financiële instellingen die securitisatietransacties verrichten (ECB/2013/40) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 107).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank van 24 september 2013 met betrekking tot de balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2013/33) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 1).

2. Indien NCB's de op basis van deze verordening te rapporteren gegevens afleiden van gegevens die zijn verzameld op basis van de bepalingen van Richtlijn 2009/138/EG of nationaal recht waarbij die Richtlijn wordt geïmplementeerd, bestaat de werkelijke populatie van informatieplichtigen uit:

- a) verzekeringsinstellingen met rechtspersoonlijkheid krachtens het recht van, en die zijn ingezet in, het gebied van de betreffende eurogebiedlidstaat, daaronder begrepen dochterondernemingen waarvan de moederentiteiten zijn gevestigd buiten dat gebied;
- b) bijkantoren van verzekeringsinstellingen zoals gespecificeerd onder punt (a) die zijn ingezet buiten het gebied van de betreffende eurogebiedlidstaat, en
- c) bijkantoren van verzekeringsinstellingen die zijn ingezet in het gebied van de betreffende eurogebiedlidstaat, maar waarvan het hoofdkantoor is gevestigd buiten de EER.

Bijkantoren van verzekeringsinstellingen die zijn ingezet in het gebied van een eurogebiedlidstaat en waarvan het hoofdkantoor is gevestigd binnen de EER, maken geen deel uit van de werkelijke populatie van informatieplichtigen.

3. De verzekeringsinstellingen binnen de werkelijke populatie van informatieplichtigen zijn onderworpen aan volledige statistische rapportagevereisten, tenzij een vrijstelling op basis van artikel 7 van toepassing is.

Artikel 3

Lijst van verzekeringsinstellingen voor statistische doeleinden

1. De Raad van bestuur van de ECB stelt voor statistische doeleinden een lijst van verzekeringsinstellingen op die de werkelijke populatie van informatieplichtigen op basis van deze verordening vormen, en onderhoudt deze lijst. De lijst kan gebaseerd zijn op de lijsten van verzekeringsinstellingen die thans worden opgesteld door nationale autoriteiten, indien dergelijke lijsten beschikbaar zijn, en kan aangevuld worden door andere lijsten van verzekeringsinstellingen die vallen onder de definitie van „verzekeringsinstelling” in artikel 1.

2. De betreffende NCB kan een in artikel 2, lid 2, onder a), aangegeven informatieplichtige verzoeken de benodigde informatie te verschaffen met betrekking tot haar bijkantoren, indien dergelijke informatie noodzakelijk is voor de lijst.

3. De NCB's en de ECB maken de lijst en alle updates daarvan beschikbaar in een geschikte vorm, inclusief door middel van elektronische middelen, via het internet of, op verzoek van de betreffende informatieplichtigen, in papierform.

4. Indien de meest recente elektronische versie van de in dit artikel genoemde lijst incorrect is, legt de ECB geen sancties op aan een informatieplichtige die niet behoorlijk heeft voldaan aan zijn rapportagevereisten voor zover deze te goeder trouw op de incorrecte lijst vertrouwdde.

Artikel 4

Statistische rapportagevereisten

1. De informatieplichtigen verschaffen aan de betreffende NCB, ofwel rechtstreeks ofwel via de betreffende NBA, op basis van lokale samenwerkingsafspraken en in overeenstemming met bijlagen I en II:

- a) op kwartaalbasis: standgegevens per kwartaalultimo met betrekking tot de activa en passiva van verzekeringsinstellingen en, in overeenstemming met artikel 5, herwaarderingsaanpassingen of financiële transacties per kwartaal, waar van toepassing;
- b) op kwartaalbasis: standgegevens per kwartaalultimo met betrekking tot technische voorzieningen schadeverzekering, uitgesplitst naar zakelijke sector;
- c) op jaarbasis: standgegevens per jaarultimo met betrekking tot technische voorzieningen schadeverzekering, uitgesplitst naar zakelijke sector en geografisch gebied.

2. In aanvulling op de vereisten van lid 1, verschaffen informatieplichtigen die verzekeringsinstellingen zijn met rechtspersoonlijkheid krachtens het recht van, en die zijn ingezet in, het gebied van een eurogebiedlidstaat, gegevens met betrekking tot geboekte premies, ontstane schaden en uitbetaalde provisies aan de betreffende NCB, ofwel rechtstreeks of via de betreffende NBA op basis van lokale samenwerkingsafspraken. Deze gegevens worden verstrekt op jaarbasis in overeenstemming met bijlagen I en II.

3. NCB's kunnen de gegevens die op basis van deze verordening gerapporteerd moeten worden verkrijgen uit de volgende gegevens die zijn verzameld op basis van het door Richtlijn 2009/138/EG ingestelde kader:

- a) gegevens die zijn opgenomen in kwantitatieve rapportageformats voor toezichtrapportage die door NBA's zijn verzonden aan de NCB's, ongeacht of de NCB en de NBA apart zijn gevestigd of zijn geïntegreerd binnen dezelfde instelling, in overeenstemming met de voorwaarden voor lokale samenwerkingsafspraken tussen twee entiteiten, of

- b) gegevens die zijn opgenomen in kwantitatieve rapportageformats voor toezichtrapportage, die rechtstreeks tegelijkertijd door informatieplichtigen worden doorgestuurd aan een NCB en NCA.

Indien een kwantitatief rapportageformat voor toezichtrapportage gegevens bevat die nodig zijn voor de naleving van de statistische rapportagevereisten van deze verordening, hebben NCB's toegang tot het gehele template en elk daarmee samenhangende template zoals vereist voor gegevenskwaliteitsdoeleinden.

Lidstaten mogen samenwerkingsafspraken maken voor de gecentraliseerde verzameling door de betreffende NBA van gegevens die zowel zijn bestemd voor de gegevensverzamelingsvereisten op basis van het door Richtlijn 2009/138/EG ingestelde kader, alsook voor de aanvullende gegevensverzamelingsvereisten zoals vastgesteld in deze verordening, in overeenstemming met nationaal recht en de geharmoniseerde referentievoorwaarden die vastgesteld kunnen worden door de ECB.

4. NCB's informeren de informatieplichtigen omtrent de verscheidene doeleinden waarvoor hun gegevens worden verzameld.

Artikel 5

Herwaarderingsaanpassingen en financiële transacties

Gegevens met betrekking tot herwaarderingsaanpassingen en financiële transacties, zoals nader aangeduid in bijlage I en omschreven in bijlage II, worden als volgt verkregen:

- a) informatieplichtigen rapporteren geaggregeerde gegevens met betrekking tot herwaarderingsaanpassingen en/of financiële transacties, zulks afhankelijk van de instructies van de betreffende NCB;
- b) NCB's ontlenen benaderingen van de waarde van effectentransacties aan gegevens van afzonderlijke effecten, of verzamelen rechtstreeks gegevens met betrekking tot dergelijke transacties bij informatieplichtigen op basis van gegevens van afzonderlijke effecten. NCB's kunnen een soortgelijke benadering volgen met betrekking tot activa anders dan effecten bij de paarsgewijze gegevensverzameling;
- c) benaderingen van de waarde van financiële transacties met betrekking tot verzekeringstechnische voorzieningen die worden aangehouden door verzekeringsinstellingen worden afgeleid:
 - i) door informatieplichtigen in overeenstemming met de aanwijzingen van de betreffende NCB die zijn gebaseerd op gemeenschappelijke „best practice” methoden zoals deze vastgesteld kunnen worden op eurogebiedniveau, of
 - ii) door de betreffende NCB op basis van door verzekeringsinstellingen verschaftte gegevens.

Artikel 6

Registratieregels

1. Tenzij anders bepaald in deze verordening, zijn de registratieregels die door verzekeringsinstellingen worden gevolgd ten behoeve van rapportage op basis van deze verordening, de regels zoals neergelegd in het betreffende nationale recht waarbij Richtlijn 2009/138/EG wordt geïmplementeerd of in enige andere nationale of internationale standaarden die op basis van door NCB's gegeven instructies gevolgd dienen te worden door verzekeringsinstellingen.
2. In aanvulling op enige door verzekeringsinstellingen gevolgde registratieregels in overeenstemming met lid 1, worden door verzekeringsinstellingen aangehouden deposito's en leningen die aangeduid zijn als „nominale waarde” in tabel 2.1 en tabel 2.2 van bijlage I gerapporteerd als de uitstaande hoofdsom aan het einde van het kwartaal. Afschrijvingen en afwaarderingen zoals bepaald door relevante boekhoudkundige praktijken worden uitgesloten van dit bedrag.
3. Onverminderd de heersende boekhoudkundige praktijken en verrekeningsovereenkomsten in de eurogebiedlidstaten, moeten alle financiële activa en passiva voor statistische doeleinden op brutobasis worden gerapporteerd.

Artikel 7

Afwijkingen

1. Afwijkingen kunnen toegestaan worden aan kleine verzekeringsinstellingen als volgt:
 - a) NCB's kunnen afwijkingen toestaan aan de kleinste verzekeringsinstellingen in termen van marktaandeel zoals gedefinieerd in artikel 35, lid 6, van Richtlijn 2009/138/EG, op voorwaarde dat de verzekeringsinstellingen die bijdragen aan het geaggregeerde balanstotaal per kwartaal ten minste 80 % uitmaken van het totale marktaandeel van verzekeringsinstellingen in iedere eurogebiedlidstaat;

- b) een verzekeringsinstelling aan wie een afwijking is toegestaan op basis van a) dient de rapportagevereisten van artikel 4 op jaarbasis na te leven, zodat de verzekeringsinstellingen die bijdragen aan het geaggregeerde balanstotaal per kwartaal ten minste 95 % uitmaken van het totale marktaandeel van verzekeringsinstellingen in iedere eurogebiedlidstaat;
 - c) een verzekeringsinstelling die geen gegevens hoeft te rapporteren op basis van a) en b) rapporteert een gereduceerd gegevensbestand zoals vastgesteld door de betreffende NCB;
 - d) NCB's controleren jaarlijks of de voorwaarden zoals vastgesteld in a) en b) worden nageleefd en zodanig op tijd dat met ingang van de start van het volgende kalenderjaar een afwijking naar behoefte kan worden toegekend of ingetrokken.
2. NCB's kunnen afwijkingen toekennen aan verzekeringsinstellingen met betrekking tot de tegen nominale waarde aangehouden chartaal geld en deposito's.

Indien op een hoger aggregatieniveau verzamelde gegevens laten zien dat door ingezeten verzekeringsinstellingen aangehouden chartaal geld en deposito's minder bedragen dan 10 % van de gecombineerde totale nationale verzekeringsinstellingenbalans en minder dan 10 % van het totaal van de in het eurogebied door verzekeringsinstellingen aangehouden chartaal geld en deposito's in termen van standen, kan de betreffende NCB besluiten dat tegen nominale waarde aangehouden chartaal geld en deposito's niet gerapporteerd hoeven te worden. De betreffende NCB brengt de informatieplichtigen op de hoogte van een dergelijk besluit.

3. Verzekeringsinstellingen kunnen ervoor kiezen geen gebruik te maken van een afwijking en int plaats daarvan te voldoen aan de volledige, in artikel 4 gespecificeerde statistische rapportagevereisten. Indien een verzekeringsinstelling hiervoor kiest, dient deze voor enig opvolgend gebruik van de afwijking voorafgaande toestemming van de betreffende NCB te verkrijgen.

Artikel 8

Tijdigheid

1. Met betrekking tot het jaar 2016 sturen informatieplichtigen de vereiste kwartaalgegevens aan de betreffende NCB of de betreffende NBA, dan wel beide, in overeenstemming met de lokale samenwerkingsafspraken uiterlijk acht weken na het einde van het kwartaal waarop de gegevens betrekking hebben. Deze deadline wordt per opvolgend jaar met één week vervoegd en bedraagt vijf weken voor kwartalen eindigend in 2019.
2. Met betrekking tot het jaar 2016 sturen informatieplichtigen de vereiste jaargegevens aan de betreffende NCB of de betreffende NBA, dan wel beide, in overeenstemming met de lokale samenwerkingsafspraken uiterlijk 20 weken na het einde van het jaar waarop de gegevens betrekking hebben. Deze deadline wordt per opvolgend jaar met één week vervoegd en bedraagt 14 weken voor 2019.

Artikel 9

Minimumnormen en nationale rapportageafspraken

1. Informatieplichtigen leven de statistische rapportagevereisten na in overeenstemming met de minimumnormen voor verzending, accuraatheid, naleving van concepten en revisies zoals vastgelegd in bijlage III.
2. De NCB's definiëren en implementeren de rapportageafspraken die gevolgd dienen te worden door de informatieplichtigen in overeenstemming met nationale vereisten. De NCB's verzekeren dat op basis van deze rapportageafspraken de vereiste statistische gegevens worden verschaft en een accurate controle mogelijk maken van de naleving van de minimumnormen voor verzending, accuraatheid, naleving van concepten en revisies zoals vastgelegd in bijlage III.

Artikel 10

Fusies, splitsingen en reorganisaties

Ingeval van een fusie, splitsing of reorganisatie die de naleving van hun statistische verplichtingen kan beïnvloeden, brengen de betreffende informatieplichtigen, zodra de intentie tot het implementeren van deze operatie is gepubliceerd en voor inwerkingtreding hiervan, de betreffende NCB hetzij rechtstreeks, hetzij via de betreffende NBA in overeenstemming met lokale samenwerkingsafspraken op de hoogte van de geplande procedures ter naleving van de in deze verordening bepaalde statistische rapportagevereisten.

*Artikel 11***Verificatie en gedwongen verzameling**

De NCB's oefenen het recht uit tot verificatie of gedwongen verzameling van de gegevens die de informatieplichtigen op basis van deze verordening dienen te verschaffen, onverminderd het recht van de ECB om dergelijke gegevens zelf te verifiëren of gedwongen te verzamelen. Meer in het bijzonder oefenen NCB's dit recht uit indien een informatieplichtige de minimumnormen voor verzending, accuraatheid, naleving van concepten en revisies zoals vastgelegd in bijlage III niet naleeft.

*Artikel 12***Eerste rapportage**

1. De eerste rapportage vangt aan met kwartaalgegevens voor het eerste kwartaal van 2016 en met jaargegevens voor 2016.
2. De in artikel 7, lid 1, onder b), genoemde verzekeringinstellingen rapporteren jaargegevens vanaf het referentiejaar 2016. Daarnaast, teneinde statistieken samen te stellen met betrekking tot de subsector verzekeringinstellingen vanaf aanvang 2016, dienen deze verzekeringinstellingen een compleet gegevensbestand te rapporteren in overeenstemming met artikel 4, lid 1, onder a), met betrekking tot het eerste kwartaal van 2016.

*Artikel 13***Slotbepaling**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat op basis van de Verdragen.

Gedaan te Frankfurt am Main, 28 november 2014.

Voor de Raad van bestuur van de ECB

De president van de ECB

Mario DRAGHI

BIJLAGE I

STATISTISCHE RAPPORTAGEVEREISTEN

DEEL 1

Algemene statistische rapportagevereisten

1. De werkelijke populatie van informatieplichtigen dient op kwartaalbasis de volgende statistische gegevens te verschaffen:
 - a) gegevens van afzonderlijke effecten voor effecten met ISIN-codes;
 - b) gegevens van effecten zonder ISIN-codes, ofwel op basis van gegevens van afzonderlijke effecten, ofwel op geaggregeerde basis, uitgesplitst naar de categorieën instrumenten/looptijd en tegenpartijen;
 - c) gegevens van activa en passiva anders dan effecten, ofwel op paarsgewijze basis of geaggregeerde basis, uitgesplitst naar de categorieën instrumenten/looptijd en tegenpartijen;
2. Geaggregeerde gegevens dienen verschaft te worden op basis van standen en, in overeenstemming met de instructies van de betreffende NCB, op basis van ofwel: a) herwaarderingen als gevolg van prijs- en wisselkoerswijzigingen of b) financiële transacties.
3. Verzekeringsinstellingen met rechtspersoonlijkheid krachtens het recht van, en die zijn ingezet in, het gebied van een eurogebiedlidstaat verschaffen tevens op jaarbasis gegevens inzake premies, schaden en provisies, en identificeren transacties die zijn uitgeoefend in het binnenland en via bijkantoren in het buitenland, uitgesplitst per individueel land in het geval van landen van de Europese Economische Ruimte (EER).
4. De aan de betreffende NCB te verschaffen gegevens op basis van afzonderlijke effecten worden gespecificeerd in tabel 2.1 voor wat betreft effecten met ISIN-codes en in tabel 2.2 voor effecten zonder ISIN-codes. De geaggregeerde statistische rapportagevereisten voor standen per kwartaal worden gespecificeerd in tabel 1a en 1b en die voor herwaarderingen als gevolg van prijs- en wisselkoerswijzigingen of financiële transacties in tabel 3a en 3b. De jaarlijkse rapportagevereisten voor premies, vorderingen en provisies worden gespecificeerd in tabel 4.

DEEL 2

Verzekeringstechnische voorzieningen

1. Met betrekking tot verzekeringstechnische voorzieningen leiden informatieplichtigen met betrekking tot de hieronder vermelde kwartaalrapportagevereisten, benaderingen af, indien de gegevens niet direct vastgesteld kunnen worden, in overeenstemming met de aanwijzingen van de NCB die zijn gebaseerd op de gemeenschappelijke „best practice” methoden zoals vastgesteld op eurogebiedniveau:
 - a) met betrekking tot activa: gegevens inzake het ingezetenschap van de entiteit die herverzekering verschaft aan de informatieplichtige die wordt aangehouden als technische voorzieningen schadeverzekering (herverzekeringsaanpakken);
 - b) met betrekking tot passiva, gegevens inzake:
 - i) het ingezetenschap van de houders van verzekeringstechnische voorzieningen (afzonderlijk voor levensverzekeringen en schadeverzekeringen) die zijn verschaft door verzekeringsinstellingen die ingezet zijn in lidstaten die de euro als munt hebben (hierna: de „eurogebiedlidstaten”);
 - ii) pensioenrechten die betrekking hebben op bedrijfspensioenregelingen (uitgesplitst naar toegezegde premies, toegezegde uitkeringen en hybride regelingen);
 - iii) financiële transacties en/of herwaarderingsaanpassingen voor alle vereiste uitsplitsingen, zoals weergegeven in tabel 3a en 3b.
2. NCB's kunnen ervoor kiezen de vereiste gegevens af te leiden uit gegevens die naar hun mening verkregen moeten worden van de informatieplichtigen voor de doeleinden van dit Deel.

Rapportagetabellen

Tabel 1a

Driemaandelijkse standen

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
ACTIVA (F)							
1. Chartaal geld en deposito's (ESR 2010: F.21 + F.22 + F.29) — reële waarde	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL		TOTAAL		
tot en met 1 jaar (resterend tot vervaldatum)	TOTAAL						
langer dan 1 jaar (resterend tot vervaldatum)	TOTAAL						
1x. Chartaal geld en deposito's w/v girale deposito's (F.22)	TOTAAL						
1. Chartaal geld en deposito's (ESR 2010: F.21 + F.22 + F.29) — nominale waarde	TOTAAL		TOTAAL				
2. Schuldbewijzen (ESR 2010: F.3)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL		
uitgegeven door MFI's		TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door O		TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door OFI's		TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door pensioenfondsen		TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door NFV's		TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door HH's en IZWBH's		TOTAAL	TOTAAL				
tot en met 1 jaar (oorspronkelijke looptijd)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door MFI's							
uitgegeven door O							
uitgegeven door OFI's							

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
uitgegeven door verzekeringsinstellingen							
uitgegeven door pensioenfondsen							
uitgegeven door NFV's							
uitgegeven door HH's en IZWBH's							
1-2 jaar (oorspronkelijke looptijd)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door MFI's							
uitgegeven door O							
uitgegeven door OFI's							
uitgegeven door verzekeringsinstellingen							
uitgegeven door pensioenfondsen							
uitgegeven door NFV's							
uitgegeven door HH's en IZWBH's							
langer dan 2 jaar (oorspronkelijke looptijd)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door MFI's							
uitgegeven door O							
uitgegeven door OFI's							
uitgegeven door verzekeringsinstellingen							
uitgegeven door pensioenfondsen							
uitgegeven door NFV's							
uitgegeven door HH's en IZWBH's							
tot en met 1 jaar (resterend tot vervaldatum)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door MFI's							
uitgegeven door O							
uitgegeven door OFI's							
uitgegeven door verzekeringsinstellingen							

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
uitgegeven door pensioenfondsen							
uitgegeven door NFV's							
uitgegeven door HH's en IZWBH's							
1-2 jaar (resterend tot vervaldatum)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door MFI's							
uitgegeven door O							
uitgegeven door OFI's							
uitgegeven door verzekeringsinstellingen							
uitgegeven door pensioenfondsen							
uitgegeven door NFV's							
uitgegeven door HH's en IZWBH's							
2-5 jaar (resterend tot vervaldatum)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door MFI's							
uitgegeven door O							
uitgegeven door OFI's							
uitgegeven door verzekeringsinstellingen							
uitgegeven door pensioenfondsen							
uitgegeven door NFV's							
uitgegeven door HH's en IZWBH's							
Langer dan 5 jaar (resterend tot vervaldatum)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
uitgegeven door MFI's							
uitgegeven door O							
uitgegeven door OFI's							
uitgegeven door verzekeringsinstellingen							

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
uitgegeven door pensioenfondsen							
uitgegeven door NFV's							
uitgegeven door HH's en IZWBH's							
3. Leningen (ESR 2010: F.4) — reële waarde	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL		TOTAAL		
oorspronkelijke looptijd tot en met 1 jaar — reële waarde	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
aan MFI's							
aan O							
aan beleggingsfondsen							
aan OFI's							
aan verzekeringsinstellingen							
aan pensioenfondsen							
aan NFV's							
aan HH's en IZWBH's							
oorspronkelijke looptijd 1-5 jaar — reële waarde	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
aan MFI's							
aan O							
aan beleggingsfondsen							
aan OFI's							
aan verzekeringsinstellingen							
aan pensioenfondsen							
aan NFV's							
aan HH's en IZWBH's							
oorspronkelijke looptijd langer dan 5 jaar — reële waarde	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL				
aan MFI's							

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
aan O							
aan beleggingsfondsen							
aan OFI's							
aan verzekeringsinstellingen							
aan pensioenfondsen							
aan NFV's							
aan HH's en IZWBH's							
tot en met 1 jaar resterend tot vervaldatum — reële waarde	TOTAAL						
1-2 jaar resterend tot vervaldatum — reële waarde	TOTAAL						
2-5 jaar resterend tot vervaldatum — reële waarde	TOTAAL						
langer dan 5 jaar resterend tot vervaldatum — reële waarde	TOTAAL						
3x. Leningen w/v depositogaranties in verband met herverzekeringsbedrijf — reële waarde	TOTAAL		TOTAAL				
3. Leningen (ESR 2010: F.4) — nominale waarde	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL		TOTAAL		
oorspronkelijke looptijd tot en met 1 jaar — nominale waarde	TOTAAL						
oorspronkelijke looptijd 1-5 jaar — nominale waarde	TOTAAL						
oorspronkelijke looptijd langer dan 5 jaar — nominale waarde	TOTAAL						
4. Deelnemingen (ESR 2010: F.51)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL		TOTAAL
4a Deelnemingen w/v beursgenoteerde aandelen	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL		TOTAAL	
uitgegeven door MFI's			TOTAAL				
uitgegeven door O			TOTAAL				

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
uitgegeven door OFI's			TOTAAL				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen			TOTAAL				
uitgegeven door pensioenfondsen			TOTAAL				
uitgegeven door NFV's			TOTAAL				
4b. Deelnemingen w/v niet-beursgenoteerde aandelen	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL		
uitgegeven door MFI's			TOTAAL				
uitgegeven door O			TOTAAL				
uitgegeven door OFI's			TOTAAL				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen			TOTAAL				
uitgegeven door pensioenfondsen			TOTAAL				
uitgegeven door NFV's			TOTAAL				
4c. Deelnemingen w/v overige deelnemingen	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL		
uitgegeven door MFI's			TOTAAL				
uitgegeven door O			TOTAAL				
uitgegeven door OFI's			TOTAAL				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen			TOTAAL				
uitgegeven door pensioenfondsen			TOTAAL				
uitgegeven door NFV's			TOTAAL				
5. Aandelen of rechten van deelneming in beleggingsfondsen (ESR 2010: F.52)	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL	TOTAAL			
5a. Aandelen/rechten van deelneming in geldmarktfondsen	TOTAAL						
5b. Aandelen/rechten van deelneming in beleggingsfondsen m.u.v. geldmarktfondsen	TOTAAL						
6. Financiële derivaten (ESR 2010: F.7)							
7. Technische voorzieningen schadeverzekering (ESR 2010: F.61) (1)	TOTAAL		TOTAAL				

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
8. Niet-financiële activa							
9. Overige activa							
10. Totaal activa	TOTAAL						

TOTAAL

Cellen die afgeleid kunnen worden uit meer gedetailleerde uitsplitsingen

Afkortingen in deze tabel: w/v = waarvan, MFI = monetaire financiële instelling, O = overheid, OFI = overige financiële intermediair, PF = pensioenfonds, NFV's = niet-financiële vennootschap, HH = huishouden, IZWBH = instelling zonder winstoogmerk ten behoeve van huishoudens,

(¹) Indien de informatieplichtige niet in staat is direct vast te stellen wat de vestigingsplaats van de tegenpartij is, kan de informatieplichtige benaderingen afleiden of, bij wijze van alternatief, andere door de betreffende NCB gevraagde gegevens rapporteren zodat de betreffende NCB benaderingen kan afleiden (zoals voorzien in Deel 2 van bijlage I bij deze Verordening).

Tabel 1b

Driemaandelijkse standen (¹)

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
PASSIVA (F)							
1. Uitgegeven schuldbewijzen (ESR 2010: F.3)							
2. Leningen (ESR 2010: F.4)							
uitgegeven door monetaire financiële instellingen (MFI's) (²)	TOTAAL						
uitgegeven door niet-MFI's (²)	TOTAAL						
2 x. Leningen w/v depositogaranties in verband met herverzekeringsbedrijf							
3. Deelnemingen (ESR 2010: F.51)	TOTAAL						

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
3a. Deelnemingen w/v beursgenoteerde aandelen							
3b. Deelnemingen w/v niet-beursgenoteerde aandelen							
3c. Deelnemingen w/v overige deelnemingen							
4. Technische voorzieningen verzekering (ESR 2010: F.6) ⁽³⁾	TOTAAL						
4.1 Technische voorzieningen levensverzekering	TOTAAL		TOTAAL				
w/v eenheid-gerelateerd							
w/v niet-eenheid-gerelateerd							
w/v pensioenrechten	TOTAAL						
w/v toegezegdepremieregelingen							
w/v toegezegde-uitkeringsregelingen							
w/v hybride regelingen							
4.2 Technische voorzieningen schadeverzekering	TOTAAL		TOTAAL				
per zakelijke sector							
Ziektekostenverzekering		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Inkomensverzekering		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Collectieve ongevallenverzekering		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Verzekeringen voor wettelijke aansprakelijkheid motorrijtuigen		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Overige motorrijtuigenverzekeringen		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Zee-, luchtvaart- en transportverzekering		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Verzekeringen tegen brand en andere schade aan goederen		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Algemene aansprakelijkheidsverzekering		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
Krediet- en borgtochtverzekering		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Rechtsbijstandverzekering		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Hulpverlening		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Diverse geldelijke verliezen		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
Herverzekering		Jaarlijks		Jaarlijks		Jaarlijks	Jaarlijks
5 Financiële derivaten (ESR 2010: F.7)							
6 Overige passiva (ESA 2010: F.8)							

Afkorting gebruikt in deze tabel: w/v = waarvan.

(¹) Tenzij jaarlijkse frequentie is geïndiceerd.

(²) Ingeval van niet-eurogebiedlidstaten, verwijzen „MFI's” en „niet-MFI's” naar „banken” en „niet-banken”.

(³) Indien de informatieplichtige niet in staat is direct vast te stellen wat de vestigingsplaats van de tegenpartij is, kan de informatieplichtige benaderingen afleiden of, bij wijze van alternatief, andere door de betreffende NCB gevraagde gegevens rapporteren zodat de betreffende NCB benaderingen kan afleiden (zoals voorzien in deel 2 van bijlage I bij deze verordening).

Tabel 2

Vereiste gegevens van afzonderlijke effecten

Gegevens voor de velden in tabel 2.1 en tabel 2.2 dienen gerapporteerd worden voor ieder effect dat is geclassificeerd onder de categorie instrumenten „schuldbewijzen”, „deelnemingen” en „aandelen of rechten van deelneming in beleggingsfondsen” (zoals gedefinieerd in tabel A van deel 1 van bijlage II). Tabel 2.1 verwijst naar effecten die een ISIN-code toegewezen hebben gekregen, terwijl tabel 2.2 verwijst naar effecten zonder een ISIN-code.

Tabel 2.1

Aangehouden effecten met een ISIN-code

Voor ieder effect moeten gegevens voor ieder veld gerapporteerd worden in overeenstemming met de volgende regels:

1. Gegevens voor veld 1 dienen gerapporteerd te worden.
2. Indien de betreffende NCB niet rechtstreeks gegevens inzake financiële transacties van afzonderlijke effecten verzamelt, moeten gegevens gerapporteerd worden voor twee van de drie velden 2, 3 en 4) (d.w.z. velden 2 en 3; velden 2 en 4, of velden 3 en 4). Indien gegevens worden verzameld voor veld 3, moeten ook gegevens verzameld worden voor veld 3b.
3. Indien de betreffende NCB rechtstreeks gegevens inzake financiële transacties van afzonderlijke effecten verzamelt, moeten ook gegevens voor de volgende velden worden gerapporteerd:
 - a) veld 5, of velden 6 en 7, en
 - b) veld 4, of velden 2 en 3.
4. De betreffende NCB mag ook van informatieplichtigen eisen dat zij gegevens rapporteren voor velden 8, 9, 10 en 11.

Veld	Titel
1	ISIN-code
2	Aantal eenheden of geaggregeerd nominaal bedrag
3	Prijs
3b	Noteringsgrondslag
4	Totaalbedrag tegen marktwaarde
5	Financiële transacties
6	Aangekochte effecten
7	Verkochte effecten
8	Valuta waarin het effect is geregistreerd
9	Overige volumemutaties tegen nominale waarde
10	Overige volumemutaties tegen marktwaarde
11	Portefeuillebelegging of directe investering

Tabel 2.2

Aangehouden effecten zonder een ISIN-code

Gegevens voor ieder veld dienen gerapporteerd te worden ofwel: a) voor ieder effect, of b) middels het aggregeren van een bepaald aantal effecten als één post.

In geval van a) zijn de volgende regels van toepassing:

1. Gegevens voor de velden 1, 12, 13, 14 en 15 moeten gerapporteerd worden.
2. Indien de betreffende NCB niet rechtstreeks gegevens inzake financiële transacties van afzonderlijke effecten verzamelt, moeten gegevens gerapporteerd worden voor twee van de drie velden 2, 3 en 4) (d.w.z. velden 2 en 3; velden 2 en 4, of velden 3 en 4). Indien gegevens worden verzameld voor veld 3, moeten ook gegevens verzameld worden voor veld 3b.
3. Indien de betreffende NCB rechtstreeks gegevens inzake financiële transacties van afzonderlijke effecten verzamelt, moeten ook gegevens voor de volgende velden worden gerapporteerd:
 - a) veld 5, of velden 6 en 7, en
 - b) veld 4, of velden 2 en 3.
4. De betreffende NCB mag ook van informatieplichtigen eisen dat zij gegevens rapporteren voor velden 3b, 8, 9, 10 en 11.

In geval van b) zijn de volgende regels van toepassing:

1. Gegevens voor de velden 4, 12, 13, 14 en 15 moeten gerapporteerd worden.
2. Gegevens voor ofwel veld 5, of zowel veld 10 en 16 moeten gerapporteerd worden.
3. De betreffende NCB mag ook van informatieplichtigen eisen dat zij gegevens rapporteren voor velden 8, 9 en 11.

Veld	Titel
1	Identificatiecodes van effecten
2	Aantal eenheden of geaggregeerd nominale waarde
3	Prijs
3b	Noteringsgrondslag
4	Totaalbedrag tegen marktwaarde
5	Financiële transacties
6	Aangekochte effecten
7	Verkochte effecten
8	Valuta waarin het effect is geregistreerd
9	Overige volumemutaties tegen nominale waarde
10	Overige volumemutaties tegen marktwaarde
11	Portefeuillebelegging of directe investering

Veld	Titel
12	Instrument (met financiële transactieclassificatie) <ul style="list-style-type: none"> — schuldbewijzen (F.3) — deelnemingen (F.51) — waarvan beursgenoteerde aandelen (F.511) — waarvan niet-beursgenoteerde aandelen (F.512) — waarvan overige deelnemingen (F.519) — aandelen of rechten van deelneming in beleggingsfondsen (F.52)
13	Uitgiftedatum en vervaldatum voor schuldbewijzen. Als alternatief, uitsplitsing naar looptijdcategorieën als volgt: oorspronkelijke looptijd tot en met een jaar, een tot twee jaar, langer dan twee jaar en de resterende looptijd tot en met een jaar, een tot twee jaar, twee tot vijf jaar, langer dan vijf jaar.
14	Sector of subsector van de emittent: <ul style="list-style-type: none"> — centrale bank (S.121) — deposito-instellingen m.u.v. de centrale bank (S.122) — geldmarktfondsen (S.123) — Beleggingsfondsen m.u.v. GMF's (S.124) — Overige financiële intermediairs m.u.v. monetaire financiële instellingen verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen (m.u.v. beleggingsfondsen, lege financiële instellingen) + financiële hulpbedrijven + financiële instellingen en kredietverstrekkers binnen (S.125 m.u.v. L.F.I's + S.126 + S.127) — lege financiële instellingen die securitisatietransacties verrichten(subonderdeel van S.125) — verzekeringsinstellingen (S.128) — pensioenfondsen (S.129) — niet-financiële vennootschappen (s.11) — overheid (S.13) — huishoudens + instellingen zonder winstoogmerk t.b.v. huishoudens (S.14 + S.15) (1)
15	Land van emittent
16	Herwaarderingsaanpassingen

(1) De betreffende NCB kan van de informatieplichtigen verlangen dat zij de subsectoren „huishoudens” (S.14) en „instellingen zonder winstoogmerk t.b.v. huishoudens” (S.15) apart aangeven.

Tabel 3a

Driemaandelijkse herwaarderingsaanpassingen of financiële transacties

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
ACTIVA (F)							
1. Chartaal geld en deposito's (ESR 2010: F.21 + F.22 + F.29) — reële waarde							
tot en met 1 jaar (resterend tot vervaldatum)							
meer dan 1 jaar (resterend tot vervaldatum)							
1x. Chartaal geld en deposito's w/v girale deposito's (F.22)							
1. Chartaal geld en deposito's (ESR 2010: F.21 + F.22 + F.29) — nominale waarde							
2. Schuldbewijzen (ESR 2010: F.3)							
uitgegeven door MFI's				MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door O				MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door OFI's				MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door verzekeringsinstellingen				MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door pensioenfondsen				MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door NFV's				MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door HH's en IZWBH's				MINIMUM		MINIMUM	
tot en met 1 jaar (oorspronkelijke looptijd)					MINIMUM		
uitgegeven door MFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door O		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door OFI's		MINIMUM	MINIMUM				

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door NFV's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door HH's en IZWBH's		MINIMUM	MINIMUM				
1-2 jaar (oorspronkelijke looptijd)					MINIMUM		
uitgegeven door MFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door O		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door OFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door NFV's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door HH's en IZWBH's		MINIMUM	MINIMUM				
langer dan 2 jaar (oorspronkelijke looptijd)					MINIMUM		
uitgegeven door MFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door O		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door OFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door NFV's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door HH's en IZWBH's		MINIMUM	MINIMUM				
tot en met 1 jaar (resterend tot vervaldatum)					MINIMUM		
uitgegeven door MFI's		MINIMUM	MINIMUM				

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
uitgegeven door O		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door OFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door NFV's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door HH's en IZWBH's		MINIMUM	MINIMUM				
1-2 jaar (resterend tot vervaldatum)					MINIMUM		
uitgegeven door MFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door O		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door OFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door NFV's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door HH's en IZWBH's		MINIMUM	MINIMUM				
2-5 jaar (resterend tot vervaldatum)					MINIMUM		
uitgegeven door MFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door O		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door OFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door NFV's		MINIMUM	MINIMUM				

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
uitgegeven door HH's en IZWBH's		MINIMUM	MINIMUM				
Langer dan 5 jaar (resterend tot vervaldatum)					MINIMUM		
uitgegeven door MFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door O		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door OFI's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door NFV's		MINIMUM	MINIMUM				
uitgegeven door HH's en IZWBH's		MINIMUM	MINIMUM				
3. Leningen (ESR 2010: F.4) — reële waarde							
oorspronkelijke looptijd tot en met 1 jaar — reële waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
aan MFI's							
aan O							
aan beleggingsfondsen							
aan OFI's							
aan verzekeringsinstellingen							
aan pensioenfondsen							
aan NFV's							
aan HH's en IZWBH's							
oorspronkelijke looptijd 1-5 jaar — reële waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
aan MFI's							

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
aan O							
aan beleggingsfondsen							
aan OFI's							
aan verzekeringsinstellingen							
aan pensioenfondsen							
aan NFV's							
aan HH's en IZWBH's							
oorspronkelijke looptijd langer dan 5 jaar — reële waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
aan MFI's							
aan O							
aan beleggingsfondsen							
aan OFI's							
aan verzekeringsinstellingen							
aan pensioenfondsen							
aan NFV's							
aan HH's en IZWBH's							
tot en met 1 jaar resterend tot vervaldatum — reële waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
1-2 jaar resterend tot vervaldatum — reële waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
2-5 jaar resterend tot vervaldatum — reële waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
langer dan 5 jaar resterend tot vervaldatum — reële waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
3x. Leningen w/v depositogaranties in verband met herverzekeringsbedrijf — reële waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
3. Leningen (ESR 2010: F.4) — nominale waarde							
oorspronkelijke looptijd tot en met 1 jaar — nominale waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
oorspronkelijke looptijd 1-5 jaar — nominale waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
oorspronkelijke looptijd langer dan 5 jaar — nominale waarde		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
4. Deelnemingen (ESR 2010: F.51)							
4a Deelnemingen w/v beursgenoteerde aandelen					MINIMUM		MINIMUM
uitgegeven door MFI's		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door O		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door OFI's		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door NFV's		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
4b. Deelnemingen w/v niet-beursgenoteerde aandelen					MINIMUM		MINIMUM
uitgegeven door MFI's		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door O		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door OFI's		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door NFV's		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
4c. Deelnemingen w/v overige deelnemingen					MINIMUM		MINIMUM
uitgegeven door MFI's		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door O		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door OFI's		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door verzekeringsinstellingen		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door pensioenfondsen		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
uitgegeven door NFV's		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	
5. Aandelen of rechten van deelneming in beleggingsfondsen (ESR 2010: F.52)							
5a. Aandelen/rechten van deelneming in geldmarktfondsen							
5b. Aandelen/rechten van deelneming in beleggingsfondsen m.u.v. geldmarktfondsen		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
6. Financiële derivaten (ESR 2010: F.7)							
7. Technische voorzieningen schadeverzekering (ESR 2010: F.61) ⁽¹⁾		MINIMUM	MINIMUM		MINIMUM		
8. Niet-financiële activa (ESR 2010: AN)	MINIMUM						
9. Overige activa							
10. Totaal activa							

Afkortingen in deze tabel: w/v = waarvan, MFI = monetaire financiële instelling, O = overheid, OFI = overige financiële intermediair, PF = pensioenfonds, NFV's = niet-financiële vennootschap, HH = huishouden, IZWBH = instelling zonder winstoogmerk ten behoeve van huishoudens

Rapportage verzekeringsinstellingen: velden worden gemarkeerd met „MINIMUM” indien gegevens met betrekking tot instrumentcategorieën niet paarsgewijs worden verzameld. NCB's mogen dit uitbreiden naar gegevensvelden die niet het woord „MINIMUM” bevatten.

⁽¹⁾ Indien de informatieplichtige niet in staat is direct vast te stellen wat de vestigingsplaats van de tegenpartij is, kan de informatieplichtige benaderingen afleiden of, bij wijze van alternatief, andere door de betreffende NCB gevraagde gegevens rapporteren zodat de betreffende NCB benaderingen kan afleiden (zoals voorzien in deel 2 van bijlage I bij deze verordening).

Tabel 3b

Driemaandelijkse herwaarderingsaanpassingen of financiële transacties

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (commentaar voor voorafgaande tabellen is van toepassing) (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
PASSIVA (F)							
1. Uitgegeven schuldbewijzen (ESR 2010: F.3)	MINIMUM						
2. Leningen (ESR 2010: F.4)	MINIMUM						
uitgegeven door monetaire financiële instellingen (MFI's) ⁽¹⁾							
uitgegeven door niet-MFI's ⁽¹⁾							
2 x. Leningen w/v depositogaranties in verband met herverzekeringsbedrijf	MINIMUM						
3. Deelnemingen (ESR 2010: F.51)							
3a. Deelnemingen w/v beursgenoteerde aandelen							
3b. Deelnemingen w/v niet-beursgenoteerde aandelen							
3c. Deelnemingen w/v overige deelnemingen							
4. Technische voorzieningen verzekering (ESR 2010: F.6) ⁽²⁾							
4.1 Technische voorzieningen levensverzekering							
w/v eenheid-gerelateerd	MINIMUM						
w/v niet-eenheid-gerelateerd							
w/v pensioenrechten	MINIMUM						
w/v toegezegde-premieregelingen							
w/v toegezegde-uitkeringsregelingen							

	Totaal	Eurogebied			Rest van de wereld		
		Binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland	Eurogebied, met uitzondering van binnenland (verslaggeving per land)	Totaal	Niet-deelnemende lidstaten (verslaggeving per land)	Belangrijkste tegenpartijen buiten de Europese Unie (commentaar voor voorafgaande tabellen is van toepassing) (verslaggeving per land voor Brazilië, Canada, China, Hongkong, India, Japan, Rusland, Zwitserland, VS)
w/v hybride regelingen							
4.2 Technische voorzieningen schadeverzekering							
per zakelijke sector							
Ziektekostenverzekering							
Inkomensverzekering							
Collectieve ongevallenverzekering							
Verzekeringen voor wettelijke aansprakelijkheid motorrijtuigen							
Overige motorrijtuigenverzekeringen							
Zee-, luchtvaart- en transportverzekering							
Verzekeringen tegen brand en andere schade aan goederen							
Algemene aansprakelijkheidsverzekering							
Krediet- en borgtochtverzekering							
Rechtsbijstandverzekering							
Hulpverlening							
Diverse geldelijke verliezen							
Herverzekering							
5 Financiële derivaten (ESR 2010: F.7)	MINIMUM						
6 Overige passiva							

Rapportage verzekeringsinstellingen: velden worden gemarkeerd met „MINIMUM” indien gegevens met betrekking tot instrumentcategorieën niet paarsgewijs worden verzameld. NCB's mogen dit uitbreiden naar gegevensvelden die niet het woord „MINIMUM” bevatten.

(¹) Ingeval van niet-eurogebiedlidstaten, verwijzen „MFI's” en „niet-MFI's” naar „banken” en „niet-banken”.

(²) Indien de informatieplichtige niet in staat is direct vast te stellen wat de vestigingsplaats van de tegenpartij is, kan de informatieplichtige benaderingen afleiden of, bij wijze van alternatief, andere door de betreffende NCB gevraagde gegevens rapporteren zodat de betreffende NCB benaderingen kan afleiden (zoals voorzien in deel 2 van bijlage I bij deze verordening).

Tabel 4
Jaarlijkse premies, schaden en provisies

	Totaal ⁽¹⁾	Waarvan: binnenland	Waarvan: bijkantoren binnen de EER (verslaggeving per land)	Waarvan: bijkantoren buiten de EER (totaal)
1. Premies				
2. Schaden				
3. Provisies				

(¹) Het totaal omvat transacties uitgevoerd op basis van uitoefening van het recht diensten te verlenen krachtens artikel 56 van het Verdrag.

BIJLAGE II

BESCHRIJVINGEN

DEEL 1

Beschrijvingen van instrumentcategorieën

1. Tabel A geeft een gedetailleerde standaardbeschrijving van de instrumentcategorieën die nationale centrale banken (NCB's) moeten omzetten in hun nationale categorieën in overeenstemming met deze verordening. De lijst van individuele financiële instrumenten in de tabel en de daarmee corresponderende omschrijvingen worden geen van allen geacht uitputtend te zijn. De omschrijvingen verwijzen naar het Europees systeem van rekeningen dat is ingesteld door Verordening (EU) nr. 549/2013 (hierna het „ESR 2010”).
2. Voor sommige van de instrumentcategorieën zijn uitsplitsingen naar looptijd vereist. Deze verwijzen naar:
 - a) oorspronkelijke looptijd, d.w.z. looptijd bij emissie; dit is de vaste levensduur van een financieel instrument, dat voor verstrijken hiervan niet kan worden afgelost, zoals bijvoorbeeld schuldbewijzen, of slechts afgelost kan worden tegen betaling van een boete, zoals bij sommige types deposito's, of
 - b) resterende looptijd, d.w.z. de resterende levensduur van een financieel instrument aan het einde van de rapportageperiode, dat voor verstrijken hiervan niet kan worden afgelost, zoals bijvoorbeeld schuldbewijzen, of slechts afgelost kan worden tegen betaling van een boete, zoals bij sommige types deposito's.
3. Financiële aanspraken kunnen worden onderscheiden op grond van het feit of ze al dan niet verhandelbaar zijn. Een aanspraak is verhandelbaar als de eigendom ervan gemakkelijk kan worden overgedragen van de ene partij naar de andere door levering of endossement, of, in geval van financiële derivaten, kan worden gecompenseerd. Hoewel elk financieel instrument kan worden verhandeld, zijn verhandelbare instrumenten bedoeld om op een georganiseerde beurs of onderhands ('over-the-counter') te worden verhandeld, al is daadwerkelijke handel geen noodzakelijke voorwaarde voor verhandelbaarheid.

TABEL A

Beschrijving van instrumentcategorieën in de activa en passiva van verzekeringsinstellingen

ACTIVA

Instrumentcategorie	Beschrijving van hoofdkenmerken
1. Chartaal geld en deposito's	Aangehouden eurobankbiljetten, bankbiljetten in vreemde valuta en munten in omloop die gewoonlijk worden gebruikt om betalingen te verrichten, alsmede door verzekeringsinstellingen bij monetaire financiële instellingen (MFI's) geplaatste deposito's. Deze kunnen tevens inhouden onmiddellijk opvraagbare deposito's, deposito's met een overeengekomen looptijd en deposito's met een opzegtermijn, alsmede vorderingen in het kader van omgekeerde retrocessie-overeenkomsten of effectenleningen tegen liquide onderpand.
1.1. Girale deposito's	Girale deposito's zijn deposito's die op verzoek onmiddellijk overdraagbaar zijn teneinde betalingen te doen aan andere economische agenten middels gebruikelijke betaalmiddelen zoals overmakingen en automatische afschrijvingen, en eventueel ook per kredietkaart of debetkaart, transacties in elektronisch geld, cheques en dergelijke, zonder aanzienlijke vertraging, beperking of boete. Deposito's die alleen gebruikt kunnen worden voor geldopnames en/of deposito's waaraan slechts middelen kunnen worden onttrokken of overgeboekt via een andere rekening van dezelfde eigenaar worden niet inbegrepen onder girale deposito's.
2. Schuldbewijzen	Aangehouden schuldbewijzen, die verhandelbare financiële instrumenten zijn die als bewijs van schuld dienen en die gewoonlijk verhandelbaar zijn op secundaire markten. Ze kunnen ook op de markt worden gecompenseerd, en geven de houder daarvan geen eigendomsrechten ten opzichte van de uitgevende instantie. Deze instrumentcategorie houdt in: — aangehouden effecten die de houder het onvoorwaardelijke recht geven op een vast of contractueel bepaald inkomen in de vorm van couponbetalingen en/of een vast bedrag op een bepaalde datum (of data), dan wel vanaf een bij de emissie vastgestelde datum.

Instrumentcategorie	Beschrijving van hoofdkenmerken
	<ul style="list-style-type: none"> — leningen die verhandelbaar zijn geworden op een georganiseerde markt, d.w.z. verhandelbare leningen, mits er bewijs is van handel op de secundaire markt, inclusief het bestaan van marktmakers en van een regelmatige notering van het financiële actief, zoals aangetoond door spreads tussen bied- en laatkoers. Indien niet wordt voldaan aan deze criteria, dienen de leningen geclassificeerd te worden onder instrument categorie 3, „Leningen” (zie ook „verhandelbare leningen” in dezelfde categorie); — achtergestelde schuld in de vorm van schuldbewijzen (zie ook „achtergestelde schuld in de vorm van leningen” in instrumentcategorie 3 „Leningen”). <p>Effecten die zijn uitgeleend in het kader van effectenleningstransacties of zijn verkocht in het kader van een retrocessie-overeenkomst blijven op de balans van de oorspronkelijke eigenaar staan (en worden niet opgenomen op de balans van de tijdelijke verwerver), indien er een vaste verplichting is dat de transactie wordt teruggedraaid, en niet slechts een optie bestaat om dit te doen. Indien de tijdelijke verwerver de ontvanger effecten verkoopt, dient deze transactie geregistreerd te worden als een rechtstreekse effectentransactie en op de balans van de tijdelijke verwerver opgenomen te worden als een negatieve positie in de effectenportefeuille.</p>
3. Leningen	<p>Ten behoeve van het rapportageschema bestaat deze categorie uit geldmiddelen die door verzekeringsinstellingen worden geleend aan geldnemers of leningen die zijn verworven door verzekeringsinstellingen die ofwel zijn belichaamd in niet-verhandelbare documenten of niet zijn belichaamd in documenten.</p> <p>De volgende instrumenten worden in deze categorie opgenomen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — aangehouden niet-verhandelbare effecten, aangehouden schuldbewijzen die niet verhandelbaar zijn en niet verhandeld kunnen worden op secundaire markten; — verhandelbare leningen: leningen die de facto verhandelbaar zijn geworden, worden geclassificeerd onder de categorie „leningen”, mits er geen bewijs is van handel op de secundaire markt. In andere gevallen worden ze geclassificeerd als schuldbewijzen (instrument categorie 2). — Achtergestelde schuld in de vorm van leningen: achtergestelde schuldbewijzen geven een ondergeschikte vordering op de uitgevende instelling die alleen kan worden uitgeoefend nadat alle vorderingen met een hogere status zijn voldaan, waardoor ze enigszins lijken op deelnemingen. Vanwege statistische redenen wordt achtergestelde schuld ofwel geclassificeerd als „leningen” ofwel als „schuldbewijzen”, afhankelijk van de aard van het instrument. Indien alle door een verzekeringsinstelling aangehouden vormen van achtergestelde schuld om statistische redenen worden aangeduid als één bedrag, wordt dit geclassificeerd onder de categorie „schuldbewijzen”, vanwege het feit dat achtergestelde schuld voornamelijk is samengesteld uit schuldbewijzen in plaats van uit leningen; — vorderingen in het kader van omgekeerde retrocessie-overeenkomsten of effectenleningen tegen liquide onderpand: de tegenhanger van contanten die worden uitbetaald in ruil voor door informatieplichtigen gekochte effecten voor een gegeven prijs met een vaste garantie om dezelfde of soortgelijke effecten tegen een vastgestelde prijs te verkopen op een specifieke toekomstige datum, of effectenleningen tegen liquide onderpand. <p>Deze categorie omvat geen activa in de vorm van bij verzekeringsinstellingen geplaatste deposito's (die worden opgenomen in categorie 1).</p>
3.1. Depositogaranties in verband met herverzekeringstransacties	<p>Deposito's die door herverzekeringsinstellingen als onderpand worden geplaatst voor verzekeringsinstellingen die optreden als cederende instellingen bij herverzekeringsstransacties.</p>
4. Deelnemingen	<p>Financiële activa die eigendomsrechten op vennootschappen of quasivennootschappen vertegenwoordigen. Dergelijke financiële activa geven de houder in de regel recht op een aandeel in de winst van deze vennootschappen of quasivennootschappen, en op een deel van hun netto-activa in geval van liquidatie.</p> <p>Deze categorie omvat beursgenoteerde en niet-beursgenoteerde aandelen en overige deelnemingen.</p> <p>Aandelenbewijzen die worden uitgeleend in het kader van effectenleningen of verkocht in het kader van retrocessie-overeenkomsten worden behandeld in overeenstemming met categorie 2, „Schuldbewijzen”.</p>

Instrumentcategorie	Beschrijving van hoofdkenmerken
4.1. Beursgenoteerde aandelen	Aandelenbewijzen die aan een beurs genoteerd zijn. De beurs kan zowel een erkende aandelenbeurs als enige andere vorm van secundaire markt zijn. Beursgenoteerde aandelen worden ook wel aan de beurs genoteerde aandelen genoemd.
4.2. Niet-beursgenoteerde aandelen	Niet-beursgenoteerde aandelen zijn aandelenbewijzen die niet aan een beurs genoteerd zijn.
4.3. Overige deelnemingen	Overige deelnemingen omvatten alle vormen van deelnemingen die geen beursgenoteerde aandelen of niet-beursgenoteerde aandelen zijn.
5. Aandelen/rechten van deelneming in beleggingsfondsen	Deze categorie omvat aangehouden aandelen of rechten van deelneming die door GMF's zijn uitgegeven alsmede beleggingsfondsen m.u.v. GMF's die zijn opgenomen in de lijsten van MFI's en beleggingsfondsen voor statistische doeleinden van de ECB.
5.1 Aandelen/rechten van deelneming in GMF's	Aangehouden aandelen of rechten van deelneming die door GMF's zijn uitgegeven zoals gedefinieerd in artikel 2 van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).
5.2. Aandelen/rechten van deelneming in beleggingsfondsen m.u.v. GMF's	Aangehouden aandelen of rechten van deelneming die door beleggingsfondsen m.u.v. GMF's zijn uitgegeven zoals gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EU) nr. 1073/2013 (ECB/2013/38).
6. Financiële derivaten	<p>Financiële derivaten zijn financiële instrumenten die aan een specifiek financieel instrument, een specifieke indicator of een specifiek goed zijn gekoppeld en aan de hand waarvan specifieke financiële risico's zelfstandig op financiële markten kunnen worden verhandeld.</p> <p>Deze post omvat:</p> <ul style="list-style-type: none"> — opties, — warrants, — futures, — termijncontracten, — swaps, — kredietderivaten. <p>Financiële derivaten moeten op brutobasis tegen de marktwaarde op de balans worden geregistreerd. Individuele derivatencontracten met een positieve marktwaarde worden aan de actiefzijde van de balans opgenomen en contracten met een negatieve marktwaarde aan de passiefzijde van de balans.</p> <p>Bruto toekomstige verplichtingen die voortvloeien uit derivatencontracten mogen niet als balansposten worden opgenomen.</p> <p>Deze post omvat geen financiële derivaten die niet op de balans worden opgenomen op basis van nationale regelgeving.</p>
7. Technische voorzieningen schadeverzekering	Financiële vorderingen van verzekeringsinstellingen tegen herverzekeringsinstellingen op basis van herverzekeringspolissen inzake levensverzekeringen en schadeverzekeringen.
8. Niet-financiële activa	<p>Materiële en immateriële activa, anders dan financiële activa.</p> <p>Deze categorie omvat woningen, overige bouwwerken, machines en apparatuur, kostbaarheden en intellectuele eigendomsproducten, zoals computersoftware en databases.</p>

Instrumentcategorie	Beschrijving van hoofdkenmerken
9. Overige activa	<p>Dit is de restpost aan de actiefzijde van de balans, die gedefinieerd wordt als „niet elders opgenomen activa”. NCB's kunnen om rapportage verzoeken van specifieke subposities uit deze categorie. Overige activa kan inhouden:</p> <ul style="list-style-type: none"> — te ontvangen dividenden, — te ontvangen lopende huur, — te ontvangen herverzekeringsoverdrachten, — te ontvangen bedragen die geen betrekking hebben op het hoofdbedrijf van de verzekeringsinstelling.

PASSIVA

Instrumentcategorie	Beschrijving van hoofdkenmerken
10. Uitgegeven schuldbewijzen	Door verzekeringsinstellingen uitgegeven effecten, anders dan deelnemingen, die gewoonlijk verhandelbare instrumenten zijn en verhandeld worden op secundaire markten, of op de markt kunnen worden gecompenseerd, en de houder daarvan geen eigendomsrechten geven ten opzichte van de uitgevende instantie.
11. Ontvangen leningen	<p>Bedragen die door de verzekeringsinstelling verschuldigd zijn aan crediteuren, anders dan welke voortvloeien uit de uitgifte van verhandelbare effecten. Deze categorie bestaat uit:</p> <ul style="list-style-type: none"> — leningen: aan de verzekeringsinstellingen verstrekte leningen die ofwel zijn belichaamd in niet-verhandelbare documenten ofwel niet zijn belichaamd in documenten. — Repo's en repotype-transacties tegen liquide onderpand: de tegenhanger van contanten die worden ontvangen in ruil voor door verzekeringsinstellingen verkochte effecten voor een gegeven prijs met een vaste garantie om dezelfde of soortgelijke effecten tegen een vastgestelde prijs terug te kopen op een specifieke toekomstige datum. Door de verzekeringsinstelling ontvangen bedragen in ruil voor aan derden overgedragen effecten (de „tijdelijke verwerver”) dienen hier te worden geclassificeerd indien er een vaste verplichting is dat de transactie wordt teruggedraaid, en niet slechts een optie om dit te doen. Dit houdt in dat de verzekeringsinstelling alle risico's en beloningen van de onderliggende effecten behoudt gedurende de transactie. — liquide onderpand dat is ontvangen in ruil voor effectenleningen: bedragen die zijn in ontvangst in ruil voor tijdelijk aan een derde overgedragen effecten in de vorm van effectenleningstransacties tegen liquide onderpand. — liquide onderpand dat is ontvangen in transacties inzake de tijdelijke overdracht van goud tegen onderpand.
11.1. Depositogaranties in verband met herverzekeringstransacties	Door cederende instellingen als onderpand van herverzekeringsoverdrachten ontvangen deposito's.
12. Deelnemingen	Zie categorie 4.
12.1. Beursgenoteerde aandelen	Zie categorie 4.1.
12.2. Niet-beursgenoteerde aandelen	Zie categorie 4.2.
12.3. Overige deelnemingen	Zie categorie 4.3.
13. Verzekeringstechnische voorzieningen	Het kapitaalbedrag dat door de verzekeringsinstelling wordt aangehouden teneinde toekomstige verzekeringsvorderingen van haar polishouders te kunnen voldoen.
13.1. Technische voorzieningen levensverzekering	Het kapitaalbedrag dat door de verzekeringsinstelling wordt aangehouden teneinde toekomstige verzekeringsvorderingen van haar levensverzekeringsoverdrachten te kunnen voldoen.

Instrumentcategorie	Beschrijving van hoofdkenmerken
13.1.1. waarvan beleggingsgebonden technische voorzieningen levensverzekering	Het kapitaalbedrag dat door de verzekeringsinstelling wordt aangehouden teneinde toekomstige verzekeringsvorderingen van haar beleggingsgebonden levensverzekeringspolishouders te kunnen voldoen. De toekomstige vorderingen van een polishouder op basis van een beleggingsgebonden levensverzekeringscontract hangen af van de prestaties van een pool van activa waarin de middelen van de polishouder zijn geïnvesteerd.
13.1.2. waarvan beleggingsgebonden technische voorzieningen levensverzekering	Het kapitaalbedrag dat door de verzekeringsinstelling wordt aangehouden teneinde toekomstige verzekeringsvorderingen van haar polishouders van niet-beleggingsgebonden levensverzekeringen te kunnen voldoen. De toekomstige vorderingen van een polishouder op basis van een niet-beleggingsgebonden levensverzekeringscontract hangen niet af van de prestaties van enige vastgestelde pool van activa.
13.1.3. waarvan pensioenrechten	Het kapitaalbedrag dat door de verzekeringsinstelling wordt aangehouden teneinde toekomstige vorderingen van haar pensioenregelingen te kunnen voldoen. Deze categorie heeft alleen betrekking op bedrijfspensioenregelingen. Individuele pensioenregelingen die niet gerelateerd zijn aan een dienstverband vallen niet onder deze categorie.
13.1.3.1. Pensioenrechten waarvan Toegezegdepremieregelingen	<p>Het kapitaalbedrag dat door de verzekeringsinstelling wordt aangehouden teneinde toekomstige verzekeringsvorderingen van polishouders van haar toegezegdepremieregelingen te kunnen voldoen.</p> <p>In een toegezegdepremieregeling is de hoogte van de betaalde uitkeringen afhankelijk van de prestaties van de door de pensioenregeling verworven activa. Bij een toegezegdepremieregeling zijn de financiële passiva gelijk aan de contante marktwaarde van de activa van het fonds.</p>
13.1.3.2. Pensioenrechten waarvan Toegezegde-uitkeringsregelingen	<p>Het kapitaalbedrag dat door de verzekeringsinstelling wordt aangehouden teneinde toekomstige verzekeringsvorderingen van polishouders van haar toegezegde-uitkeringsregelingen te kunnen voldoen.</p> <p>In een toegezegde-uitkeringsregeling wordt de hoogte van de aan de deelnemende werknemers toegezegde pensioenuitkeringen vastgesteld aan de hand van een vooraf overeengekomen formule. De financiële passiva van een toegezegde-uitkeringsregeling zijn gelijk aan de contante waarde van de toegezegde uitkeringen.</p>
13.1.3.3. Pensioenrechten waarvan hybride regelingen	Het kapitaalbedrag dat door de verzekeringsinstelling wordt aangehouden teneinde te voldoen aan toekomstige verzekeringsvorderingen van haar regelingen die elementen combineren van toegezegdepremieregelingen en toegezegde-uitkeringsregelingen.
13.2. Technische voorzieningen schadeverzekering	Het kapitaalbedrag dat door de verzekeringsinstelling wordt aangehouden teneinde toekomstige verzekeringsvorderingen van haar schadeverzekeringspolishouders te kunnen voldoen.
13.2.1. Ziektekostenverzekering	Verplichtingen uit hoofde van ziektekostenverzekeringen waarbij de onderliggende transactie niet wordt uitgevoerd op een met levensverzekeringen vergelijkbare technische basis, met uitzondering van verplichtingen in de sector 13.2.3.
13.2.2. Inkomensverzekering	Verplichtingen uit hoofde van inkomensverzekeringen waarbij de onderliggende transactie niet wordt uitgevoerd op een met levensverzekeringen vergelijkbare technische basis, met uitzondering van verplichtingen in de sector 13.2.3.
13.2.3. Collectieve ongevalenverzekering	verplichtingen uit hoofde van gezondheidszorgverzekeringen die betrekking hebben op ongelukken op het werk, arbeidsongevallen en beroepsziektes en waarbij de onderliggende transactie niet wordt uitgevoerd op een met levensverzekeringen vergelijkbare technische basis.

Instrumentcategorie	Beschrijving van hoofdkenmerken
13.2.4. Verzekeringen voor wettelijke aansprakelijkheid motorrijtuigen	Verzekeringsverplichtingen die alle aansprakelijkheden dekt die voortvloeien uit het gebruik van motorrijtuigen (inclusief aansprakelijkheid van de vervoerder).
13.2.5. Overige motorrijtuigenverzekeringen	Verzekeringsverplichtingen die alle schade aan of verlies van landvoertuigen dekken (inclusief rollend spoorwagematerieel).
13.2.6. Zee-, luchtvaart- en transportverzekering	Verzekeringsverplichtingen die alle schade aan of verlies van zeeschepen, schepen voor vaart op meren, binnenschepen, luchtvaartuigen en schade aan of verlies van vervoerde goederen of bagage dekken, onafhankelijk van de aard van het transportmiddel. Verzekeringsverplichtingen die alle aansprakelijkheden dekken die voortvloeien uit het gebruik van luchtvaartuigen en zeeschepen, schepen voor vaart op meren en binnenschepen (inclusief aansprakelijkheid van de vervoerder).
13.2.7. Verzekeringen tegen brand en andere schade aan goederen	Verzekeringsverplichtingen die alle schade aan of verlies van eigendommen dekken, anders dan die welke zijn opgenomen onder de sectoren 13.2.5 en 13.2.6, als gevolg van brand, ontploffing, natuurlijke evenementen inclusief storm, hagel of vorst, kernenergie, aardverzakkingen en alle gevallen zoals diefstal.
13.2.8. Algemene aansprakelijkheidsverzekering	Verzekeringsverplichtingen die alle aansprakelijkheden dekken anders dan die in de sectoren 13.2.4 en 13.2.6.
13.2.9. Krediet- en borgtochtverzekering	Verzekeringsverplichtingen die dekking verlenen voor insolventie, exportkredieten, verkoop op afbetaling, hypothecaire kredieten, landbouwkredieten en indirecte borgtochten.
13.2.10. Rechtsbijstandverzekering	Verzekeringsverplichtingen die de kosten van rechtsbijstand dekken.
13.2.11. Hulpverlening	Verzekeringsverplichtingen die hulpverlening dekken aan in moeilijkheden verkerende personen die op reis zijn of zich buiten hun woonplaats of gewone verblijfplaats bevinden.
13.2.12 Diverse geldelijke verliezen	Verzekeringsverplichtingen die risico van gebrek aan werk, (algemeen) tekort aan ontvangsten, slecht weer, winstderving, doorlopende hoge algemene kosten, onvoorziene bedrijfsuitgaven, verlies van verkoopwaarde, huur — of inkomstderving, andere indirecte bedrijfsverliezen dan bovengenoemde, niet met een bedrijf samenhangende geldelijke verliezen en overige risico's van schadeverzekeringen ontdekken die niet onder bedrijfssectoren 13.2.1 tot en met 13.2.11 vallen.
13.2.13. Herverzekering	Herverzekeringsverplichtingen
14. Financiële derivaten	Zie categorie 6.
15. Overige passiva	<p>Dit is de restpost aan de passiefzijde van de balans, die gedefinieerd wordt als „niet elders opgenomen passiva”. NCB's kunnen om rapportage verzoeken van specifieke subposities uit deze categorie. Overige activa kan inhouden:</p> <ul style="list-style-type: none"> — te ontvangen bedragen die geen betrekking hebben op het hoofdbedrijf van de verzekeringsinstelling, d.w.z. bedragen die verschuldigd zijn aan leveranciers, belastingen, lonen, sociale premies etc.; — voorzieningen die verplichtingen ten opzichte van derden vertegenwoordigen; — nettoposities uit hoofde van effectenuitleen zonder liquide onderpand; — netto te betalen bedragen uit hoofde van toekomstige afrekeningen van effectentransacties.

DEEL 2

Beschrijvingen van kenmerken van afzonderlijke effecten

TABEL B

Beschrijvingen van kenmerken van afzonderlijke effecten

Veld	Beschrijving
Identificatiecodes van effecten	Een unieke identificatiecode van een effect, conform de instructies van de NCB (bv. NCB-identificatienummer, CUSIP, SEDOL).
Aantal eenheden of geaggregeerd nominaal bedrag	Aantal eenheden van een effect of het geaggregeerde nominale bedrag indien het effect wordt verhandeld in bedragen in plaats van in eenheden, exclusief opgebouwde rente.
Prijs	Marktprijs per eenheid van een effect of percentage van het geaggregeerde nominale bedrag indien het effect wordt verhandeld in bedragen in plaats van in eenheden. NCB's kunnen verlangen dat opgebouwde rente ook onder deze positie wordt gerapporteerd.
Noteringsgrondslag	Geeft aan of het effect wordt genoteerd als percentage of in eenheden.
Totaalbedrag	Totale marktwaarde van een effect. In geval van effecten die in eenheden worden verhandeld is dit bedrag gelijk aan het aantal effecten vermenigvuldigd met de prijs per eenheid. Indien effecten worden verhandeld in bedragen in plaats van in eenheden, is dit bedrag gelijk aan het geaggregeerde nominale bedrag vermenigvuldigd met de prijs die is uitgedrukt als percentage van het nominale bedrag. NCB's vereisen in principe dat opgebouwde rente ofwel onder deze positie wordt gerapporteerd of afzonderlijk. NCB's kunnen echter naar keuze vragen om gegevens exclusief opgebouwde rente.
Financiële transacties	Het saldo van aankopen minus verkopen (effecten aan de activazijde) of uitgiftes minus aflossingen (effecten aan de passivazijde) van een effect dat is geregistreerd tegen transactiewaarde in euro.
Aangekochte effecten	Het saldo van aankopen van een effect dat is geregistreerd tegen transactiewaarde.
Verkochte effecten	Het saldo van verkopen van een effect dat is geregistreerd tegen transactiewaarde.
Valuta van de registratie van het effect	ISO-code of equivalent van de valuta die wordt gehanteerd om de prijs en/of het uitstaande bedrag van het effect uit te drukken.
Overige volumemutaties tegen nominale waarde	Overige volumemutaties van het aangehouden effect, tegen nominale waarde in nominale valuta/eenheid of euro.
Overige volumemutaties tegen marktwaarde	Overige volumemutaties van het aangehouden effect, tegen marktwaarde in euro.
Portefeuillebelegging of directe investering	De functie van de investering volgens de classificatie daarvan in betalingsbalansstatistieken ⁽¹⁾ .
Land van emittent	De vestigingsplaats van de emittent. In geval van aandelen of rechten van deelneming in beleggingsfondsen, verwijst het land van de emittent naar de plaats waar het beleggingsfonds is ingezet en niet waar de fondsmanager ingezet is.

⁽¹⁾ Richtsnoer ECB/2011/23 van 9 december 2011 betreffende de statistische rapportagevereisten van de Europese Centrale Bank met betrekking tot externe statistieken (PB L 65 van 3.3.2012, blz. 1).

DEEL 3

TABEL C

Beschrijvingen van premies, schaden en provisies

Categorie	Beschrijving
Geboekte premies	Bruto geboekte premies bestaande uit alle verschuldigde bedragen gedurende het financiële jaar met betrekking tot verzekeringscontracten, ongeacht of dergelijke bedragen geheel of gedeeltelijk betrekking hebben op een later financieel jaar.
Ontstane schaden	Saldo van de uitbetaalde schaden met betrekking tot het financiële jaar en de voorziening voor schaden voor dat financiële jaar, minus de provisie voor schaden voor het voorafgaande financiële jaar.
Provisies	Door verzekeringsinstellingen aan andere entiteiten betaalde onkosten voor acquisitie ten behoeve van de verkoop van hun producten.

DEEL 4

Beschrijvingen naar sector

Het ESR 2010 bepaalt de norm voor sectorclassificatie. Tabel D geeft gedetailleerde beschrijvingen van de sectoren die NCB's moeten omzetten in hun nationale classificaties in overeenstemming met deze verordening. Tegenpartijen die zijn ingezet in de gebieden van de lidstaten die de euro als munt hebben worden geïdentificeerd aan de hand van hun sector en op basis van de door de Europese Centrale Bank (ECB) aangehouden lijsten voor statistische doeleinden en de handleiding voor de statistische classificatie van tegenpartijen zoals neergelegd door de ECB in haar „Monetary Financial Institutions and Markets Statistics Sector Manual: Guidance for the Statistical Classification of Customers” ⁽¹⁾.

TABEL D

Beschrijvingen naar sector

Sector	Beschrijvingen
1. MFI	MFI's worden gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33). De MFI-sector bestaat uit NCB's, kredietinstellingen zoals gedefinieerd in Unierecht, MMF's, andere financiële instellingen waarvan de activiteiten erin bestaan deposito's en/of daarmee vergelijkbare financiële titels van andere eenheden dan MFI's in ontvangst te nemen en voor eigen rekening, althans in economische zin, leningen toe te kennen en/of beleggingen in effecten te verrichten en instellingen voor elektronisch geld met als hoofdactiviteit financiële intermediaat in de vorm van het uitgeven van elektronisch geld.
2. Overheid	De overheidssector (S.13) bestaat uit institutionele eenheden die niet-marktproducenten zijn waarvan de output voor individueel of collectief verbruik is bestemd, en die worden gefinancierd uit verplichte betalingen door andere sectoren behoren, en institutionele eenheden die zich in hoofdzaak bezighouden met de herverdeling van het nationale inkomen en vermogen (ESR 2010, punt 2.111 tot en met 2.113).
3. Overige financiële intermediairs m.u.v. verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen m.u.v. beleggingsfondsen m.u.v. GMF's + financiële hulpbedrijven + financiële instellingen en kredietverstrekkers binnen concernverband	De overige financiële intermediairs m.u.v. de subsector verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen (S.125) bestaat uit alle financiële instellingen en quasivennootschappen met als hoofdfunctie financiële intermediaat door het aangaan van verplichtingen, anders dan in chartaal geld, deposito's (of daarmee vergelijkbare financiële titels), aandelen/rechten van deelneming in beleggingsfondsen of in verband met verzekerings-, pensioen- en standaardgarantieregelingen, bij institutionele eenheden. LFI's zoals gedefinieerd in Verordening (EU) nr. 1075/2013 (ECB/2013/40) zijn inbegrepen in deze subsector (ESR 2010, punt 2.86 tot en met 2.94). Beleggingsfondsen m.u.v. GMF's worden gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EU) nr. 1073/2013 (ECB/2013/38).

⁽¹⁾ Maart 2007, zie de website van de Europese Centrale Bank: www.ecb.europa.eu.

Sector	Beschrijvingen
	<p>De subsector financiële hulpbedrijven (S.126) bestaat uit alle financiële instellingen en quasivennootschappen die zich hoofdzakelijk bezighouden met activiteiten die nauw verband houden met financiële intermediatie, maar zelf geen financiële intermediairs zijn. Deze subsector omvat ook hoofdkantoren waarvan de dochterondernemingen allemaal of voor het merendeel financiële instellingen zijn (ESR 2010, punt 2.95 tot en met 2.97).</p> <p>De subsector financiële instellingen en kredietverstrekkers binnen concernverband (S.127) bestaat uit alle financiële instellingen en quasivennootschappen die zich noch met financiële intermediatie, noch met het verlenen van financiële hulpdiensten bezighouden en waarvan het merendeel van hetzij de activa hetzij de passiva niet op open markten wordt verhandeld. Deze subsector omvat tevens holdings die een zeggenschapsbelang bezitten in een groep dochterondernemingen en waarvan de hoofdactiviteit bestaat in het bezitten van de groep zonder dat andere diensten worden verleend aan de ondernemingen waarin zij dat belang bezitten, m.a.w. zij besturen of beheren geen andere eenheden (ESR 2010, punt 2.98 en 2.99);</p>
4. Verzekeringsinstellingen	Verzekeringsinstellingen worden gedefinieerd in artikel 1 van deze verordening.
5. Pensioenfondsen	De subsector pensioenfondsen (S.129) bestaat uit alle financiële instellingen en quasivennootschappen met als hoofdfunctie financiële intermediatie door middel van het poolen van sociale risico's en behoeften van de verzekerden (sociale verzekering). Pensioenfondsen als socialeverzekeringsregelingen verschaffen een inkomen aan gepensioneerden en vaak uitkeringen bij overlijden en invaliditeit (ESR 2010, punt 2.105 tot en met 2.110). Socialezekerheidsfondsen die onder de overheidssector vallen worden uitgesloten.
6. Niet-financiële vennootschappen	De sector niet-financiële vennootschappen (S.11) bestaat uit institutionele eenheden met eigen rechtspersoonlijkheid die marktproducent zijn en van wie de hoofdactiviteit bestaat uit de productie van goederen en niet-financiële diensten. Deze sector omvat ook niet-financiële quasivennootschappen (ESR 2010, punt 2.45 tot en met 2.50)
7. Huishoudens en instellingen zonder winstoogmerk t.b.v. huishoudens	<p>De sector huishoudens (S.14) bestaat uit personen of groepen van personen in hun hoedanigheid van consument en personen of groepen van personen die als ondernemer goederen en al dan niet financiële diensten voor de markt produceren (marktproducenten), voor zover de goederen en diensten niet worden geproduceerd door afzonderlijke entiteiten die quasivennootschappen zijn. Deze sector omvat ook personen of groepen van personen die uitsluitend voor eigen finaal gebruik goederen en niet-financiële diensten produceren. De sector huishoudens omvat eenmanszaken en personenvennootschappen zonder rechtspersoonlijkheid, voor zover zij niet als quasivennootschappen worden behandeld, die marktproducent zijn (ESR 2010, punt 2.118 tot en met 2.128).</p> <p>De sector instellingen zonder winstoogmerk ten behoeve van huishoudens (S.15) bestaat uit instellingen zonder winstoogmerk met rechtspersoonlijkheid die werken ten behoeve van huishoudens en die particuliere niet-marktproducent zijn. De voornaamste middelen van deze instellingen zijn vrijwillige bijdragen, in geld of in natura, van huishoudens in hun hoedanigheid van consument, betalingen door de overheid en inkomen uit vermogen (ESR 2010, punt 2.129 en 2.130).</p>

DEEL 5

Beschrijvingen van financiële transacties en herwaarderingsaanpassingen voor de doeleinden van deze verordening

1. „Financiële transacties” worden gemeten aan de hand van het verschil tussen de posities van standen op de rapportagedata aan het einde van een periode, waaruit de effecten van veranderingen als gevolg van „herwaarderingsaanpassingen” (wegens prijs- en wisselkoerswijzigingen) en „herindelingen en overige aanpassingen” zijn verwijderd. De ECB heeft statistische informatie nodig ten behoeve van de samenstelling van financiële transacties in de vorm van aanpassingen waarin „herindelingen en overige aanpassingen” en „prijs- en wisselkoersherwaarderingsaanpassingen” zijn betrokken.

2. „Prijs- en wisselkoersherwaarderingen” geven wijzigingen weer in de waardering van activa/passiva die voortvloeien uit ofwel veranderingen in de prijs waarin activa/passiva worden geregistreerd of verhandeld, ofwel uit veranderingen van wisselkoersen die van invloed zijn op de waardes, uitgedrukt in euro, van activa en passiva die in een buitenlandse valuta luiden. In de tijd optredende wijzigingen in de waarde van standen aan het einde van opeenvolgende perioden, veroorzaakt door gewijzigde referentiewaarden waartegen dergelijke standen worden geboekt, d.w.z. winsten/verliezen op effectenbezit, zijn in de prijsherwaarderingen inbegrepen. Tussen opeenvolgende rapportagedata optredende schommelingen in wisselkoersen ten opzichte van de euro leiden, wanneer ze worden uitgedrukt in euro, eveneens tot wijzigingen in de waarde van activa/passiva in buitenlandse valuta's. Aangezien deze veranderingen waarderingsverschillen betreffen en niet het resultaat zijn van financiële transacties, moeten deze effecten uit de gegevens inzake financiële transacties worden verwijderd. In principe houden „prijs- en wisselkoersherwaarderingen” rekening met waarderingsmutaties die voortvloeien uit transacties in activa/passiva, bv. gerealiseerde winsten/verliezen; er bestaan in dit opzicht evenwel uiteenlopende nationale praktijken.
-

BIJLAGE III

MINIMUMNORMEN TOE TE PASSEN DOOR DE WERKELIJKE POPULATIE VAN INFORMATIEPLICHTIGEN

Informatieplichtigen leven de volgende minimumnormen na teneinde te voldoen aan de statistische rapportagevereisten van de Europese Centrale Bank (ECB).

1. Minimumnormen voor toezending:

- a) rapportage dient tijdig te zijn en binnen de door de betreffende NCB vastgestelde uiterste termijnen;
- b) statistische rapporten hebben de vorm en het format in overeenstemming met de door de betreffende NCB vastgestelde technische rapportagevereisten;
- c) de informatieplichtige dient gegevens van één of meer contactpersonen te verschaffen aan de betreffende NCB;
- d) de technische specificaties voor gegevensverzending aan de betreffende NCB dienen nageleefd worden;
- e) met betrekking tot rapportage van individuele effecten, dienen de informatieplichtigen, indien gewenst door de betreffende NCB, nadere gegevens te verschaffen (bijvoorbeeld naam van emittent, emissiedatum) die benodigd zijn ter identificatie van effecten waarvan de effecten-identificatiecodes ofwel abuis zijn of niet openbaar beschikbaar.

2. Minimumnormen voor accuraatheid:

- a) statistische gegevens moeten correct zijn: aan alle lineaire verbanden wordt voldaan, (bv. subtotalen moeten opgeteld totalen vormen);
- b) informatieplichtigen moeten in staat zijn gegevens te verschaffen met betrekking tot de door de verzonden gegevens geïmpliceerde ontwikkelingen;
- c) statistische gegevens dienen compleet te zijn en geen voortdurende en structurele hiaten te vertonen; bestaande hiaten dienen onderkend te worden, uitgelegd te worden aan de betreffende NCB, en waar van toepassing, zo snel mogelijk gedicht te worden;
- d) informatieplichtigen dienen de dimensies, het afrondingsbeleid en de decimalen toe te passen die zijn bepaald door de betreffende NCB voor de technische verzending van de gegevens;

3. Minimumnormen voor naleving van concepten:

- a) statistische gegevens dienen te voldoen aan de definities en classificaties uit deze verordening;
- b) in geval van afwijkingen van deze definities en classificaties dienen informatieplichtigen regelmatig het verschil te bewaken en te kwantificeren tussen de gebruikte regel en de in deze verordening opgenomen regel;
- c) informatieplichtigen dienen in staat te zijn onderbrekingen in de verzonden data uit te leggen ten opzichte van de getallen van voorafgaande perioden.

4. Minimumnormen voor herzieningen:

Het door de ECB en de betreffende NCB vastgestelde beleid en procedures ten aanzien van herzieningen dienen nageleefd worden. Herzieningen die afwijken van een regelmatige herziening dienen vergezeld te gaan van een toelichting.

VERORDENING (EU) Nr. 1375/2014 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK**van 10 december 2014****tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1071/2013 met betrekking tot de balans van de sector
monetaire financiële instellingen (ECB/2013/33)****(ECB/2014/51)**

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gezien de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, inzonderheid artikel 5,

Gezien Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾, inzonderheid artikel 5, lid 1 en artikel 6, lid 4,

Gezien Verordening (EG) nr. 2531/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de toepassing van reserveverplichtingen door de Europese Centrale Bank ⁽²⁾, inzonderheid artikel 6, lid 4,

Gezien het advies van de Europese Commissie,

Overwegende:

- (1) Overeenkomstig artikel 19.1 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en de Europese Centrale Bank kan de Raad van bestuur van de Europese Centrale Bank voorschriften omtrent de berekening en vaststelling van de verplichtingen inzake minimumreserves vaststellen. De details inzake de toepassing van reserveverplichtingen zijn vastgelegd in Verordening (EG) nr. 1745/2003 van de Europese Centrale Bank (ECB/2003/9) ⁽³⁾.
- (2) Op 3 juli 2014 besloot de Raad van bestuur met ingang van 1 januari 2015 haar monetairebeleidsvergaderingen voortaan niet om de vier weken maar om de zes weken te houden en de reserveperiodes dienovereenkomstig van vier naar zes weken uit te breiden.
- (3) Luidens Verordening (EG) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), is de reserveperiode de periode waarover nakoming van reserveverplichtingen wordt berekend en gedurende welke dergelijke minimumreserves dienen te worden aangehouden op reserveberekeningen.
- (4) Voor instellingen die onderworpen zijn aan de volledige rapportageverplichtingen uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Centrale Bank (ECB/2013/33) ⁽⁴⁾ laat de gewijzigde lengte van de reserveperiodes de berekening van het bedrag van de minimumreserves waaraan gedurende de reserveperiode voldaan moet worden, onverlet. Zoals voorheen berekenen die instellingen uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) de reservebasis met betrekking tot een specifieke reserveperiode op basis van de gegevens van de maand die twee maanden voorafgaat aan de maand waarin de reserveperiode begint. Anderzijds, voor instellingen die uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) gegevens kwartaalsgewijs rapporteren, wijzigt de gewijzigde lengte van de reserveperiode de berekening van het bedrag van de minimumreserves, aangezien de kwartaalperiode nu twee reserveperiodes omvat.
- (5) Derhalve moet Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) dienovereenkomstig gewijzigd worden,

⁽¹⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 1.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1745/2003 van de Europese Centrale Bank van 12 september 2003 inzake de toepassing van reserveverplichtingen (ECB/2003/9) (PB L 250 van 2.10.2003, blz. 10).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank van 24 september 2013 met betrekking tot de balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2013/33) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 1).

HEEFT DEZE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging

Artikel 12, lid 2 van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) wordt als volgt vervangen:

„2. De reservebasisgegevens betreffende twee reserveperiodes voor de instellingen die bij de zogenaamde „cutting-off-the-tail“-procedure zijn betrokken, worden gebaseerd op kwartaalultimogegevens die de NCB's hebben verzameld binnen 28 werkdagen na het einde van het kwartaal waarop ze betrekking hebben.”.

Artikel 2

Slotbepaling

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Frankfurt am Main, 10 december 2014.

Namens de Raad van bestuur van de ECB

De president van de ECB

Mario DRAGHI

VERORDENING (EU) Nr. 1376/2014 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK**van 10 december 2014****houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1745/2003 inzake de toepassing van reserveverplichtingen (ECB/2003/9)****(ECB/2014/52)**

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gezien de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, inzonderheid artikel 19.1,

Gezien Verordening (EG) nr. 2531/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de toepassing van reserveverplichtingen door de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾,

Gezien Verordening (EG) nr. 2532/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de bevoegdheid van de Europese Centrale Bank om sancties op te leggen ⁽²⁾,

Overwegende:

- (1) Overeenkomstig artikel 19.1 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en de Europese Centrale Bank kan de Raad van bestuur van de Europese Centrale Bank voorschriften omtrent de berekening en vaststelling van de verplichtingen inzake minimumreserves vaststellen. De details inzake de toepassing van reserveverplichtingen zijn vastgelegd in Verordening (EG) nr. 1745/2003 van de Europese Centrale Bank (ECB/2003/9) ⁽³⁾.
- (2) Op 3 juli 2014 besloot de Raad van bestuur haar monetairebeleidsvergaderingen met ingang van 1 januari 2015 voortaan niet om de vier weken maar om de zes weken te houden en de reserveperiodes dienovereenkomstig van vier naar zes weken uit te breiden.
- (3) Luidens Verordening (EG) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) is de reserveperiode de periode waarover nakoming van reserveverplichtingen wordt berekend en gedurende welke dergelijke minimumreserves moeten worden aangehouden op reserverekeningen.
- (4) Voor instellingen die onderworpen zijn aan de volledige rapportageverplichtingen uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank (ECB/2013/33) ⁽⁴⁾ laat de gewijzigde lengte van de reserveperiodes de berekening van het bedrag van de minimumreserves waaraan gedurende de reserveperiode voldaan moet worden, onverlet. Zoals voorheen berekenen die instellingen uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) de reservebasis met betrekking tot een specifieke reserveperiode op basis van de gegevens van de maand die twee maanden voorafgaat aan de maand waarin de reserveperiode begint. Anderzijds, voor instellingen die uit hoofde van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) gegevens kwartaalsgewijs rapporteren, wijzigt de gewijzigde lengte van de reserveperiodes de berekening van het bedrag van de minimumreserves, aangezien de kwartaalperiode nu twee reserveperiodes omvat.
- (5) Derhalve moet Verordening (EG) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) dienovereenkomstig gewijzigd worden,

HEEFT DEZE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Wijzigingen**

Verordening (EG) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 3, lid 4 wordt als volgt vervangen:

„4. Voor instellingen met een vrijstelling zoals uiteengezet in artikel 9, lid 1 van Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank (ECB/2013/33) ^(*) („instellingen die bij de „cutting-off-the-tail“-procedure betrokken zijn”), wordt de reservebasis berekend voor twee opeenvolgende reserveperiodes te beginnen met de reserveperiode

⁽¹⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 4.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1745/2003 van de Europese Centrale Bank van 12 september 2003 inzake de toepassing van reserveverplichtingen (ECB/2003/9) (PB L 250 van 2.10.2003, blz. 10).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank van 24 september 2013 met betrekking tot de balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2013/33) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 1).

die begint in de derde maand na het einde van een kwartaal, zulks op basis van de overeenkomstig bijlage III, punt 4 van deel 1 van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) gerapporteerde kwartaalultimogegevens. Deze instellingen geven kennis van hun minimumreserves overeenkomstig artikel 5.

(*) Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank van 24 september 2013 met betrekking tot de balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2013/33) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 1).".

2) Artikel 7, lid 1 wordt als volgt vervangen:

„1. Tenzij de Raad van bestuur van de ECB besluit de kalender overeenkomstig lid 2 te wijzigen, begint de reserveperiode op de dag van verevening van de basisherfinancieringstransactie volgende op de vergadering van de Raad van bestuur waarop de maandelijkse beoordeling van de koers van het monetaire beleid is gepland. Ten minste drie maanden voor de aanvang van elk kalenderjaar publiceert de ECB-directie een kalender van reserveperiodes. De kalender wordt gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en op de websites van de ECB en de deelnemende NCB's.”.

3) In artikel 3, leden 1 en 3, artikel 4, lid 1, artikel 5, lid 5, artikel 10, lid 6, artikel 11, artikel 13 bis, lid 1, onder b) wordt de verwijzing naar Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) vervangen door een verwijzing naar Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

4) In artikel 5, lid 3 en artikel 13, lid 4 wordt de verwijzing naar artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) vervangen door een verwijzing naar artikel 6 van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

5) In artikel 13, lid 2 wordt de verwijzing naar bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) vervangen door een verwijzing naar bijlage III bij Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

Artikel 2

Slotbepaling

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Frankfurt am Main, 10 december 2014.

Namens de Raad van bestuur van de ECB

De president van de ECB

Mario DRAGHI

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN 2014/110/EU VAN DE COMMISSIE

van 17 december 2014

tot wijziging van Richtlijn 2004/33/EG wat criteria voor tijdelijke uitsluiting van donors van allo-gene bloeddonaties betreft

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2002/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van kwaliteits- en veiligheidsnormen voor het verzamelen, testen, bewerken, opslaan en distribueren van bloed en bloedbestanddelen van menselijke oorsprong en tot wijziging van Richtlijn 2001/83/EG van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 29, tweede alinea, onder d),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Punt 2.2 van bijlage III bij Richtlijn 2004/33/EG van de Commissie ⁽²⁾ bevat criteria voor tijdelijke uitsluiting van donors met een infectieziekte of donors die een gebied verlaten waar een infectieziekte aanwezig is.
- (2) In punt 2.2.1 van bijlage III bij Richtlijn 2004/33/EG wordt voor aspirant-donors een uitsluitingsperiode vastgesteld van 28 dagen na het verlaten van een gebied waar voortdurend West-Nijlvirus (WNV) op de mens wordt overgedragen.
- (3) Uit recent wetenschappelijk onderzoek is echter gebleken dat een tijdelijke uitsluiting van deze aspirant-donors niet vereist is, indien een nucleïnezuuramplificatietest is uitgevoerd en de test negatief was.
- (4) De lidstaten moeten derhalve de mogelijkheid krijgen om een dergelijke test toe te passen, als zij de criteria voor tijdelijke uitsluiting willen vervangen.
- (5) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij Richtlijn 2002/98/EG ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Het uitsluitingscriterium voor het West-Nijlvirus in de tabel (tweede kolom, laatste regel) van punt 2.2.1 van bijlage III bij Richtlijn 2004/33/EG wordt vervangen door:

„28 dagen na het verlaten van een risicogebied voor plaatselijke besmetting met het West-Nijlvirus, tenzij een individuele nucleïnezuuramplificatietest negatief is”.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2015 aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

⁽¹⁾ PB L 33 van 8.2.2003, blz. 30.

⁽²⁾ Richtlijn 2004/33/EG van de Commissie van 22 maart 2004 tot uitvoering van Richtlijn 2002/98/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot bepaalde technische voorschriften voor bloed en bloedbestanddelen (PB L 91 van 30.3.2004, blz. 25).

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 17 december 2014.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

UITVOERINGSRICHTLIJN 2014/111/EU VAN DE COMMISSIE**van 17 december 2014****tot wijziging van Richtlijn 2009/15/EG, wat betreft de vaststelling door de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) van bepaalde codes en de bijbehorende wijzigingen van bepaalde verdragen en protocollen****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2009/15/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties ⁽¹⁾, en met name artikel 7, lid 2, tweede volzin,Handelend overeenkomstig de conformiteitscontroleprocedure van artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2099/2002 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de oprichting van het Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS) ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2099/2002 werken de lidstaten en de Commissie samen om, in voorkomend geval, een gemeenschappelijk standpunt of een gemeenschappelijke aanpak in de bevoegde internationale instanties vast te stellen, om het gevaar van strijdigheid van de maritieme wetgeving van de Unie met internationale instrumenten te beperken.
- (2) Richtlijn 2009/15/EG vormt samen met Verordening (EG) nr. 391/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ één samenhangend wetgevingspakket waarin de activiteiten van erkende organisaties op een samenhangende manier worden gereguleerd overeenkomstig dezelfde beginselen en definities. Overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2009/15/EG vertrouwt een lidstaat, wanneer deze besluit, voor de schepen die zijn vlag voeren, een organisatie te machtigen namens hem de inspecties en controles in verband met wettelijk voorgeschreven certificaten volledig of gedeeltelijk uit te voeren, deze taken alleen toe aan een erkende organisatie; in artikel 2, onder g), van die Richtlijn is bepaald dat dit een overeenkomstig Verordening (EG) nr. 391/2009 erkende organisatie moet zijn. Daarom heeft de reeks voorschriften op basis waarvan de betrokken organisaties worden erkend, op beide handelingen effect.
- (3) Met de term „internationale verdragen”, zoals gedefinieerd in artikel 2, onder d) van Richtlijn 2009/15/EG, wordt bedoeld het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1 november 1974 („het SOLAS-verdrag”) met uitzondering van hoofdstuk XI-2 van de bijlage bij dat verdrag, het Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen („het Verdrag uitwatering schepen”) van 5 april 1966 en het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 2 november 1973 („het MARPOL-verdrag”), samen met de protocollen en wijzigingen daarvan, en de daarmee verband houdende codes met een verbindend karakter in alle lidstaten, in de bijgewerkte versie.
- (4) De Algemene Vergadering van de IMO heeft tijdens haar 28e zitting een IMO-code voor invoering van instrumenten (III-code) vastgesteld, zoals bepaald in IMO-resolutie A.1070(28) van 4 december 2013, alsmede wijzigingen van het Verdrag uitwatering schepen, teneinde de III-code verplicht te stellen, samen met een daarmee samenhangende vlaggenstaat-auditregeling, zoals vastgesteld in IMO-resolutie A.1083(28) van 4 december 2013.
- (5) De Commissie voor de bescherming van het mariene milieu van de IMO (MEPC) heeft tijdens haar 66e zitting wijzigingen goedgekeurd van het Protocol van 1978 met betrekking tot het MARPOL-verdrag, zoals uiteengezet in resolutie MEPC.246(66) van 4 april 2014, en van het Protocol van 1997 met betrekking tot het MARPOL-verdrag, zoals gewijzigd bij het protocol van 1978 daarbij, zoals uiteengezet in resolutie MEPC.247(66) van 4 april 2014, om de III-code verplicht te stellen, samen met een bijbehorende auditregeling van de vlaggenstaat.

⁽¹⁾ PB L 131 van 28.5.2009, blz. 47.⁽²⁾ PB L 324 van 29.11.2002, blz. 1.⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 391/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties (PB L 131 van 28.5.2009, blz. 11).

- (6) De Maritieme Veiligheidscommissie van de IMO (MSC) heeft tijdens haar 93e zitting wijzigingen goedgekeurd van het SOLAS-verdrag, zoals uiteengezet in resolutie MSC.366(93) van 22 mei 2014, en van het Protocol van 1988 met betrekking tot het Verdrag uitwatering schepen, zoals uiteengezet in resolutie MSC.375(93) van 22 mei 2014, om de III-code verplicht te stellen, samen met een bijbehorende auditregeling van de vlaggenstaat.
- (7) De MEPC heeft tijdens haar 65e zitting en de MSC tijdens haar 92e zitting een IMO-code voor Erkende Organisaties (EO-code) aangenomen, zoals uiteengezet in resolutie MSC.349(92) van 21 juni 2013.
- (8) De MEPC heeft tijdens haar 65e zitting wijzigingen goedgekeurd van het Protocol van 1978 met betrekking tot het MARPOL-verdrag teneinde de EO-code verplicht te stellen, zoals uiteengezet in resolutie MEPC.238(65) van 17 mei 2013.
- (9) De MSC heeft tijdens haar 92e zitting wijzigingen goedgekeurd van het SOLAS-verdrag en van het Protocol van 1988 met betrekking tot het Verdrag uitwatering schepen teneinde de EO-code verplicht te stellen, zoals vastgesteld in resolutie MSC.350(92) en MSC.356(92) van 21 juni 2013.
- (10) Verwacht wordt derhalve dat de III-code en de EO-code in de periode van 1 januari 2015 tot 1 januari 2018 in werking treden overeenkomstig de toepasselijke voorschriften voor de aanneming, ratificering en inwerkingtreding van wijzigingen op grond van elk van de betrokken IMO-verdragen.
- (11) Op 13 mei 2013 heeft de Raad Besluit 2013/268/EU van de Raad goedgekeurd inzake het namens de Europese Unie in te nemen standpunt binnen de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) met betrekking tot de vaststelling van bepaalde codes en de bijbehorende wijzigingen van bepaalde verdragen en protocollen⁽¹⁾. Overeenkomstig artikel 5 van dat besluit heeft de Raad de lidstaten gemachtigd om hun toestemming te geven om zich in het belang van de Unie en op voorwaarde dat de in de bijlage bij dat Besluit vastgestelde verklaring is afgegeven, te binden aan de wijzigingen waarnaar in de overwegingen 4 en 9 van de onderhavige richtlijn wordt verwezen.
- (12) In de verklaring die als bijlage bij Besluit 2013/268/EU van de Raad is gevoegd, staat dat de lidstaten van mening zijn dat de III-code en de EO-code een reeks minimumeisen omvatten die de staten in voorkomend geval kunnen uitwerken en verbeteren ter verhoging van de maritieme veiligheid en de bescherming van het milieu.
- (13) Ook staat daarin dat geen enkele bepaling in de III-code of de EO-code zodanig wordt uitgelegd dat de naleving van de verplichtingen van de lidstaten overeenkomstig het recht van de Europese Unie wordt gehinderd of beperkt voor wat betreft de definitie van „wettelijk voorgeschreven certificaten” en „klassecertificaten”, het toepassingsgebied van de verplichtingen en criteria waaraan erkende organisaties moeten voldoen, en de plichten van de Europese Commissie betreffende het erkennen en beoordelen van erkende organisaties, alsmede, indien van toepassing, het opleggen van corrigerende maatregelen of sancties aan erkende organisaties. In dezelfde verklaring staat dat in geval van een audit door de IMO, de lidstaten zullen verklaren dat alleen de naleving van de bepalingen van de relevante internationale verdragen die de lidstaten hebben aanvaard, waarbij rekening dient te worden gehouden met deze verklaring, zijn gecontroleerd.
- (14) In de rechtsorde van de Unie omvat het toepassingsgebied van Richtlijn 2009/15/EG, alsmede dat van Verordening (EG) nr. 391/2009, verwijzingen naar de in overweging 3 beschreven „internationale verdragen”. In dit kader worden de wijzigingen van de IMO-verdragen automatisch in de wetgeving van de Unie overgenomen wanneer zij ook op internationaal niveau in werking treden, met inbegrip van de daarmee verband houdende codes met een verbindend karakter zoals de III-code en de EO-code, die derhalve onderdeel uitmaken van de IMO-instrumenten die van belang zijn voor de toepassing van Richtlijn 2009/15/EG.
- (15) Wijzigingen van internationale overeenkomsten kunnen echter overeenkomstig de conformiteitscontroleprocedure van het toepassingsgebied van de maritieme wetgeving van de Unie worden uitgesloten, indien zij aan ten minste één van de twee criteria van artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2099/2002 voldoen.
- (16) De Commissie heeft de wijzigingen van de IMO-verdragen overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2099/2002 geëvalueerd en heeft vastgesteld dat er sprake is van een aantal discrepanties tussen, enerzijds, de III-code en de EO-code en, anderzijds, Richtlijn 2009/15/EG en Verordening (EG) nr. 391/2009.

⁽¹⁾ PBL 155 van 7.6.2013, blz. 3.

- (17) Allereerst is in punt 16.1 van deel 2 van de III-code een lijst vastgesteld met middelen en processen die vlaggenstaten minimaal moeten opstellen, met inbegrip van de voorziening van administratieve instructies die onder meer betrekking hebben op scheepsklassecertificaten die door de vlaggenstaat worden gevraagd om aan te tonen dat is voldaan aan structurele, mechanische, elektrische en/of andere eisen van een internationale overeenkomst waarbij de betrokken vlaggenstaat partij is of dat een vereiste uit de nationale voorschriften van de vlaggenstaat is nageleefd. Zoals in onderstaande overweging 21 echter is aangegeven, wordt in de wetgeving van de Unie een onderscheid gemaakt tussen „wettelijk voorgeschreven certificaten” en „klassecertificaten”. Laatstgenoemde zijn documenten van particuliere aard en zijn noch handelingen van een vlaggenstaat, noch zijn zij namens enige vlaggenstaat afgegeven. Deze bepaling van de III-code verwijst namelijk naar SOLAS Hoofdstuk II-1, deel A-1, voorschrift 3-1, waarin is bepaald dat schepen worden ontworpen, gebouwd en onderhouden overeenkomstig de eisen op structureel, mechanisch en elektrisch gebied van een classificatiebureau dat door de instantie is erkend overeenkomstig het bepaalde in voorschrift XI-1/1. 1. In de SOLAS-overeenkomst wordt het schip of zijn wettelijke vertegenwoordiging ten opzichte van de vlaggenstaat duidelijk bepaald als het voorwerp van deze eis. Bovendien geeft een erkende organisatie in haar hoedanigheid van classificatiebureau scheepsklassecertificaten af overeenkomstig haar eigen voorschriften, procedures, voorwaarden en particuliere contractbepalingen, waarbij de vlaggenstaat geen partij is. Daarom is deze bepaling van de III-code in tegenspraak met de afbakening van klassenactiviteiten en wettelijk voorgeschreven activiteiten, zoals vastgesteld in de bestaande EU-wetgeving.
- (18) Ten tweede moet de vlaggenstaat op grond van punt 18.1 van deel 2 van de III-code *“uitsluitend ten aanzien van schepen die zijn vlag mogen voeren”*, vaststellen of een erkende organisatie de juiste middelen heeft in termen van technische, beheersmatige en onderzoekscapaciteiten om de aan haar toevertrouwde verplichtingen te vervullen. In tegenstelling hiermee wordt dit aspect in het kader van de wetgeving van de Unie aangepakt als eis voor de erkenning zoals is weergegeven in criterium A.3 van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 391/2009, en ten aanzien van de gehele vloot in de betrokken organisatieklasse, zonder onderscheid naar vlag. Als de bovenstaande bepaling van de III-code wordt opgenomen in de wetgeving van de Unie, dan zou daarmee de toepassing van criterium A.3 in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 391/2009 op de prestaties van de erkende organisaties worden beperkt tot uitsluitend schepen die de vlag van een lidstaat voeren, hetgeen in tegenspraak is met de eisen die thans gelden.
- (19) Ten derde wordt in punt 19 van deel 2 van de III-code een verbod geïntroduceerd waardoor een vlaggenstaat zijn erkende organisaties niet mag machtigen om aan andere schepen dan die welke zijn vlag mogen voeren, eisen te stellen die onder meer verband houden met hun classificatievoorschriften, eisen of procedures. Overeenkomstig Richtlijn 2009/15/EG kunnen lidstaten een organisatie uitsluitend toestaan namens hen te handelen voor de wettelijk voorgeschreven certificatie van hun respectieve vloot, als die organisatie is erkend en indien daartoe op die organisatie wordt toegezien overeenkomstig Verordening (EG) nr. 391/2009. In dit kader moeten de erkende organisaties als zodanig met betrekking tot hun relevante activiteiten aan bepaalde eisen voldoen, in de gehele door hen geklasseerde vloot, ongeacht welke vlag wordt gevoerd. Dit houdt verband met de meeste criteria van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 391/2009, alsmede met de andere verplichtingen, met name die van artikel 10, lid 4, van die verordening. Als de bovenstaande bepaling van de III-code wordt opgenomen in de wetgeving van de Unie, dan zou daarmee de toepassing van de bestaande erkenningsvereisten van Verordening (EG) nr. 391/2009, onder meer wanneer zij kunnen worden aangemerkt als voorschriften, vereisten en procedures, worden beperkt tot de prestaties van de erkende organisaties ten aanzien van uitsluitend schepen die de vlag van een lidstaat voeren.
- (20) Ten vierde wordt „erkende organisatie” in punt 1.1 van deel 2 van de EO-code gedefinieerd als een organisatie die door een vlaggenstaat is beoordeeld en waarvan is geconstateerd dat zij aan deel 2 van de EO-code voldoet. In artikel 2, onder g), van Richtlijn 2009/15/EG is daarentegen bepaald dat een erkende organisatie *“een organisatie [is] die is erkend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 391/2009”*. Uit evaluatie van de Commissie, als vervat in de overwegingen 21 tot en met 23, komt naar voren dat verscheidene bepalingen in deel 2 van de EO-code onverenigbaar zijn met Verordening (EG) nr. 391/2009. Dientengevolge zou een erkende organisatie, zoals gedefinieerd in de EO-code, niet aan alle eisen van Verordening (EG) nr. 391/2009 voldoen, en daarmee dus ook niet aan de definitie van een erkende organisatie, zoals vastgesteld in de wetgeving van de Unie.
- (21) Ten vijfde is in punt 1.3 van deel 2 van de EO-code „wettelijk voorgeschreven certificatie en diensten” gedefinieerd als één enkele categorie activiteiten die een erkende organisatie namens de vlaggenstaat mag uitvoeren, met inbegrip van de afgifte van certificaten die betrekking hebben op zowel de wettelijk voorgeschreven voorschriften als de klassevoorschriften. In de definities van artikel 2, onder i) en k), van Richtlijn 2009/15/EG wordt daarentegen een duidelijk onderscheid gemaakt tussen, enerzijds, „wettelijk voorgeschreven certificaten” die door of namens een vlaggenstaat worden afgegeven overeenkomstig de internationale verdragen en, anderzijds, „klassecertificaten”, die door een erkende organisatie in haar hoedanigheid van classificatiebureau afgegeven documenten zijn, waarin wordt bevestigd dat een schip, overeenkomstig de door die erkende organisatie vastgestelde en gepubliceerde voorschriften en procedures, geschikt is voor een bepaald gebruik of een bepaalde dienst. Daaruit volgt dat er overeenkomstig de wetgeving van de Unie een onderscheid wordt gemaakt tussen wettelijk voorgeschreven en klassecertificaten, en dat deze van verschillende aard zijn. Wettelijk voorgeschreven certificaten zijn namelijk publiek van aard, terwijl klassecertificaten particulier van aard zijn, aangezien zij door het classificatiebureau zijn afgegeven overeenkomstig zijn eigen voorschriften, procedures en voorwaarden. Hieruit volgt dat klassecertificaten die door een erkende organisatie voor een schip zijn afgegeven om naleving van de classificatievoorschriften en -procedures te bewijzen, ook wanneer dit door een vlaggenstaat is geverifieerd als bewijs van naleving van SOLAS Hoofdstuk II-1, deel A-1, voorschrift 3-1, documenten van een strikt particuliere aard zijn die noch

handelingen van een vlaggenstaat zijn, noch namens enige vlaggenstaat worden uitgevoerd. In de EO-code wordt echter systematisch naar „wettelijk voorgeschreven certificatie en diensten” verwezen alsof zij „namens de vlaggenstaat” door de EO worden uitgevoerd, hetgeen in tegenspraak is met het in de wetgeving van de Unie verankerde wettelijke onderscheid. Niettegenstaande deze tegenspraak, omvat deze bepaling uit de EO-code, indien zij wordt aanvaard als norm in de rechtsorde van de Unie, een manifest risico dat de in Verordening (EG) nr. 391/2009 vervatte erkenningseisen, die betrekking hebben op alle activiteiten van de organisatie, ongeacht welke vlag wordt gevoerd, binnen de EU niet langer zouden kunnen worden gehandhaafd. Als gevolg van het onderlinge verband tussen beide instrumenten, zoals uitgelegd in overweging 2, is dit risico ook relevant voor Richtlijn 2009/15/EG.

- (22) Ten zesde biedt punt 3.9.3.1 van deel 2 van de EO-code een mechanisme voor de samenwerking tussen erkende organisaties op grond van het enkele, door de vlaggenstaat vastgestelde kader, met het oog op het standaardiseren van processen betreffende wettelijk voorgeschreven certificatie en diensten voor de vlaggenstaat, in voorkomend geval, terwijl in punt 3.9.3.2 van deel 2 van die code een kader is vastgesteld “door een vlaggenstaat of een groep vlaggenstaten” om de samenwerking tussen hun erkende organisaties over technische en veiligheidsgerelateerde aspecten van “wettelijk voorgeschreven certificatie en diensten van schepen [...] namens de genoemde vlaggenstaat of -staten” te reguleren. Daarentegen is de samenwerking tussen erkende organisaties in de wetgeving van de Unie geregeld in artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 391/2009, op grond waarvan erkende organisaties overleg moeten plegen met het oog op het in stand houden van de gelijkwaardigheid en het streven naar harmonisatie van hun voorschriften en procedures en van de toepassing daarvan, en een kader wordt opgezet voor de wederzijdse erkenning, in passende gevallen, van klassecertificaten voor materialen, uitrusting en onderdelen. Die beide samenwerkingsprocessen op grond van artikel 10, lid 1, hebben betrekking op de particuliere activiteiten van de erkende organisaties in hun hoedanigheid van classificatiebureaus, en zijn derhalve van toepassing zonder dat onderscheid wordt gemaakt op grond van de vlag die wordt gevoerd. Als het in de EO-code vastgestelde samenwerkingsmechanisme zou worden opgenomen in de wetgeving van de Unie, dan zou daarmee het toepassingsgebied van het bij Verordening (EG) nr. 391/2009 vastgestelde samenwerkingskader op de activiteiten van de erkende organisaties worden beperkt tot uitsluitend schepen die de vlag van een lidstaat voeren, hetgeen in tegenspraak is met de eisen die thans gelden.
- (23) Ten zevende is punt 3.9.3.3. van deel 2 van de EO-code identiek aan punt 19 van deel 2 van de III-code, hetgeen betekent dat overweging 19 evenzeer relevant is voor deze bepaling van de EO-code.
- (24) Geen enkele bepaling van de III-code of de EO-code mag beperkingen opleggen aan de bevoegdheid van de Unie om in overeenstemming met de verdragen en het internationaal recht passende voorwaarden vast te stellen voor het verlenen van erkenning aan organisaties die door de lidstaten erkend wensen te worden om namens hen controle- en certificeringsactiviteiten van schepen uit te voeren, met het oog op het bereiken van de doelstellingen van de Unie, en met name op het verbeteren van de maritieme veiligheid en de bescherming van het milieu.
- (25) De in artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 391/2009 vervatte regeling voor de wederzijdse erkenning van klassecertificaten voor materialen, uitrusting en onderdelen is uitsluitend uitvoerbaar binnen de Unie ten aanzien van schepen die de vlag van een lidstaat voeren. Wat buitenlandse vaartuigen betreft, wordt de aanvaarding van betrokken certificaten overgelaten aan het oordeel van betrokken derde vlaggenstaat bij de uitoefening van zijn exclusieve jurisdictie, met name op grond van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (UNCLOS).
- (26) Op basis van haar evaluatie heeft de Commissie vastgesteld dat de in de voorgaande overwegingen aangehaalde bepalingen van de III-code en de EO-code onverenigbaar zijn met Richtlijn 2009/15/EG of Verordening (EG) nr. 391/2009 en derhalve ook met Richtlijn 2009/15/EG vanwege het in overweging 2 uitgelegde verband tussen beide instrumenten, en van het toepassingsgebied van die richtlijn moeten worden uitgesloten. Bijgevolg moet artikel 2, onder d), van Richtlijn 2009/15/EG dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (27) Aangezien de EO-code op 1 januari 2015 in werking treedt, moet deze richtlijn zo snel mogelijk na de datum van bekendmaking ervan in werking treden.
- (28) Het Comité voor maritieme veiligheid en voorkoming van verontreiniging door schepen (COSS) heeft geen advies uitgebracht over de in deze richtlijn vervatte maatregelen. Een uitvoeringshandeling is nodig geacht en de voorzitter heeft de ontwerpuitvoeringshandeling voor verder beraad aan het comité van beroep voorgelegd. De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het comité van beroep,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 2, onder d), van Richtlijn 2009/15/EG wordt vervangen door:

- „(d) „internationale verdragen”: het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1 november 1974 (SOLAS 74) met uitzondering van hoofdstuk XI-2 van de bijlage bij dat verdrag, het Internationaal Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 5 april 1966 en het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 2 november 1973 (MARPOL), samen met de protocollen

en wijzigingen daarvan, en de daarmee verband houdende codes met een verbindend karakter in alle lidstaten met uitzondering van de punten 16.1, 18.1 en 19 van deel 2 van de code inzake de uitvoering van IMO-instrumenten, en van de punten 1.1, 1.3, 3.9.3.1, 3.9.3.2 en 3.9.3.3. van deel 2 van de IMO-code voor erkende organisaties, in hun bijgewerkte versie;”.

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 31 december 2015 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Zij passen die bepalingen toe vanaf 1 januari 2016.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 17 december 2014.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

BESLUITEN

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 9 juli 2014

betreffende de door Denemarken en Zweden ten uitvoer gelegde steunmaatregel SA.35668 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) ten gunste van Scandinavian Airlines

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 4532)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2014/938/EU)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 108, lid 2, eerste alinea,

Gezien de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name artikel 62, lid 1, onder a),

Gezien het besluit van de Commissie om de procedure van artikel 108, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in te leiden ten aanzien van steunmaatregel SA.35668 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP), ⁽¹⁾

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken, en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

- (1) Eind oktober 2012 hebben Denemarken, Zweden en Noorwegen (hierna gezamenlijk „de staten” genoemd) informeel contact opgenomen met de Commissie en de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA (hierna „de Autoriteit” genoemd) in verband met hun voornemen om deel te nemen aan een nieuwe renouvellerende kredietfaciliteit (hierna „de nieuwe RKF” genoemd) ten gunste van Scandinavian Airlines (hierna „SAS”, „de SAS-groep” of „de onderneming” genoemd). Op 12 november 2012 hebben de staten besloten deel te nemen aan de nieuwe RKF, zonder echter de maatregel formeel aan te melden bij de Commissie.
- (2) Op 14 november 2012 heeft de Commissie ambtshalve een onderzoek naar de nieuwe RKF ingesteld. De Commissie heeft Denemarken en Zweden verzoeken om informatie toegezonden op respectievelijk 29 november 2012, 18 december 2012, 28 januari 2013 en 18 februari 2013, waarop is geantwoord bij brieven van respectievelijk 6 december 2012, 8 januari 2013, 5 en 13 februari 2013 en 22 maart 2013. Denemarken en Zweden hebben aanvullende informatie verstrekt bij brief van 3 juni 2013.
- (3) Daarnaast heeft de Commissie op 20 november 2012 een klacht van Ryanair ontvangen, gevolgd door een klacht van de European Low Fares Airline Association (hierna „de ELFAA” genoemd) op 4 februari 2013, waarop Denemarken en Zweden bij brief van 22 maart 2013 hebben gereageerd.
- (4) Bij schrijven van 19 juni 2013 heeft de Commissie Denemarken en Zweden in kennis gesteld van haar besluit om de procedure van artikel 108, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna „het VWEU” genoemd) in te leiden ten aanzien van deze maatregel (hierna „het inleidingsbesluit” genoemd). Denemarken en Zweden hebben opmerkingen over dit besluit ingediend bij brief van 19 augustus 2013.
- (5) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽²⁾ van 28 september 2013. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de maatregelen kenbaar te maken.

⁽¹⁾ PB C 283 van 28.9.2013, blz. 8.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

- (6) De Commissie heeft op 28 oktober 2013 opmerkingen ontvangen van de SAS-groep en van de Foundation Asset Management Sweden AB (hierna „de FAM” genoemd) ⁽³⁾. Op 5 november 2013 heeft de Commissie deze opmerkingen doorgezonden aan Denemarken en Zweden, die in de gelegenheid werden gesteld te reageren. Bij brieven van 4 en 5 december 2013 hebben de Deense en de Zweedse autoriteiten aangegeven dat zij geen commentaar hadden op de opmerkingen van de SAS-groep en de FAM.
- (7) Bij brief van 25 februari 2014 heeft de Commissie Denemarken en Zweden om aanvullende informatie verzocht, die door beide staten op 25 maart 2014 is verstrekt. Voorts hebben de Deense en de Zweedse autoriteiten de Commissie bij brieven van 5 en 7 maart 2014 meegedeeld dat SAS had besloten de nieuwe RKF te annuleren en alternatieve mogelijkheden te onderzoeken om haar kapitaalbasis te versterken. De annulering ging in op 4 maart 2014.
- (8) Bij brieven van 4 en 7 juli 2014 hebben Zweden en Denemarken ermee ingestemd af te zien van hun rechten uit hoofde van artikel 342 VWEU juncto artikel 3 van Verordening nr. 1/1958, en hebben zij zich akkoord verklaard met de vaststelling en kennisgeving van het onderhavige besluit in het Engels.
- (9) In het kader van deze procedure is de Commissie uitsluitend bevoegd te beoordelen of de bepalingen van het VWEU zijn nageleefd door Denemarken en Zweden. De Autoriteit is van haar kant op grond van artikel 109, lid 1, van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (hierna „de EER-overeenkomst” genoemd) juncto artikel 24 van de Overeenkomst tussen de EVA-Staten betreffende de oprichting van een Toezichthoudende Autoriteit en een Hof van Justitie bevoegd om te beoordelen of Noorwegen de bepalingen van de EER-overeenkomst heeft nageleefd. Voorts dienen de Autoriteit en de Commissie met het oog op een uniforme toepassing in de gehele EER op basis van artikel 109, lid 2, van en Protocol 27 bij de EER-overeenkomst samen te werken, informatie uit te wisselen en overleg te plegen over kwesties betreffende het toezichtbeleid en over individuele gevallen.
- (10) In het licht van het voorafgaande en gezien de parallelle bevoegdheid van beide instellingen in het onderhavige geval, heeft de Commissie samengewerkt en overleg gepleegd met de Autoriteit alvorens het onderhavige besluit vast te stellen.

2. DE SCANDINAVISCHE MARKT VOOR LUCHTVERVOER

- (11) Volgens de berichten is de Scandinavische markt voor luchtvervoer (die Denemarken, Zweden, Finland en Noorwegen bestrijkt) tussen 2001 en 2011, gemeten in beschikbare zitplaatskilometers (ASK) ⁽⁴⁾, met 126 % gegroeid. Deze groei van de Scandinavische markt voor nabije bestemmingen was voor het overgrote deel toe te schrijven aan lowcostmaatschappijen, met name Norwegian Air Shuttle en Ryanair. Volgens schattingen bedroeg het aandeel van de lowcostmaatschappijen in de groei in die periode 90 % ⁽⁵⁾.
- (12) Ondanks het toenemende belang van lowcostmaatschappijen is SAS met een geschat marktaandeel van 35,6 % in 2011 nog steeds de grootste speler op de Scandinavische markt, al blijft de maatschappij ver onder de pieken van meer dan 50 % zoals tien jaar geleden. De marktaandelen van Norwegian Air Shuttle en Ryanair bedroegen in datzelfde jaar respectievelijk 18,7 % en 6,8 %.

3. DE BEGUNSTIGDE

- (13) SAS is de nationale luchtvaartmaatschappij van de staten, de grootste luchtvaartmaatschappij in Scandinavië en de op zeven na grootste luchtvaartmaatschappij in Europa. De maatschappij is ook medeoprichter van de Star Alliance. De groep, die bestaat uit Scandinavian Airlines, Widerøe ⁽⁶⁾ en Blue1, heeft zijn hoofdkantoor in Stockholm en zijn belangrijkste Europese en intercontinentale hub op de luchthaven van Kopenhagen. In 2013 heeft SAS ongeveer 28 miljoen passagiers vervoerd, wat ongeveer 42 miljard SEK aan inkomsten opleverde.
- (14) SAS is momenteel voor 50 % in handen van de staten: Zweden bezit 21,4 % van de aandelen, Denemarken 14,3 % en Noorwegen 14,3 %. De belangrijkste particuliere aandeelhouder is de stichting Knut & Alice Wallenberg (hierna „de KAW-stichting” genoemd) (7,6 %), terwijl de overige aandeelhouders 1,5 % of minder van de aandelen in hun bezit hebben.

⁽³⁾ De FAM is de onderneming die de activa van de Stichting Knut en Alice Wallenberg beheert.

⁽⁴⁾ „Available Seat Kilometer” of „ASK” is een maateenheid voor de passagiersvervoerscapaciteit van een luchtvaartmaatschappij, die wordt verkregen door het aantal beschikbare zitplaatsen te vermenigvuldigen met het aantal gevlogen kilometers.

⁽⁵⁾ Bron: <http://www.airlineleader.com/regional-focus/nordic-region-heats-up-as-all-major-players-overhaul-their-strategies>.

⁽⁶⁾ Zie voetnoot 12 en overweging 31 met betrekking tot de verkoop van 80 % van de aandelen van Widerøe.

Tabel 1

Belangrijkste aandeelhouders van SAS AB per 31 maart 2012 ⁽¹⁾

Aandeelhouder	Totaal
De Zweedse regering	21,4 %
De Deense regering	14,3 %
De Noorse regering	14,3 %
De stichting Knut & Alice Wallenberg	7,6 %
Försäkringsaktiebolaget, Avanza Pension	1,5 %
A.H Värdepapper AB	1,4 %
Unionen	1,4 %
De Nationale Bank van Denemarken	1,4 %
Robur Försäkring	0,9 %
Ponderus Försäkring	0,8 %
Andra AP-fonden	0,5 %
Tredje AP-fonden	0,5 %
SSB+TC Ledning Omnibus FD No OM79	0,5 %
Nordnet Pensionsförsäkring AB	0,4 %
Swedbank Robur Sverigefond	0,4 %
Swedbank Robur Sverigefond Mega	0,3 %
JPM Chase NA	0,3 %
AMF Aktiefond Småbolag	0,3 %
JP Morgan Bank	0,3 %
KPA Pensionsförsäkring AB	0,2 %
Nomura International	0,2 %

⁽¹⁾ Bron: <http://www.sasgroup.net/SASGroup/default.asp>.

- (15) De financiële positie van SAS is sinds een aantal jaren zwak, met aanhoudende verliezen in de periode 2008-2013. In november 2012 heeft Standard & Poor's (hierna „S&P” genoemd) zijn rating voor de onderneming verlaagd van B- naar CCC+ ⁽⁷⁾. Door de marktomstandigheden, met name de hoge brandstofkosten en de onzekere vraag, namen de moeilijkheden alleen maar toe.
- (16) Uit de jaarverslagen van de onderneming blijkt met name dat SAS tussen 2008 en 2012 elk jaar aanzienlijke verliezen en een significante financiële nettoschuld noteerde.

⁽⁷⁾ Recentere ontwikkelingen in de kredietrating van S&P voor SAS worden beschreven in voetnoot 25.

Tabel 2

Financiële kerncijfers van SAS 2007-2012 (miljoen SEK) ⁽¹⁾

	2007	2008	2009	2010	2011	2012 (jan-okt)
Ontvangsten	50 958	52 870	44 918	41 070	41 412	35 986
Financiële nettoschuld	1 231	8 912	6 504	2 862	7 017	6 549
Resultaat vóór belasting (EBT)	1 044	- 969	- 3 423	- 3 069	- 1 629	- 1 245
Netto-inkomsten	636	- 6 360	- 2 947	- 2 218	- 1 687	- 985
Cash flow voor het jaar	- 1 839	- 3 084	- 1 741	868	- 1 243	- 1 018
Rendement van het geïnvesteerd vermogen — %	6,7	- 19,6	- 11,7	- 7,6	- 2,2	- 8,1
Rentabiliteit van het boekhoudkundig eigen vermogen na belastingen — %	3,8	- 47,6	- 26,8	- 17,0	- 12,0	- 24,8
Rentedekkingsgraad — %	1,8	- 5,3	- 4,4	- 1,9	- 0,6	- 1,6

⁽¹⁾ Bron: jaarverslagen van SAS over de periode 2008-2012, beschikbaar op <http://www.sasgroup.net/SASGroup/default.asp>.

- (17) Als gevolg van haar verslechterende financiële positie heeft SAS in 2009/2010 een substantieel kostenverminderingprogramma gevolgd („Core SAS”). Bij de uitvoering van dit programma moest SAS via twee claimmissies kapitaal van haar aandeelhouders aantrekken: i) 6 miljard SEK in april 2009; en ii) 5 miljard SEK in mei 2010 (*).
- (18) De financiële moeilijkheden van SAS bereikten een piek in 2012, met de presentatie van het ondernemingsplan 4 Excellence Next Generation (hierna „het 4XNG-ondernemingsplan” genoemd), dat door het management van de luchtvaartmaatschappij als „laatste oproep” voor SAS werd gezien ⁽⁸⁾. Bovendien meldde de pers in november 2012 dat SAS mogelijk failliet zou gaan ⁽⁹⁾.

4. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGEL: DE NIEUWE RKF VAN 2012

- (19) Evenals andere luchtvaartmaatschappijen over de hele wereld heeft SAS een beroep gedaan op externe kredietfaciliteiten om een minimaal liquiditeitsniveau te handhaven. Vanaf 20 december 2006 heeft SAS gebruikgemaakt van een RKF die in juni 2013 verstreek (hierna „de oude RKF” genoemd). De oude RKF bedroeg 366 miljoen EUR en werd uitsluitend door bepaalde banken verstrekt ([...] ⁽¹⁰⁾). Zij omvatte ook een aantal financiële convenanten of voorwaarden, zoals [...].
- (20) In december 2011 heeft het management van SAS als gevolg van de verslechtering van de bedrijfsresultaten besloten de oude RKF volledig op te nemen. Na een in januari 2012 door een dochteronderneming van SAS (Spanair) ingediende faillissementsaanvraag is SAS onderhandelingen met de banken begonnen. Op 15 maart 2012 is een akkoord bereikt over de herziening van de convenanten. Dit heeft geleid tot een verhoging van de kosten

(* In haar besluit in zaak SA. 29785 (beschikbaar op http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/249053/249053_1461974_61_2.pdf) concludeerde de Commissie dat de claimmissies van 2009 en 2010 geen staatssteun inhielden.

⁽⁸⁾ Zie in dit verband de door Reuters op 12 november 2012 aangehaalde woorden van de CEO van SAS: „Dit is echt onze „laatste oproep” voor het voortbestaan van SAS, zei de uitvoerend directeur naar aanleiding van het nieuwe reddingsplan voor de luchtvaartmaatschappij [...] die sinds 2007 geen winst over een heel jaar heeft geboekt”, beschikbaar op <http://www.reuters.com/article/2012/11/12/uk-sas-idUSLNE8AB01O20121112>. Zie ook het artikel „SAS tops European airline critical list” (SAS bovenaan kritieke lijst van Europese luchtvaartmaatschappijen) in de Financial Times van 13 november 2012, beschikbaar op <http://www.ft.com/intl/cms/s/0/fa1cbd88-2d87-11e2-9988-00144feabdc0.html#axzz2TSY5JHUH>.

⁽⁹⁾ Zie bijvoorbeeld het bericht van Reuters van 18 november 2012 (<http://www.reuters.com/article/2012/11/19/sas-idUSL5E8MI6Y20121119>) en het bericht van de Financial Times van 19 november 2012 (<http://www.ft.com/intl/cms/s/0/43e37eba-322f-11e2-b891-00144feabdc0.html#axzz2TSY5JHUH>).

⁽¹⁰⁾ Bedrijfsgeheim

voor het gebruik van de oude RKF, een verscherping van de opnemingsvoorwaarden en de verplichting voor SAS om het opgenomen bedrag volledig en onmiddellijk terug te betalen. Bovendien moest SAS de kredietverleners een herkapitalisatieplan voorleggen dat moest zijn goedgekeurd door de raad van bestuur en de belangrijkste aandeelhouders, d.w.z. de staten en de KAW-stichting.

- (21) Het herkapitalisatieplan was gebaseerd op het 4XNG-ondernemingsplan, dat reeds begin 2012 in voorbereiding was. Met het 4XNG-ondernemingsplan werd ook tegemoetgekomen aan bezwaren die in mei 2012 door [...] waren geformuleerd met betrekking tot het bestaande ondernemingsplan van SAS, het „4 Excellence-plan” of „4X-ondernemingsplan”. Met het 4XNG-ondernemingsplan zou SAS zich naar eigen zeggen kunnen positioneren als een financieel onafhankelijke luchtvaartmaatschappij. Het plan bevatte een aantal financiële streefcijfers die SAS in het begrotingsjaar 2014/2015 moest halen, zoals een EBIT-marge van meer dan 8 %, een financiële slagkracht van meer dan 20 % en een eigenvermogensratio (eigen vermogen/activa) van meer dan 35 %. Het 4XNG-ondernemingsplan moest SAS in staat stellen haar resultaat vóór belastingen te verbeteren met ongeveer 3 miljard SEK per jaar. Anderzijds zouden met de tenuitvoerlegging ervan herstructureringskosten en eenmalige kosten van ongeveer 1,5 miljard SEK gemoeid zijn.
- (22) Voorts was het 4XNG-ondernemingsplan bedoeld om de onderneming voor te bereiden op de invoering van nieuwe boekhoudkundige regels voor pensioenen in november 2013, waarvan werd verwacht dat ze een negatief effect zouden hebben op het vermogen van de SAS-groep. Bovendien bevatte het plan de verbintenis om een plan voor de verkoop en financiering van activa ten uitvoer te leggen, wat in totaal ongeveer 3 miljard SEK aan netto contante opbrengsten zou opleveren. De verkoop van activa omvatte ⁽¹¹⁾: i) de verkoop van de dochteronderneming Widerøe, een regionale luchtvaartmaatschappij in Noorwegen ⁽¹²⁾, ii) de verkoop van een minderheidsbelang in [...], iii) de verkoop van luchthavengerelateerd vastgoed, iv) de uitbesteding van grondafhandeling ⁽¹³⁾, v) de verkoop van vliegtuigmotoren ⁽¹⁴⁾, vi) een sale-en-leasebacktransactie of een andere financiële transactie met betrekking tot [...], vii) de uitbesteding van beheerssystemen en callcenters ⁽¹⁵⁾, en viii) de verkoop of gewaarborgde financiering van drie Q400-vliegtuigen.
- (23) De staten benadrukken dat het 4XNG-ondernemingsplan kostendekkend was, wat betekent dat de transacties en de afgestoten niet-strategische activa SAS voldoende liquide middelen zouden verschaffen om de initiële kosten voor de tenuitvoerlegging van het 4XNG-ondernemingsplan te financieren. SAS was echter bezorgd over de perceptie bij de beleggers van een zwakke liquiditeitspositie als gevolg van de aanzienlijke initiële tenuitvoerleggingskosten van het 4XNG-ondernemingsplan. SAS heeft dan ook verzocht om een verlenging van de oude RKF, samen met de invoering van de nieuwe, door de staten en de KAW-stichting gefinancierde RKF. SAS voerde evenwel aan dat noch de oude (verlengde) RKF, noch de nieuwe RKF zou worden opgenomen.
- (24) De besprekingen over de nieuwe RKF zijn begonnen op 4 juni 2012 ⁽¹⁶⁾. Aanvankelijk verlangden de banken die de oude RKF verstrekten, in overeenstemming met het herkapitalisatieplan (zie overweging 20) dat de staten voorzagen in een nieuwe kapitaalinjectie, bijvoorbeeld in de vorm van een claimmissie, aangezien zij niet bereid waren een nieuwe RKF alleen te dragen. De staten hebben dit idee echter afgewezen.
- (25) Na een aantal onderhandelingen hebben de banken zich akkoord verklaard met een nieuwe RKF die gezamenlijk met de staten en de KAW-stichting zou worden gefinancierd en strikt gelijke voorwaarden zou inhouden, zonder achterstelling of onevenredige zekerheidsrechten. Opgemerkt zij dat de nieuwe RKF in eerste instantie [3-6] miljard SEK zou bedragen, terwijl slechts [1-4] miljard SEK aan zekerheden beschikbaar was. Op 22 oktober 2012 is de nieuwe RKF uiteindelijk teruggebracht tot 3,5 miljard SEK (ongeveer 400 miljoen EUR).
- (26) De nieuwe RKF werd door dezelfde banken verleend als de oude (met uitzondering van één ⁽¹⁷⁾), samen met de staten en de KAW-stichting. 50 % van de nieuwe RKF werd door de staten verleend, in verhouding tot hun aandeelbezit in SAS, en de overige 50 % door de KAW-stichting en de banken. De staten en de KAW-stichting namen onder dezelfde voorwaarden (vergoedingen, rente, convenanten) deel aan de nieuwe RKF als de banken.

⁽¹¹⁾ Volgens informatie van de Deense en de Zweedse autoriteiten is de verkoop van [...] — zoals aangegeven in het inleidingsbesluit — geschrapt uit de definitieve lijst van geplande afstotingen vanwege de grote onzekerheid met betrekking tot het tijdstip van de verkoop en de gegenereerde inkomsten.

⁽¹²⁾ Op 20 mei 2013 heeft SAS meegedeeld dat zij een overeenkomst had ondertekend voor de verkoop van 80 % van haar aandelen in Widerøe aan een beleggersgroep. SAS zal een aandeel van 20 % in Widerøe behouden, met evenwel de mogelijkheid om de volledige eigendom over te dragen in 2016. Zie <http://mb.cision.com/Main/290/9410155/119539.pdf>.

⁽¹³⁾ SAS heeft 10 % van de aandelen in de grondafhandelingsonderneming verkocht aan Swissport. Deze verwerving is op 1 november 2013 van kracht geworden. De onderhandelingen zijn momenteel opgeschort tot Swissport de verwerving en integratie van Servisair heeft afgerond.

⁽¹⁴⁾ Dit leverde een liquiditeitseffect van ongeveer 1,7 miljard SEK op.

⁽¹⁵⁾ Deze maatregelen zijn grotendeels ten uitvoer gelegd en zullen een besparing van ongeveer 1 miljard SEK opleveren.

⁽¹⁶⁾ [...]

⁽¹⁷⁾ [...], één van de crediteuren in het kader van de oude RKF gaf aan niet te willen deelnemen aan de nieuwe RKF. Als gevolg hiervan hebben [...] en [...] hun deelname aan de nieuwe RKF proportioneel verhoogd.

- (27) De belangrijkste kenmerken van de nieuwe RKF waren de volgende:
- ze was opgesplitst in twee subfaciliteiten van respectievelijk 2 miljard SEK (faciliteit A) en 1,5 miljard SEK (faciliteit B), met een bijdrage van de staten van telkens 50 %. De prijsvoorwaarden voor beide faciliteiten omvatten een vooruit te betalen provisie, een reserveringsprovisie, een opnemingsprovisie, een marge en een uitstapprovisie;
 - om de RKF te kunnen opnemen moest SAS voldoen aan een aantal voorwaarden, die strenger waren voor faciliteit B dan voor faciliteit A ⁽¹⁸⁾;
 - alle zekerheden van de oude RKF zijn overgenomen in de nieuwe RKF, en daarbovenop kregen de kredietverleners vanaf december 2012 een zekerheidsrecht op alle aandelen in Widerøe en alle andere onbezwaarde vaste activa van de SAS-groep. De nieuwe RKF was bijgevolg gedekt door een zekerheidsstelling van eerste rang op een aantal SAS-activa, waaronder 100 % van de aandelen van haar dochterondernemingen Widerøe en SAS Spare Engine, 18 vliegtuigen en een aantal eigendommen. De boekwaarde van deze zekerheden was op ongeveer 2,7 miljard SEK geschat (d.w.z. ongeveer 75 % van de nieuwe RKF) en de zekerheden waren pro rata verdeeld tussen faciliteit A en faciliteit B;
 - faciliteit B kon pas worden opgenomen als faciliteit A volledig was opgenomen. Na 1 januari 2014 had SAS ze pas kunnen opnemen als de verkoop van activa of aandelen van Widerøe was afgesloten;
 - ze verstreek op 31 maart 2015.
- (28) De voorwaarden van de nieuwe RKF zijn op 25 oktober 2012 overeengekomen. De RKF was evenwel afhankelijk van de goedkeuring door de parlementen van de staten en de ondertekening van overeenkomsten met de vakbonden van piloten en cabinepersoneel.
- (29) De staten hebben een door CITI opgesteld rapport van 7 november 2012 overgelegd (hierna „het CITI-rapport” genoemd) waarin wordt nagegaan of een particuliere investeerder die zich in een situatie bevindt die zo dicht mogelijk die van de staten benadert, onder dezelfde voorwaarden zou hebben deelgenomen aan de nieuwe RKF. Uitgaande van een succesvolle tenuitvoerlegging van het 4XNG-ondernemingsplan in zijn basisscenario wordt in het CITI-rapport geconcludeerd dat de deelname van de staten aan de nieuwe RKF zou resulteren in een interne opbrengstvoet (hierna „de IRR” genoemd) van [90-140] %, een cash-on-cash-multiple van ongeveer [4-9]x en een verhoging van de waarde van het eigen vermogen van om en bij de [700-1 200] % (van november 2012 tot en met maart 2015). Volgens het CITI-rapport zou de door de staten verlangde opbrengst bijgevolg ten minste gelijk zijn aan die welke door particuliere investeerders in een vergelijkbare positie wordt verlangd. In het CITI-rapport is echter niet onderzocht hoe waarschijnlijk het was dat SAS het „bassisscenario” van het 4XNG-ondernemingsplan met succes ten uitvoer zou leggen, en is evenmin gekeken naar de impact van afwijkingen van het „bassisscenario” zoals bijvoorbeeld het niet te gelde maken van niet-strategische activa.
- (30) SAS heeft op 19 december 2012 aangekondigd dat alle noodzakelijke voorwaarden voor de inwerkingtreding van de nieuwe RKF (zie overweging 28) vervuld waren, inclusief de parlementaire goedkeuring in de staten. De nieuwe RKF was van kracht vanaf deze datum tot en met 3 maart 2014 en kwam in de plaats van de oude RKF ⁽¹⁹⁾.
- (31) Bij schrijven van 3 juni 2013 hebben Denemarken en Zweden verklaard dat de staten en de kredietverlenende banken als gevolg van de verkoop van 80 % van de aandelen van Widerøe (overweging 22) een wijziging van de voorwaarden van de nieuwe RKF waren overeengekomen met SAS, hoewel de wijzigingsovereenkomst nog niet formeel was ondertekend. In hun opmerkingen in het kader van het formele onderzoek delen de Deense en de Zweedse autoriteiten de Commissie mee dat de wijziging van de nieuwe RKF door alle partijen was ondertekend en in werking zou treden zodra de Widerøe-transactie was afgesloten, d.w.z. op 30 september 2013. Deze wijzigingen omvatten het volgende:
- faciliteit A zou worden verlaagd van 1,173 miljard SEK tot 0,8 miljard SEK en de looptijd ervan zou worden verlengd met vijf maanden, tot 1 juni 2014;
 - SAS zou zich ertoe verbinden [0,5-0,8] miljard SEK in contanten beschikbaar te stellen als zekerheid voor faciliteit A. De resterende [0,1-0,4] miljard SEK zou worden gegarandeerd door reeds in de overeenkomst betreffende de nieuwe RKF genoemde zekerheden;
 - faciliteit A zou met 0,2 miljard SEK worden verminderd na de gedeeltelijke afstoting van de grondafhandelingsdiensten. Toen de nieuwe RKF op 4 maart 2014 werd geannuleerd, had SAS had een intentieverklaring met een potentiële koper ondertekend ⁽²⁰⁾;
 - faciliteit B zou worden teruggebracht van 1,5 miljard SEK naar 1,2 miljard SEK.

⁽¹⁸⁾ Zie voetnoot 34.

⁽¹⁹⁾ Zie <http://www.reuters.com/finance/stocks/SAS.ST/key-developments/article/2662973>.

⁽²⁰⁾ De vastlegging in het kader van faciliteit A is op 31 oktober 2013 verlaagd van 0,8 miljard SEK tot 0,6 miljard SEK nadat SAS een aandeel in de grondafhandelingsdiensten van SAS aan Swissport had verkocht.

5. HET INLEIDINGSBESLUIT

- (32) In haar inleidingsbesluit formuleert de Commissie bezwaren met betrekking tot de gelijke deelname van de staten, de KAW-stichting en de banken aan de nieuwe RKF, met name om de volgende redenen:
- de eerdere blootstelling van de banken aan SAS door hun deelname aan de oude RKF. De banken hadden hun bijdrage in de nieuwe RKF ongeveer gehalveerd, waardoor hun totale blootstelling aan SAS met ongeveer 50 % was verminderd in termen van RKF, terwijl de blootstelling van de staten — die in verband met de aanhoudend negatieve resultaten van SAS geen rendement op de claimemissies in 2009 en 2010 hadden ontvangen — aan SAS was toegenomen;
 - het feit dat SAS de oude RKF volledig had opgenomen in januari 2012, wat van invloed kan zijn geweest op het besluit van de kredietverlenende banken om deel te nemen aan de nieuwe RKF, teneinde nieuwe kredietopnemingen te voorkomen en, gelet op de moeilijkheden van de onderneming, het volledige verlies van hun bijdragen in de RKF uit te sluiten;
 - het was de Commissie niet duidelijk of het besluit van de banken om deel te nemen aan de nieuwe RKF was beïnvloed door de aanhoudende financiële steun van de staten aan SAS in eerdere jaren. De Commissie merkte ook op dat de betrokkenheid van de staten een strikte voorwaarde was voor de deelname van de particuliere marktdeelnemers aan de nieuwe RKF;
 - aangezien de KAW-stichting niet alleen via haar aandeelhouderschap, maar ook via de bank SEB, was blootgesteld aan SAS, vroeg de Commissie vroeg zich af of haar deelname aan de nieuwe RKF kon worden vergeleken met die van een particuliere investeerder.
- (33) Voorts betwijfelde de Commissie of de deelname van de staten aan de nieuwe RKF vanuit een aandeelhoudersperspectief als rationeel kon worden beschouwd en of zij, indien zij niet onder gelijke voorwaarden plaatsvond, zou voldoen aan het criterium van de particuliere investeerder in een markteconomie. In dit verband heeft de Commissie onderzocht of de aan het 4XNG-ondernemingsplan ten grondslag liggende hypothesen voldoende betrouwbaar waren om een particuliere investeerder te overtuigen aan de nieuwe RKF deel te nemen, en of de gevoeligheidsanalyses in het kader van het plan niet te optimistisch waren.
- (34) Zo wees de Commissie onder andere op de optimistische cijfers in het plan met betrekking tot de groei van de markt in termen van ASK en bbp, alsook op het inflatiepercentage van 0 % voor de periode 2015-2017. Evenzo betwijfelde zij of bij de ondertekening van de nieuwe RKF kon worden uitgegaan van een succesvolle uitvoering van alle initiatieven inzake kostenbesparingen en overdracht van activa.
- (35) Met betrekking tot de voorwaarden van de nieuwe RKF en de evaluatie door CITI van het verwachte rendement van de deelname van de staten aan de nieuwe RKF benadrukte de Commissie dat het CITI-rapport geen evaluatie van het 4XNG-ondernemingsplan, noch een gevoeligheidsanalyse voor het financieel model bevat, doch uitsluitend berust op aan CITI verstrekte informatie. De Commissie benadrukte ook dat de zekerheid van de nieuwe RKF in het CITI-rapport niet is gewaardeerd vanuit het perspectief van een particuliere investeerder in een markteconomie, en dat niet is gekeken naar de gevolgen van mogelijke alternatieve scenario's met minder gunstige hypothesen (zoals wanbetaling) voor de rendementsanalyse. In dit verband merkte de Commissie op dat het risico dat SAS in de volgende drie jaren in gebreke blijft, in het CITI-rapport als onbestaand wordt beschouwd, wat een onderschatting van het risico lijkt.
- (36) In het licht van het bovenstaande kon de Commissie niet uitsluiten dat de deelname van de staten aan de nieuwe RKF een voordeel ten gunste van SAS in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU kon inhouden.
- (37) Tot slot betwijfelde de Commissie of de nieuwe RKF, mocht deze staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU inhouden, als verenigbaar met de interne markt kon worden aangemerkt. In dit verband is de Commissie nagegaan of één van de in het VWEU genoemde verenigbaarheidsgronden van toepassing is. Gelet op de aard van de maatregel en de moeilijkheden van SAS merkte de Commissie op dat alleen de criteria van de op artikel 107, lid 3, onder c), VWEU gebaseerde communautaire richtsnoeren inzake reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden⁽²¹⁾ (hierna „de richtsnoeren inzake reddings- en herstructureringssteun” genoemd) relevant lijken te zijn. De Commissie is tot de voorlopige conclusie gekomen dat de in die richtsnoeren vervatte voorwaarden voor reddings- en herstructureringssteun niet lijken te zijn vervuld.

⁽²¹⁾ PB C 244 van 1.10.2004, blz. 2.

6. OPMERKINGEN OVER HET INLEIDINGSBESLUIT

6.1. Opmerkingen van Denemarken en Zweden

- (38) Denemarken en Zweden stellen dat hun deelname aan de nieuwe RKF marktconform was, aangezien zij pari passu met de banken en de KAW-stichting deelnamen. De aanwezigheid van staatssteun kan volgens hen derhalve worden uitgesloten.
- (39) Volgens Denemarken en Zweden heeft dat SAS tijdens de onderhandelingen over de nieuwe RKF op geen enkel moment gebruikgemaakt van de oude RKF. Zij wijzen op de in maart 2012 aan de oude RKF aangebrachte wijzigingen waarbij nog strengere opnemingsvoorwaarden werden ingevoerd, en voeren aan dat de banken vanaf eind juni 2012 derhalve in de mogelijkheid verkeerden kredietaanvragen van SAS af te wijzen. SAS heeft het opgenomen bedrag van de oude RKF volledig terugbetaald in maart 2012 en heeft sindsdien geen gebruik meer gemaakt van deze kredietfaciliteit. Bijgevolg konden de betrokken banken redelijkerwijs worden beschouwd als „externe” investeerders die pari passu met de staten deelnemen aan de nieuwe RKF ⁽²²⁾, zonder wezenlijke niet-gedekte blootstelling aan SAS ⁽²³⁾.
- (40) Met betrekking tot deelname van de KAW-stichting aan de nieuwe RKF samen met de banken zijn de Deense en de Zweedse autoriteiten van mening dat de economische blootstelling van de KAW-stichting aan de SEB beperkt was en dat dit niet van invloed kan zijn geweest op haar besluit om deel te nemen in de nieuwe RKF.
- (41) Voorts stellen Denemarken en Zweden dat het 4XNG-ondernemingsplan realistisch was en met succes ten uitvoer kon worden gelegd. Zij voeren aan dat alle aspecten en hypothesen, met inbegrip van die met betrekking tot de prognoses voor de ontvangsten ⁽²⁴⁾, de kostenbesparende maatregelen en de geplande afstotingen, grondig zijn onderzocht zodat de financiële streefcijfers van het 4XNG-ondernemingsplan voor 2014-2015 haalbaar waren. Voorts is het 4XNG-ondernemingsplan — samen met alle onderliggende hypothesen — nauwgezet onderzocht door de externe financiële adviseurs van zowel de staten (Goldman Sachs) als de banken ([...]), en aangepast in het licht van hun opmerkingen en aanbevelingen. Zij benadrukken ook dat de verwachting van een succesvolle tenuitvoerlegging van het plan ten tijde van het besluit om deel te nemen aan de nieuwe RKF kracht werd bijgezet door het feit dat de sluiting van nieuwe collectieve overeenkomsten een opschortende voorwaarde was voor de nieuwe RKF. Volgens Denemarken en Zweden blijkt uit de ontwikkelingen tussen december 2012 en de annulering van de nieuwe RKF op 4 maart 2014 dat het plan op weg was om de verwachte resultaten op te leveren ⁽²⁵⁾.
- (42) Met betrekking tot de voorwaarden van de nieuwe RKF stellen Denemarken en Zweden dat deze marktconform waren, aangezien zij vergelijkbaar waren met die van analoge transacties, en aan de nieuwe RKF ook hogere vooruit te betalen vergoedingen en strengere opnemingsvoorwaarden waren verbonden dan aan de meeste andere onderzochte transacties. Met betrekking tot de zekerheden stellen Denemarken en Zweden dat het reële financiële risico van de kredietverlenende banken te verwaarlozen was omdat de geschatte waarde van de zekerheden duidelijk hoger was dan faciliteit A. In een liquidatiescenario zouden alle vorderingen van de kredietverlenende banken dan ook kunnen worden voldaan door de zekerheden of door andere activa van SAS die kunnen worden verkocht, zoals [...], haar aandelenbezit in [...], etc. Dit argument wordt ondersteund door de annulering van een aanzienlijk deel van de vastleggingen uit hoofde van faciliteit A in de eerste helft van 2013. Volgens Denemarken en Zweden blijkt hieruit dat de banken voorzichtig en commercieel handelden toen zij besloten met de staten en de KAW-stichting deel te nemen aan de nieuwe RKF.
- (43) Tot slot melden Denemarken en Zweden dat de deelname aan de nieuwe RKF voor de kredietverleners een aanzienlijk rendement heeft gegenereerd zonder dat SAS gebruik hoefde te maken van de faciliteit. Dit alles ondersteunt volgens hen de stelling dat de deelname van de staten aan de nieuwe RKF samen met de KAW-stichting en de banken volledig in overeenstemming was met het beginsel van de investeerder in een markteconomie.

⁽²²⁾ Het alternatief zou erin bestaan de oude RKF te laten aflopen op 20 juni 2013 en tegelijk elk gebruik in die periode te voorkomen zolang SAS niet aan de voorwaarden voldeed.

⁽²³⁾ De Deense en de Zweedse autoriteiten hebben gegevens verstrekt over de blootstelling van een aantal banken aan SAS in de vorm van bilaterale faciliteiten, diverse risicodekkingsregelingen, financieringsfaciliteiten voor luchtvaartuigen, creditcards, financieringsfaciliteiten voor luchtvaartmaatschappijen, rekening-courantkredieten en vastgoedtransacties. De Deense en de Zweedse autoriteiten betogen dat er (de blootstelling van [...] met betrekking tot creditcardbetalingen eventueel uitgezonderd) geen sprake was van een wezenlijke niet-gedekte blootstelling van de banken aan SAS. De genoemde blootstellingen waren hetzij beperkt in omvang, hetzij gedekt, en leken bijgevolg onbeduidend in verhouding tot het besluit van de banken om deel te nemen aan de nieuwe RKF.

⁽²⁴⁾ De ontvangsten per beschikbare zitplaatskilometer zijn een gangbare meeteenheid voor de ontvangsten van luchtvaartmaatschappijen.

⁽²⁵⁾ Denemarken en Zweden en SAS benadrukken in dit verband eveneens dat S&P de rating van SAS op 5 augustus 2013 heeft verhoogd van CCC + tot B- met een stabiel vooruitzicht.

6.2. Opmerkingen van de SAS-groep

- (44) De SAS-groep voert aan dat de staten aan de nieuwe RKF deelnamen in hun hoedanigheid van aandeelhouders, en niet als overheden. Vanuit dat perspectief was deelname in een dergelijk instrument te verkiezen boven een kapitaalstorting, gelet op de aanzienlijke inkomsten voor de aandeelhouders/kredietverleners in de vorm van vergoedingen, en op de verwachte waardeverhoging van de aandelen.
- (45) Aan het criterium van de gelijke voorwaarden was volgens de SAS-groep voldaan, aangezien de banken niet waren blootgesteld aan SAS en zij derhalve dienden te worden beschouwd als „externe” investeerders. Bovendien is de deelname van de staten aan de nieuwe RKF niet van invloed geweest op het gedrag van de banken, aangezien SAS — en niet de banken — de aandeelhouders had verzocht deel te nemen aan de nieuwe RKF. Volgens de SAS-groep hebben de banken op basis van de zeer positieve resultaten van de analyse van de risico's en de ontvangsten besloten om op gelijke voet met de staten en de KAW-stichting deel te nemen aan de nieuwe RKF.
- (46) De SAS-groep ondersteunt voorts het argument van Denemarken en Zweden dat de onderliggende hypothesen van het 4XNG-ondernemingsplan betrouwbaar waren, met zeer realistische prognoses voor de drie belangrijkste indicatoren, namelijk de groei van de markt in termen van ASK, de groei van het bbp voor 2015-2017 en de verwachte inflatie van 0 %. Ook de aan de uitvoering van het plan verbonden risico's zijn door alle kredietverlenende banken grondig bestudeerd, met bijzondere aandacht voor de ontvangsten per beschikbare zitplaatskilometer als essentiële indicator voor de winstgevendheid van de onderneming.
- (47) Tegelijk voert de SAS-groep aan dat de zekerheden voldoende waren onderzocht en dat het risico dat SAS niet in staat zou zijn het 4XNG-ondernemingsplan ten uitvoer te leggen, beperkt was. Dit wordt gestaafd door het feit dat het realiseren van kostenbesparingen een absolute voorwaarde was voor de deelname van de kredietverleners aan de nieuwe RKF en dat de sluiting van nieuwe collectieve overeenkomsten in november 2012 essentieel was voor het welslagen van de tenuitvoerlegging van het plan.
- (48) Voorts verwijt de SAS-groep de Commissie geen rekening te hebben gehouden met het alternatief van het faillissement en de waardevermindering van het gezamenlijke aandelenbezit van de staten als de nieuwe RKF niet beschikbaar was gesteld. In dit verband benadrukt de SAS-groep dat de staten aan de nieuwe RKF deelnamen in hun hoedanigheid van kernaandeelhouders van SAS, met als doel een passend rendement op hun investering te verkrijgen.
- (49) Tot slot meldt de SAS-groep dat met de uitvoering van het 4XNG-ondernemingsplan een winst vóór belastingen van 3 miljard SEK is gerealiseerd, wat een positief resultaat voor SAS voor de periode november 2012 — juli 2013 heeft opgeleverd.

6.3. Opmerkingen van de FAM

- (50) Volgens de FAM, de onderneming die de activa van de KAW-stichting beheert, stond het besluit van deze laatste om deel te nemen aan de nieuwe RKF los van haar belang in de SEB en de blootstelling van de SEB aan SAS. De FAM betoogt dat de KAW-stichting geen meerderheidsdeelname in de SEB had en dat evenmin kan worden gesteld dat zij de zeggenschap had over de SEB.
- (51) De FAM heeft het 4XNG-ondernemingsplan onderzocht, evenals de daaraan verbonden financiële risico's en de zekerheden, en stelt dat het in het belang van de KAW-stichting was om deel te nemen aan de nieuwe RKF. In dit verband heeft zij het scenario van de bescherming van langetermijninvesteringen door de KAW-stichting in SAS en het mogelijke toekomstige rendement op die investeringen, alsook de hoge vergoedingen die door SAS in het kader van de nieuwe RKF zouden worden betaald, vergeleken met het scenario van de ontbinding van SAS, een optie die zij economisch niet interessant achtte.
- (52) De FAM is het voorts eens met Denemarken, Zweden en de SAS-groep dat alle belanghebbenden op gelijke voorwaarden deelnamen aan de nieuwe RKF, zonder enige achterstelling, onevenredige zekerheidsrechten of anderszins asymmetrische voorwaarden. Het besluit om deel te nemen aan de nieuwe RKF was gebaseerd op een grondige analyse van de rentabiliteitsvooruitzichten die een sterke en concurrerende SAS in de toekomst zou bieden.
- (53) De FAM deelt ten slotte het standpunt van Denemarken en Zweden dat het besluit van de kredietverlenende banken om deel te nemen aan de nieuwe RKF was gebaseerd op commerciële overwegingen, aangezien hun blootstelling in het kader van de oude RKF louter theoretisch was. Zij betoogt dat de banken zich nog minder gestimuleerd voelden om deel te nemen aan de nieuwe RKF dan de staten en de KAW-stichting, aangezien deze laatsten konden rekenen op een koersstijging van het aandeel. Zij stelt dan ook dat het criterium van de gelijke voorwaarden moet worden geacht te zijn vervuld.

7. BEOORDELING VAN DE MAATREGEL

7.1. Aanwezigheid van staatssteun

- (54) Krachtens artikel 107, lid 1, VWEU „zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt”.
- (55) Het begrip staatssteun is van toepassing op ieder voordeel dat direct of indirect wordt toegekend en uit staatsmiddelen wordt bekostigd of door instanties die hun activiteiten verrichten op grond van een overheidsmandaat.
- (56) Om als staatssteun te worden aangemerkt, moet een maatregel met staatsmiddelen zijn bekostigd en aan de staat kunnen worden toegerekend. In beginsel zijn staatsmiddelen de middelen van een lidstaat en van zijn overheidsinstanties, alsmede de middelen van openbare ondernemingen waarop de overheid direct of indirect toezicht kan uitoefenen.
- (57) In het onderhavige geval kan niet worden betwist dat met de betrokken maatregel staatsmiddelen gemoeid zijn, aangezien de steun is gefinancierd uit middelen uit de begrotingen van de staten, en dat hij aan de staat kan worden toegerekend. Met name zij erop gewezen dat de parlementen van Denemarken en Zweden de deelname van de overheid aan de nieuwe RKF hebben goedgekeurd (overweging 30).
- (58) De betrokken maatregel moet de mededinging verstoren of dreigen te verstoren en het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden.
- (59) Volgens vaste rechtspraak is er, wanneer financiële steun van een lidstaat de positie van een onderneming versterkt ten opzichte van andere ondernemingen die in het handelsverkeer binnen de Unie concurreren, op zijn minst een potentiële invloed op het handelsverkeer tussen lidstaten en op de mededinging ⁽²⁶⁾. In dit verband is de Commissie van mening dat elk potentieel economisch voordeel ten gunste van SAS met staatsmiddelen deze voorwaarde zou vervullen. SAS concurreert met andere luchtvaartmaatschappijen in de Europese Unie en de EER, met name sinds de inwerkingtreding van het derde liberaliseringspakket voor de luchtvaart (hierna „het derde pakket” genoemd) op 1 januari 1993 ⁽²⁷⁾. Daarnaast concurreert het luchtvervoer voor reizen over relatief kortere afstanden binnen de EU met het spoor- en wegvervoer, en kan het weg- en spoorwegvervoer bijgevolg ook worden beïnvloed.
- (60) Het enige relevante criterium voor staatssteun dat aan de orde is, is derhalve de vraag of de betrokken maatregel een selectief onrechtmatig economisch voordeel verschafft aan SAS.
- (61) In het licht van de annulering van de nieuwe RKF met ingang van 4 maart 2014 is de Commissie nagegaan of de nieuwe RKF al dan niet een selectief onrechtmatig economisch voordeel aan SAS verschafte in de periode tussen de invoering ervan in 2012 en de annulering ervan in 2014.

7.2. Economisch voordeel ten gunste van SAS

- (62) Om te bepalen of staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU is verleend aan SAS zal de Commissie nagaan of de luchtvaartmaatschappij een economisch voordeel heeft ontvangen dat zij niet zou hebben verkregen onder normale marktvoorwaarden. Hierbij past de Commissie het beginsel van een investeerder in een markteconomie toe, volgens hetwelk er geen sprake is van staatssteun wanneer een onder normale voorwaarden van een markteconomie handelende particuliere investeerder die qua omvang vergelijkbaar is met de relevante instanties in de openbare sector, er in vergelijkbare omstandigheden toe had kunnen worden gebracht de maatregel ten uitvoer te leggen.

⁽²⁶⁾ Zie arrest van 17 september 1980, zaak 730/79, Philip Morris Holland BV/Commissie, Jurisprudentie 1980, blz. 2671, rechtsoverweging 11, arrest van 15 juni 1999, zaak T-288/97, Regione Friuli Venezia Giulia/Commissie, Jurispr. 2001, blz. II-1169, punt 41 en arrest van 14 januari 2003, zaak C-280/00, Altmark Trans GmbH en Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark), Jurispr. 2003, blz. I-7747, punt 75.

⁽²⁷⁾ Het „derde pakket” omvatte drie wetgevingsmaatregelen: i) Verordening (EEG) nr. 2407/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de verlening van exploitatievergunningen aan luchtvaartmaatschappijen (PB L 240 van 24.8.1992, blz. 1); ii) Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen tot intracommunautaire luchtroutes (PB L 240 van 24.8.1992, blz. 8), en iii) Verordening (EEG) nr. 2409/92 van de Raad van 23 juli 1992 inzake tarieven voor luchtdiensten (PB L 240 van 24.8.1992, blz. 15). Deze verordeningen waren opgenomen in de EER-overeenkomst en zijn vervolgens ingetrokken bij Verordening (EG) nr. 1008/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 2008 inzake gemeenschappelijke regels voor de exploitatie van luchtdiensten in de Gemeenschap (PB L 293 van 31.10.2008, blz. 3), zoals opgenomen in de EER-overeenkomst (in bijlage XIII daarbij).

- (63) Volgens het beginsel van een investeerder in een markteconomie moet de Commissie derhalve beoordelen of een particuliere investeerder de onderzochte transactie op dezelfde voorwaarden zou zijn aangegaan. Het gedrag van de hypothetische particuliere investeerder is dat van een voorzichtig investeerder die winstmaximalisatie wenst zonder echter te veel risico's te lopen in verhouding tot het rendement ⁽²⁸⁾.
- (64) In beginsel is een bijdrage uit openbare middelen geen staatssteun indien deze bijdrage plaatsvindt tegelijk met een in vergelijkbare omstandigheden en onder vergelijkbare voorwaarden door een particuliere investeerder gedane aanzienlijke inbreng (pari passu) ⁽²⁹⁾.

7.2.1. *Deelname op gelijke voorwaarden van de staten, de KAW-stichting en de banken in de nieuwe RKF*

- (65) De Commissie merkt op dat de kredietverlenende banken die deelnemen aan de nieuwe RKF, ook hadden deelgenomen aan de oude RKF. In het kader van de nieuwe RKF hebben de staten hun blootstelling aan SAS evenwel verhoogd, terwijl de banken hun bijdrage zowat hebben gehalveerd (van 366 miljoen EUR tot ongeveer 200 miljoen EUR) en zo hun totale blootstelling aan SAS met ongeveer 50 % hebben verminderd. Gelet op het bovenstaande betwijfelde de Commissie in het inleidingsbesluit of aan het pari passu-beginsel kon zijn voldaan, aangezien de staten en de banken niet in een vergelijkbare positie leken te verkeren.
- (66) Denemarken, Zweden en de SAS-groep voeren aan dat de kredietverlenende banken in het kader van de oude RKF geenszins waren blootgesteld toen zij onderhandelden over hun deelname aan de nieuwe RKF. De banken hadden dus moeten worden beschouwd als „externe” beleggers die in een vergelijkbare positie verkeerden als de staten en de KAW-stichting.
- (67) De Commissie merkt op dat SAS de oude RKF in januari 2012 volledig had opgenomen (overweging 20). De in de oude RKF in maart 2012 aangebrachte wijzigingen omvatten onder andere de voorwaarde dat het opgenomen bedrag volledig en onmiddellijk wordt terugbetaald. De bedragen waren volledig terugbetaald in maart 2012 en de in de oude RKF in diezelfde maand aangebrachte wijzigingen maakten het voor SAS bijzonder moeilijk nog gebruik te maken van de faciliteit ⁽³⁰⁾. SAS was ook verplicht om uiterlijk in juni 2012 een herkapitalisatieplan in te dienen dat moest worden goedgekeurd door de raad van bestuur en de belangrijkste aandeelhouders, met name de staten en de KAW-stichting. Dit plan werd in eerste instantie afgewezen door de banken. Pas in november 2012 hebben de staten, na een grondige bestudering van het herziene 4XNG-ondernemingsplan, besloten deel te nemen aan de nieuwe RKF, daarin gevolgd door de banken.
- (68) De Deense en de Zweedse autoriteiten en de SAS-groep voeren dan ook aan dat SAS in de praktijk werd verhinderd gebruik te maken van de oude RKF. De banken waren zich bewust van deze situatie en moesten beslissen of zij de oude RKF wilden handhaven tot het verstrijken ervan in juni 2013, dan wel of zij op gelijke voet met de staten en de KAW-stichting zouden deelnemen aan de nieuwe RKF, hoewel de staten en de KAW-stichting zich als aandeelhouders meer gestimuleerd voelden om deel te nemen omdat zij hoopten op een waardeverhoging van hun aandelen na de tenuitvoerlegging van het 4XNG-ondernemingsplan.
- (69) Hoewel de Commissie het waarschijnlijk acht dat de banken, althans die waarbij geen sprake was van andere niet-gedekte bilaterale blootstellingen aan SAS, niet wezenlijk waren blootgesteld aan de oude RKF toen zij moesten beslissen over hun deelname aan de nieuwe RKF, was er volgens haar een risico dat SAS voldeed aan de opnemingsvoorwaarden vóór de invoering van de nieuwe RKF. Het feit dat dit niet is gebeurd en dat geen gebruik is gemaakt van de oude RKF nadat deze volledig was terugbetaald in maart 2012, is in dit opzicht irrelevant. Op basis van het voorafgaande lijkt het erop dat de banken in het kader van de oude RKF, in tegenstelling tot de staten (en de KAW-stichting), in zekere mate waren blootgesteld aan SAS. De Commissie kan zich bijgevolg niet vinden in het argument van de Deense en de Zweedse autoriteiten dat de banken aan de nieuwe RKF deelnamen als „externe” beleggers, ondanks hun blootstelling in het kader van de oude RKF.
- (70) Voorts is de Commissie het niet eens met Denemarken en Zweden dat de blootstelling van sommige banken in de vorm van bilaterale, aan de oude RKF gekoppelde faciliteiten ⁽³¹⁾ in de periode van de onderhandelingen over de nieuwe RKF geen financieel risico voor de banken inhield, aangezien deze faciliteiten niet konden worden

⁽²⁸⁾ Zie arrest van 6 maart 2003, gevoegde zaken T-228/99 en T-233/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale en Land Nordrhein-Westfalen/Commissie, Jurispr. 2003, blz. II-435, punt 255.

⁽²⁹⁾ Zie arrest van 12 december 2000, zaak T-296/97, Alitalia, Jurispr. 2000, blz. II- 3871, punt 81.

⁽³⁰⁾ [...]

⁽³¹⁾ Behalve de oude RKF hadden drie banken per 30 september 2012 blootstellingen in de vorm van bilaterale, aan de oude RKF gekoppelde faciliteiten die niet konden worden opgenomen als de oude RKF niet volledig was opgenomen. De individuele bilaterale faciliteiten bedroegen [400-800] miljoen EUR voor [...], [200-400] miljoen EUR voor [...] en [400-800] miljoen EUR voor [...].

opgenomen als de oude RKF niet volledig was opgenomen. Zoals hierboven vermeld, was er een, weliswaar klein, risico dat de opnemingsvoorwaarden waren vervuld, ook al was de kans dat SAS gebruik zou maken van de oude RKF na de in maart 2012 aangebrachte wijzigingen en na de invoering van de strengere voorwaarden, zeer klein.

- (71) Bovendien lijkt het erop dat sommige banken een andere blootstelling aan SAS hadden. Zo had [...], naast de deelname aan de oude RKF, — vanaf 30 september 2012 — een niet-gedekte (en niet-benutte) bilaterale blootstelling aan SAS van [200-600] miljoen EUR, alsook een niet-gedekte blootstelling in verband met het gebruik van credit cards van [500-900] miljoen EUR. Deze bank had dan ook de kosten van de terugbetalingen aan klanten moeten dekken als SAS de desbetreffende vluchten had geannuleerd. Hoewel deze niet-gedekte blootstelling in verband met het gebruik van credit cards slechts [0-2] % van de totale kredietportefeuille van [...] van ongeveer [1 000-3 000] miljard SEK uitmaakte, vormde zij niettemin een financieel risico en kan derhalve niet worden aanvaard dat [...] in een vergelijkbare positie ten opzichte van de lidstaten verkeerde toen zij besloot deel te nemen aan de nieuwe RKF.
- (72) Daarnaast hadden drie andere banken een blootstelling in de vorm van uitstaande financieringsfaciliteiten voor luchtvaartuigen (bijv. [...]). Hoewel de staten aanvoeren dat de financieringen waren gedekt door het luchtvaartuig en zij geen financieel risico voor de banken inhielden omdat zij gemakkelijk op de markt konden worden verkocht, is dit niet feitelijk aangetoond. Het blijft onduidelijk of het totale bedrag daadwerkelijk zou zijn teruggevorderd in geval van noodverkoop van het luchtvaartuig.
- (73) In het inleidingsbesluit vraagt de Commissie zich voorts af of het gedrag van de banken kon zijn beïnvloed door het gedrag van de staten, gelet op hun aanhoudende financiële steun aan de luchtvaartmaatschappij in eerdere jaren (zoals bijv. de claimmissies in 2009 en 2010). Bovendien waren de banken slechts bereid deel te nemen aan de nieuwe RKF als ook de staten deelnamen, zoals uitgelegd in de overwegingen 23 en 24.
- (74) In beginsel is de Commissie van mening dat de voorwaarde dat op voet van gelijkheid moet worden deelgenomen, niet van toepassing kan zijn wanneer de betrokkenheid van de staten een strikte voorwaarde voor de deelname van de particuliere marktdeelnemers aan de transactie vormt.
- (75) In de loop van het formele onderzoek voerden Denemarken, Zweden en de SAS-groep aan dat de banken zich in geen enkel stadium van de onderhandelingen voor de nieuwe RKF „bezoedeld” hebben gevoeld door het vroegere gedrag van de staten en hun aanhoudende bereidheid om SAS te steunen, ondanks het feit dat de inkomsten van de staten uit de claimmissies in 2009 en 2010 lager waren dan verwacht.
- (76) De Commissie kan niet uitsluiten dat particuliere investeerders niet bereid zouden zijn geweest te investeren in een onderneming met dergelijke resultaten en onvoorspelbare prognoses zonder deelname van de staten. Tegelijkertijd kan zij evenmin uitsluiten dat de staten, die hadden geweigerd nieuw eigen vermogen te verstrekken en deel te nemen aan een achtergestelde RKF, niet langer bereid waren extra kapitaal in SAS in te brengen. Ondanks deze overwegingen is de Commissie er nog steeds niet van overtuigd dat de deelname van de staten aan de nieuwe RKF op gelijke voet met de kredietverlenende banken heeft plaatsgevonden, gelet op het feit dat de deelname van de staten heeft geresulteerd in een vermindering van de blootstelling van de banken aan SAS met ongeveer 50 % en een gelijktijdige toename van de blootstelling van de banken.
- (77) Met betrekking tot de vraag of het gedrag van de KAW-stichting al dan niet kan worden beschouwd als referentie om het gedrag van een particuliere investeerder vast te stellen, is uit het formele onderzoek gebleken dat de blootstelling van de KAW-stichting aan SAS door haar aandeelhouderschap in de SEB kleiner was dan aangegeven in het inleidingsbesluit. Rekening houdend met het feit dat de KAW-stichting slechts een minderheidsaandeelhouder in de SEB is en dat de blootstelling van de SEB aan SAS beperkt was, kan worden aangevoerd dat de deelname van de KAW-stichting aan de nieuwe RKF was ingegeven door de rentabiliteitsvooruitzichten van de investering.
- (78) Gelet op het voorafgaande kan de Commissie op basis van het formele onderzoek niet met zekerheid concluderen dat de betrokken transactie op voet van gelijkheid heeft plaatsgevonden.
- (79) Los van de beoordeling of aan het pari passu-beginsel is voldaan, heeft de Commissie ook onderzocht of de deelname van de staten aan de nieuwe RKF als rationeel kon worden beschouwd vanuit aandeelhoudersperspectief en zou voldoen aan het criterium van de particuliere investeerder in een markteconomie als zij niet op voet van gelijkheid plaatsvond.

7.2.2. *Toetsing van de deelname van de staten aan de nieuwe RKF aan het criterium van de particuliere investeerder in een markteconomie*

- (80) De vraag die moet worden beantwoord, is of een particuliere investeerder in dezelfde situatie als de staten, d.w.z. als bestaande aandeelhouder in SAS, en in een vergelijkbare feitelijke situatie als de staten in 2012, tegen soortgelijke voorwaarden zou hebben deelgenomen aan de nieuwe RKF ⁽³²⁾.
- (81) De onafhankelijke analyses van externe financiële adviseurs (met name Goldman Sachs International en CITI als adviseurs van de staten en [...] als adviseur van de kredietverleners) vóór de sluiting van de nieuwe RKF zijn in dit verband verhelderend. Volgens Denemarken en Zweden hebben de staten pas besloten deel te nemen aan de nieuwe RKF nadat het 4XNG-ondernemingsplan grondig was bestudeerd door de externe adviseurs, en nadat de voorwaarden van de nieuwe RKF waren aangepast.
- (82) Hoewel de Commissie in haar besluit tot inleiding van de procedure een aantal bezwaren formuleert met betrekking tot de reikwijdte van het CITI-rapport, hebben Denemarken en Zweden gepreciseerd dat hun besluit om deel te nemen aan de nieuwe RKF was gebaseerd op alle analyses van de financiële adviseurs en dat het CITI-rapport derhalve niet afzonderlijk diende te worden beoordeeld.
- (83) De financiële adviseurs waren onder andere belast met een kritische analyse van het 4XNG-ondernemingsplan en de nieuwe RKF, alsook van de gevoeligheden en de zwakke punten in dit verband. Deze analyse is uitgespreid over opeenvolgende rapporten, met verwijzing naar de prestaties van SAS in het verleden en naar andere referentiecriteriën voor de bedrijfstak. De adviseurs hebben een reeks aanbevelingen uitgebracht betreffende risicobeperkende strategieën voor zowel het 4XNG-ondernemingsplan als de nieuwe RKF. In overeenstemming met dit advies hebben de staten verzocht om een aantal aanpassingen van het 4XNG-ondernemingsplan (teneinde kostenbesparende maatregelen te bespoedigen en aanvullende initiatieven mogelijk te maken), alsook om aanpassingen in de voorwaarden van de nieuwe RKF om de waarschijnlijkheid van een opneming te beperken.
- (84) Bij de analyse van het 4XNG-ondernemingsplan hebben de externe adviseurs mogelijke risicoterreinen vastgesteld en nader bestudeerd, zoals streefcijfers voor kostenbesparingen, afstotingen en druk op de omzet per beschikbare zitplaatskilometer. Deze risicobeoordeling heeft onder andere geresulteerd in de volgende overwegingen:

— Streefcijfers voor kostenbesparingen

Naar aanleiding van de ontvangen externe adviezen is het 4XNG-ondernemingsplan gewijzigd en aangescherpt met kostenbesparende initiatieven voor een bedrag van ongeveer [1-4] miljard SEK per jaar (een toename ten opzichte van het oorspronkelijke streefcijfer van [1-4] miljard SEK per jaar). Het niet halen van de streefcijfers voor kostenbesparingen is weliswaar als punt van zorg aangemerkt, maar cruciaal voor het wegwerken van het risico van het 4XNG-ondernemingsplan vóór de voltooiing van de nieuwe RKF was de sluiting van nieuwe collectieve overeenkomsten die onder andere een verlaging van de werknemersvergoedingen en -uitkeringen inhielden, alsook een aanpassing van de pensioenregeling in november 2012. Dit resulteerde in directe kostenbesparingen van iets minder dan [0-3] miljard SEK per jaar [...], die op verzoek van de staten moesten worden gerealiseerd voordat de nieuwe RKF in werking kon treden.

— Afstotingen

Naar aanleiding van de betwisting van de aanvankelijke hypothesen inzake de afstoting van activa door de externe financiële adviseur, en als gevolg van nieuwe informatie in de loop van de procedure, verschilde de definitieve lijst van de in het kader van het 4XNG-ondernemingsplan voorgenomen afstotingen van de oorspronkelijk door SAS voorgelegde lijst ⁽³³⁾. De financiële adviseur van de staten heeft uiteindelijk geconcludeerd dat de afstotingen in het kader van het definitieve 4XNG-ondernemingsplan (met een geschatte waarde van ongeveer 3 miljard SEK) haalbaar waren binnen het geraamde tijdsbestek. Voorts bevatte de nieuwe RKF bepalingen betreffende het tijdschema voor de verkoop van Widerøe en de strikte bestemming van de inkomsten daaruit bij de terugbetaling van de nieuwe RKF.

— Druk op de omzet per beschikbare zitplaatskilometer

De onderliggende hypothesen betreffende het rendement en de druk op de omzet per beschikbare zitplaatskilometer zijn beoordeeld en als redelijk beschouwd, rekening houdend met de relevante gegevens over historische trends, prognoses van derden en veranderingen in de concurrentiesituatie op dat ogenblik. Deze hypothesen werden bijgevolg niet geacht een aanzienlijk neerwaarts risico te vormen voor de uitvoering van het 4XNG-ondernemingsplan.

- (85) Met betrekking tot de twijfels van de Commissie in het inleidingsbesluit ten aanzien van het optimistische karakter van bepaalde indicatoren in het 4XNG-ondernemingsplan (zoals de groei van de markt in termen van ASK, bbp-ramingen en een inflatie van 0 % voor de periode 2015-2017) blijkt uit de door Denemarken, Zweden en de SAS-groep tijdens het formele onderzoek verstrekte gegevens dat bij deze ramingen rekening is gehouden met de belangrijkste markten waarop SAS actief is. Zo wordt gewezen op de meer uitgesproken blootstelling van de

⁽³²⁾ Zie arrest van 21 maart 1991, zaak C-305/89, Italië/Commissie, Jurispr. 1991, blz. I-1603, punt 20.

⁽³³⁾ Zo is [...] geschrapt uit de definitieve lijst van voorgenomen afstotingen [...].

maatschappij aan Noord-Europa dan aan Zuid-Europa, en met de blootstelling aan de Amerikaanse en de Aziatische markt. Voorts is in de opmerkingen aangegeven dat de verwachte kosteninflatie van 0 % per jaar voor de periode 2015-2017 het netto-effect is van een onderliggende inflatie van 2 % per jaar (in overeenstemming met het voor de EU geschatte inflatiepercentage) en van de hypothese dat dit via nieuwe kostenbesparende maatregelen kan worden geneutraliseerd.

- (86) Met betrekking tot het gebrek aan gevoeligheidstests op de IRR-analyse in het CITI-verslag (zie overweging 35) en de oorspronkelijke bezwaren van de Commissie ten aanzien van de mogelijke impact van minder optimistische scenario's hebben Denemarken en Zweden in hun opmerkingen over het inleidingsbesluit aanvullende gegevens aan de Commissie verstrekt over de mate van gevoeligheid van de uitgevoerde analyse. In dit verband heeft Goldman Sachs een aantal gevoeligheidstests voorgelegd tijdens de ontwikkeling van het 4XNG-ondernemingsplan in de periode juni-september 2012. Uit een herziene analyse van september 2012 bleek dat SAS zelfs in de gepresenteerde neerwaartse scenario's geen liquiditeitstekort zou hebben, d.w.z. dat de liquiditeitspositie van SAS in alle geanalyseerde gevallen boven de ondergrens van de RKF zou blijven. Geoordeeld werd evenwel dat met het oog op de instandhouding van het marktvertrouwen een liquiditeitsvangnet nodig was en dat de RKF hiervoor de meest realistische optie bleef.
- (87) De Commissie neemt derhalve nota van de opeenvolgende financiële beoordelingen van het 4XNG-ondernemingsplan (waaronder de uitvoerige analyses en tests van de verschillende versies van het plan). De Commissie neemt ook nota van de daaruit voortvloeiende verzoeken van de staten om de aan de tenuitvoerlegging verbonden risico's te beperken en een geconsolideerd herstructureringsplan op te stellen alvorens aan de nieuwe RKF deel te nemen. Dergelijke maatregelen zouden in overeenstemming zijn met die van een voorzichtige particuliere investeerder in een markteconomie. Niettemin moet nog worden vastgesteld of de voorwaarden van de nieuwe RKF al dan niet in overeenstemming waren met wat een particuliere investeerder zou hebben aanvaard in dezelfde situatie als de staten, d.w.z. als bestaande aandeelhouder in de onderneming.
- (88) Denemarken, Zweden en de SAS-groep hebben uitgelegd dat een specifiek kenmerk van de luchtvaartsector bestaat in de noodzaak om een hoog niveau van financiële slagkracht te handhaven met het oog op het behoud van het vertrouwen van klanten en belanghebbenden in het vermogen van de onderneming om haar activiteiten voort te zetten. Gelet op de financiële moeilijkheden van SAS in 2012 en haar toenmalige liquiditeitspositie is het aannemelijk dat de staten, als aandeelhouders van SAS, zich gestimuleerd voelden om deel te nemen aan de nieuwe RKF teneinde grotere verliezen of een faillissement in geval van liquiditeitsproblemen bij de onderneming te voorkomen.
- (89) In dit verband lijken de staten zich met name te hebben gebaseerd op aanbevelingen van de onafhankelijke financiële adviseurs bij de definitieve uitwerking van de voorwaarden van de nieuwe RKF. De voorwaarden van de nieuwe RKF lijken namelijk gezamenlijk tot doel te hebben de belangrijkste vastgestelde commerciële risico's te beperken. Zoals opgemerkt in overweging 84 was de goede uitvoering van nieuwe collectieve overeenkomsten met het vliegpersoneel een essentiële voorwaarde voor de tenuitvoerlegging van de nieuwe RKF. Gelet op de opnemingsvoorwaarden voor facilititeit B leek het voorts zeer onwaarschijnlijk dat deze vóór maart 2015 kon worden opgenomen⁽³⁴⁾. De aan de nieuwe RKF gehechte financiële convenanten waren ook zo gestructureerd dat, tenzij SAS in staat was de belangrijkste financiële prognoses in het 4XNG-ondernemingsplan te realiseren, zij geen toegang zou hebben gehad tot de RKF of dat zij destijds uit de RKF opgenomen bedragen had moeten terugbetalen⁽³⁵⁾.
- (90) Daarnaast heeft de Commissie aanvullende informatie ontvangen betreffende de adequaatheid van de onderliggende zekerheden voor de nieuwe RKF. In een rapport van mei 2012 verstrekte [...] een onafhankelijke waardering van Widerøe en van bepaalde materiële activa (waaronder reservemotoren, desbetreffende luchtvaartuigen, een aantal kleinere eigendommen en bepaalde apparatuur) die vervolgens zijn gebruikt als zekerheid voor de nieuwe RKF. Hoewel de aandacht vooral uitging naar Widerøe, als belangrijkste actief van de gestelde zekerheden, en de beoordeling van de andere activa was gebaseerd op beperktere informatie, is bij de algemene waardering uitgegaan van een totale waarde van om en bij de [1-4]-[3-6] miljard SEK. De totale geschatte waarde van de activa waarvoor een zekerheid was gesteld, bedroeg dus meer dan facilititeit A. Volgens Denemarken en Zweden zou dit de verleners van de nieuwe RKF voldoende bescherming bieden, aangezien zoals hierboven opgemerkt de kans dat SAS facilititeit B ooit zou opnemen, als verwaarloosbaar werd beschouwd.
- (91) De werkelijke aan de nieuwe RKF verbonden financiële risico's werden verder beperkt door bepalingen inzake verplichte vooruitbetaling en/of annulering van de verplichtingen uit hoofde van de nieuwe RKF, ingeval SAS bepaalde activa zou afstoten of voor andere financieringsmogelijkheden zou kiezen. Door deze bepalingen werd

⁽³⁴⁾ Eén van de opnemingsvoorwaarden van facilititeit B was bijvoorbeeld dat SAS een EBITDAR over twaalf maanden van ten minste [5-9] miljard SEK had. Aangezien dit meer was dan het voor elk jaar van de periode 2012-2015 verwachte EBITDAR, werd het weinig waarschijnlijk geacht dat SAS in staat zou zijn facilititeit B op te nemen binnen de looptijd van de nieuwe RKF.

⁽³⁵⁾ De financiële convenanten hadden betrekking op [...]. De laatste twee financiële convenanten waren aangepast op kwartaalbasis op basis van het financiële model dat ten grondslag ligt aan het 4XNG-ondernemingsplan, wat betekent dat SAS haar eigen financiële streefcijfers moest halen.

het potentiële verlies na verloop van tijd beperkt. Als gevolg van de verkoop van Widerøe en op grond van een overeenkomst die in werking is getreden na deze verkoop in september 2013 (zie overweging 31) is de totale omvang van de nieuwe RKF verlaagd van 3,5 miljard SEK tot 2 miljard SEK.

- (92) Er lijkt dus een alomvattende en samenhangende reeks doelgerichte maatregelen te zijn genomen om de blijvende levensvatbaarheid van SAS in de periode 2012-2015 te garanderen en de belangrijkste aan de nieuwe RKF verbonden financiële risico's te beperken.
- (93) Voorts erkent de Commissie de noodzaak om na te gaan of een vergelijkbare particuliere investeerder in vergelijkbare marktomstandigheden als de staten (d.w.z. als bestaande aandeelhouder in SAS) ertoe had kunnen worden gebracht de betrokken steun aan de begunstigde te verlenen. Hiertoe is het ook nuttig te kijken naar mogelijke contrafeitelijke situaties waarin geen steun wordt verleend.
- (94) In dit verband stellen Denemarken, Zweden en de SAS-groep in hun opmerkingen over het inleidingsbesluit dat zich waarschijnlijk een faillissement zou hebben voorgedaan als de nieuwe RKF niet beschikbaar was gesteld in 2012. Volgens Denemarken en Zweden zou dit voor de staten een gecumuleerd verlies van 1,044 miljoen SEK betekenen, d.w.z. de waarde van hun gezamenlijke participatie. Voorts werd opgemerkt dat mogelijke toekomstige kapitaalwinsten zouden worden misgelopen als het 4XNG-ondernemingsplan met succes ten uitvoer werd gelegd. Ter vergelijking: Denemarken en Zweden schatten in hun opmerkingen dat, indien SAS in gebreke was gebleven met betrekking tot de nieuwe RKF, het mogelijke gecombineerde verlies als gevolg van de collectieve participatie van de staten en hun bijdragen in de RKF in het extreemste scenario om en bij de [1 000-3 000] miljard SEK zou hebben bedragen ⁽³⁶⁾.
- (95) Bijgevolg lijkt het mogelijke extra verlies in verband met de deelname van de staten aan de nieuwe RKF (d.w.z. ongeveer 447,5 miljoen SEK uitgaande van het voorbeeld van Denemarken en Zweden) in geval van faillissement van SAS relatief beperkt vergeleken bij het verlies dat hoe dan ook zou zijn ontstaan door het aandeelhouder-schap van de staten. Een vergelijking van deze relatief beperkte toename in het pessimistische scenario van de staten (faillissement) met het mogelijke voordeel voor de lidstaten van een succesvolle uitvoering van het 4XNG-ondernemingsplan pleit eveneens voor het besluit van de staten om deel te nemen aan de nieuwe RKF. In het meest optimistische basisscenario worden de potentiële kapitaalwinsten voor de staten in het CITI-rapport in totaal op [7 000-12 000] miljoen SEK geschat. Hoewel de Commissie in haar inleidingsbesluit een aantal bezwaren heeft geuit met betrekking tot het optimistische karakter van dergelijke groeiprognoses, erkent zij de mogelijkheid dat zelfs in conservatievere scenario's de potentiële kapitaalwinsten in het gunstige scenario nog steeds aanzienlijk groter hadden kunnen zijn dan de potentiële verliezen in het pessimistische scenario.
- (96) De Commissie neemt derhalve nota van de bovenstaande risicobeoordeling, alsook van de uitgebreide analyse en tests van het 4XNG-ondernemingsplan, de extra controles op de onderliggende zekerheden ⁽³⁷⁾, de bepalingen inzake annulering en vooruitbetaling ter beperking van het potentiële verlies na verloop van tijd ⁽³⁸⁾ en de diverse andere in de voorwaarden van de nieuwe RKF opgenomen risicobeperkende maatregelen ⁽³⁹⁾. Gelet op het voorafgaande lijkt het besluit van de lidstaten om deel te nemen aan de nieuwe RKF consistent met het gedrag van een particuliere marktdeelnemer die een marktconform rendement nastreeft, gelet op de specifieke situatie van de onderneming op dat ogenblik.
- (97) Gelet op het voorafgaande concludeert de Commissie dat de staten zich, in hun hoedanigheid van bestaande aandeelhouders van SAS, hebben laten leiden door redelijke en realistische vooruitzichten op winstgevendheid toen zij besloten om samen met de KAW-stichting en de kredietverlenende banken deel te nemen aan de nieuwe RKF in de periode december 2012-maart 2014. Deze deelname hield derhalve geen voordeel aan SAS in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU in.

7.3. Conclusie betreffende de aanwezigheid van staatssteun

- (98) Gelet op het voorafgaande concludeert de Commissie dat de deelname van Denemarken en Zweden aan de nieuwe RKF geen staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU vormt.
- (99) Tot slot merkt de Commissie op dat Denemarken en Zweden ermee hebben ingestemd dat de vaststelling en de kennisgeving van het onderhavige besluit in het Engels plaatsvinden.

⁽³⁶⁾ Ter illustratie: Denemarken en Zweden gaan bij de schatting van het gecombineerde verlies van de staten in verband met de nieuwe RKF uit van een volledige opnemings van faciliteit A (waarvan [700-1 200] miljoen SEK was gedekt door de staten) en van de veronderstelling dat de zekerheid slechts 50 % van faciliteit A dekte en dat de staten de eerste tranche van de bereidstellingsprovisie reeds hadden ontvangen. Dat zou neerkomen op een geschat verlies van [400-800] miljoen SEK op de nieuwe RKF, bovenop een geschat verlies op de gecumuleerde participatie van [700-1 200] miljoen SEK, d.w.z. [1 100-2 000] miljoen SEK in totaal.

⁽³⁷⁾ Zie overweging 90.

⁽³⁸⁾ Zie de overwegingen 84 en 91.

⁽³⁹⁾ Zie de overwegingen 84 en 89.

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De financiering van Scandinavian Airlines door middel van de nieuwe renouvellerende kredietfaciliteit die het Koninkrijk Denemarken en het Koninkrijk Zweden in december 2012 ten uitvoer hebben gelegd, vormt geen staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk Denemarken en het Koninkrijk Zweden.

Gedaan te Brussel, 9 juli 2014.

Voor de Commissie
Joaquín ALMUNIA
Vicevoorzitter

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 18 december 2014

tot wijziging van Uitvoeringsbesluit 2014/833/EU tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen in verband met recente uitbraken van hoogpathogene aviaire influenza van het subtype H5N8 in Nederland*(Kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 9741)***(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2014/939/EU)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, en met name artikel 9, lid 4,Gezien Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽²⁾, en met name artikel 10, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Na de kennisgeving door Nederland van een uitbraak van hoogpathogene aviaire influenza van het subtype H5N8 in een leghennenbedrijf te Hekendorp in de provincie Utrecht is op 16 november 2014 Uitvoeringsbesluit 2014/808/EU van de Commissie ⁽³⁾ vastgesteld.
- (2) Uitvoeringsbesluit 2014/808/EU bepaalt dat de door Nederland overeenkomstig Richtlijn 2005/94/EG van de Raad ⁽⁴⁾ ingestelde beschermings- en toezichtsgebieden ten minste de gebieden moeten omvatten die in de bijlage bij dat uitvoeringsbesluit als beschermings- en toezichtsgebieden zijn opgenomen.
- (3) De tijdelijke beschermende maatregelen die na de uitbraak in Hekendorp in Nederland zijn genomen, zijn op 20 november 2014 besproken in het kader van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders. De maatregelen werden bevestigd en de bijlage bij dat uitvoeringsbesluit werd gewijzigd bij Uitvoeringsbesluit 2014/833/EU van de Commissie ⁽⁵⁾ om rekening te houden met de instelling van beschermings- en toezichtsgebieden rond nieuwe uitbraken in Ter Aar en Kamperveen, waar veterinaire beperkingen overeenkomstig Richtlijn 2005/94/EG worden toegepast.
- (4) Op 30 november 2014 werd een nieuwe uitbraak bevestigd in een pluimveebedrijf in Zoeterwoude in Zuid-Holland. Er zijn onmiddellijk maatregelen overeenkomstig Richtlijn 2005/94/EG genomen, met inbegrip van de instelling van beschermings- en toezichtsgebieden.
- (5) Om te voorkomen dat de handel in de Unie onnodig wordt verstoord en om te vermijden dat derde landen ongeachtvaardigde handelsbelemmeringen opwerpen, moeten de vanwege de nieuwe uitbraak in Nederland ingestelde beschermings- en toezichtsgebieden in samenwerking met die lidstaat op EU-niveau worden vastgesteld, tezamen met de duur van die regionalisering.
- (6) Uitvoeringsbesluit 2014/833/EU moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

⁽³⁾ Uitvoeringsbesluit 2014/808/EU van de Commissie van 17 november 2014 tot vaststelling van bepaalde tijdelijke beschermende maatregelen in verband met hoogpathogene aviaire influenza van het subtype H5N8 in Nederland (PB L 332 van 19.11.2014, blz. 44).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2005/94/EG van de Raad van 20 december 2005 betreffende communautaire maatregelen ter bestrijding van aviaire influenza en tot intrekking van Richtlijn 92/40/EEG (PB L 10 van 14.1.2006, blz. 16).

⁽⁵⁾ Uitvoeringsbesluit 2014/833/EU van de Commissie van 25 november 2014 tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen in verband met recente uitbraken van hoogpathogene aviaire influenza van het subtype H5N8 in Nederland (PB L 341 van 27.11.2014, blz. 16).

- (7) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Uitvoeringsbesluit 2014/833/EU wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 18 december 2014.

Voor de Commissie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Het volgende wordt toegevoegd onder deel A:

„ISO-landencode	Lidstaat	Code (indien beschikbaar)	Naam	Datum einde geldigheid overeenkomstig artikel 29 van Richtlijn 2005/94/EG
NL	Nederland	Postcode/ ADNS-code	Gemeente Zoeterwoude, provincie Zuid-Holland: Gebied omvattende:	22.12.2014
			<ul style="list-style-type: none"> — Vanaf de kruising A4/N11, de A4 volgen in noordelijke richting tot aan kruising A4/N446. — De N446 volgen (Doespolderweg, Ofwegen, Kerkweg, Kruisweg) in zuidoostelijke richting tot aan de Woudwetering (water). — De Woudwetering volgen in zuidelijke richting tot aan de Oude Rijn (water). — De Oude Rijn volgen in oostelijke richting tot aan de Gemeeneweg/N209. — De Gemeeneweg/N209 volgen in zuidelijke richting tot aan de Hoogeveenseweg. — De Hoogeveenseweg volgen in oostelijke richting tot aan de Heereweg. — De Heereweg volgen in oostelijke richting overgaand in de Dorpsstraat tot aan de Slootweg. — De Slootweg volgen in noordoostelijke richting tot aan de Aziëweg. — De Aziëweg volgen in zuidelijke richting tot aan de Europaweg. — De Europaweg volgen in zuidwestelijke richting tot aan de N206. — De N206 volgen in noordwestelijke richting tot aan de A4. — De A4 volgen in noordoostelijke richting tot aan de kruising A4/N11.” 	

Het volgende wordt toegevoegd onder deel B:

„ISO-landencode	Lidstaat	Code (indien beschikbaar)	Naam	Datum einde geldigheid overeenkomstig artikel 31 van Richtlijn 2005/94/EG
NL	Nederland	Postcode/ ADNS-code	Gemeente Zoeterwoude, provincie Zuid-Holland: Gebied omvattende:	31.12.2014
			<ul style="list-style-type: none"> — Vanaf de kruising A44/Lisserdijk, de Lisserdijk volgen in oostelijke richting overgaand in de Huigsloterdijk overgaand in de Leimuiderdijk tot aan de N207 Provincialeweg. 	

„ISO-landen-code	Lidstaat	Code (indien beschikbaar)	Naam	Datum einde geldigheid overeenkomstig artikel 31 van Richtlijn 2005/94/EG
			<ul style="list-style-type: none"> — De N207 Provincialeweg volgen in zuidelijke richting tot aan de N446. — De N446 volgen in oostelijke richting tot aan de Aardamseweg. — De Aardamseweg volgen in oostelijke richting tot aan de Oostkanaalweg. — De Oostkanaalweg volgen in zuidelijke richting tot aan de Nieuwkoopseweg. — De Nieuwkoopseweg volgen in oostelijke richting tot aan de Treinweg. — De Treinweg volgen in zuidelijke richting tot aan de Oude Rijn (water). — De Oude Rijn volgen in oostelijke richting tot aan het Goudse Rijpad. — Het Goudse Rijpad volgen in zuidelijke richting tot aan de Rijerskoop. — De Rijerskoop volgen in westelijke richting tot aan de Zuidwijk. — De Zuidwijk volgen in zuidelijke richting overgaand in de Randenburgseweg tot aan de N207. — De N207 volgen in zuidelijke richting tot aan de Brugweg. — De Brugweg volgen in westelijke richting tot aan de Kanaaldijk. — De Kanaaldijk volgen in zuidelijke richting tot aan de Dreef. — De Dreef volgen in westelijke richting tot aan de Beijerincklaan. — De Beijerincklaan volgen in zuidwestelijke richting tot aan de A12. — De A12 volgen in westelijke richting tot aan de Rotte (water). — De Rotte volgen in zuidelijke richting tot aan de Lange Vaart. — De Lange Vaart volgen in westelijke richting overgaand in de Groendelseweg tot aan de Munnikenweg. — De Munnikenweg volgen in westelijke richting tot aan de Berkelseweg. — De Berkelseweg volgen in noordwestelijke richting tot aan de Katwijkerlaan. — De Katwijkerlaan volgen in zuidwestelijke richting tot aan de Nieuwkoopseweg. — De Nieuwkoopseweg volgen in noordwestelijke richting tot aan de 's Gravenweg. — De 's Gravenweg volgen in westelijke richting tot aan de spoorlijn Rotterdam-Leiderdorp. 	

„ISO-landen-code	Lidstaat	Code (indien beschikbaar)	Naam	Datum einde geldigheid overeenkomstig artikel 31 van Richtlijn 2005/94/EG
			<ul style="list-style-type: none"> — De spoorlijn Rotterdam-Leiderdorp volgen in noordelijke richting tot aan de A12. — De A12 volgen in westelijke richting tot aan de A4/knooppunt Prins Clausplein. — De A4 volgen in noordelijke richting tot aan de N14. — De N14 volgen in westelijke richting overgaand in de N14/Rijksstraatweg volgen in noordelijke richting tot aan de Rust en Vreugdelaan. — De Rust en Vreugdelaan volgen in westelijke richting overgaand in de Lijsterlaan tot aan de Jagerslaan. — De Jagerslaan zuid volgen in noordelijke richting overgaand in de Jagerslaan noord tot aan de Katwijkerweg. — De Katwijkerweg volgen in noordwestelijke richting overgaand in de Wassenaarseweg tot aan de N206/Provincialeweg. — De N206/Provincialeweg volgen in noordelijke richting tot aan de Sandtlaan. — De Sandtlaan volgen in oostelijke richting overgaand in de Oegstgeesterweg tot aan de Brouwerstraat. — De Brouwerstraat volgen in noordelijke richting overgaand in de Noordwijkerweg tot aan de Voorhoutenweg. — De Voorhoutenweg volgen in noordoostelijke richting tot aan de Vinkenweg. — De Vinkenweg volgen in oostelijke richting tot aan de Elsgeesterweg. — De Elsgeesterweg volgen in noordoostelijke richting overgaand in de Eerste Elsgeesterweg tot aan de N444/Leidsevaart. — De N444/Leidsevaart volgen in zuidelijke richting tot aan de A44. — De A44 volgen in oostelijke richting tot aan de kruising A44/Lisserdijk.” 	

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL